

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/45 • 26 Kasım 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Kölelik dayatmalarına ve
güvencesiz çalışmaya karşı...**

İşgal, grev, direniş!

İÇİNDEKİLER

NATO'nun "yeni konsepti"yle tescillenen uşaklık!.....	3
NATO'nun "yeni konsepti"yle tescillenen uşaklık!.....	4
Metal cephesini güçlendirme sorumluluğu.....	5
İhanet zincirini kırmak için grev-direniş komitelerine!.....	6-7
Mehmet Beşeli: Metal işçisinden korku bu anlaşmaya sinmiştir.....	8
Tofaş işçisiyle Türk Metal'in satış anlaşması üzerine konuştuk.....	9
Metal işçileri: Taslağımızın arkasındayız, greve kadar gideriz!.....	10-11
İnsanca yaşamaya yeterli asgari ücret için mücadeleye!.....	12
"Ulusal istihdam stratejisi" saldırısına karşı mücadeleye!.....	13
TEKEL işçileri: Güvencesiz çalışmaya karşı birleşelim!.....	14
BETESAN'da baskılara rağmen direniş.....	15
TKİP devrimin ve komünizmin bayrağını yükseklerde tutacaktır!	16-17
Almanya'da coşkulu 12. yıl kutlaması!.....	18-19
Parti örgütlerinden gelen mesajlar.....	20
Alaattin Karadağ yoldaş vurulduğu yerde anıldı!.....	21
Alaattin Karadağ mezarı başında anıldı! ...	22
Alaattin Karadağ'ın yoldaşları ve dostları Taksim'deydi!.....	23
Katliamın 10. yılında 39 er sanık sandalyesinde.....	24
Almanya'da sıcak sonbahar ve görevler.....	25
ABD İsrail'i "barış" için silahlandırarak... ..	26
Haiti'deki trajedi emperyalistlerin eseri.....	27
Kadına yönelik şiddetin kaynağı kapitalizmdir!.....	28
Eğitim emekçileri alanlardaydı!.....	29
Aleviler İzmir'de oturma eyleminde... ..	30
Mücadele Postası.....	31

Kızıl Bayrak'tan...

Gazetemizin yayına hazırlandığı saatlerde Mersin'de direnişlerini sürdüren Akdeniz Çivi işçilerinin CHP il binasını işgal ettikleri haberi geldi. Böylelikle ÇEL-MER ve Mutaş işçilerinden sonra bir başka işçi bölüğü daha işgal yolunu tutarak militan mücadele bayrağını yükseltmiş oldu.

Akdeniz Çivi işçileri bu eylemleriyle aynı zamanda ise "sol" ve "emekten yana" cilasını çekilmeye çalışılan CHP'nin ve yönetiminin maskesini düşürdüler. CHP eskisi ve yenisiyle ne devrimcilerin ne de emekçilerin partisidir. CHP asalakların partisidir.

İşgal eyleminden sonra CHP yönetimi adım atsa da bu gerçek değişmez. Zira bu durumu kurtarmak için yapılmış bir manevradan öte anlam taşımayacaktır. Öyle ki Akdeniz Çivi işçileri işgal eyleminden günler önce defalarca CHP'yi uyarmış, ancak hiçbir yanıt alamamışlardı.

Direnişçi Akdeniz Çivi işçilerinin işgal eylemini selamlıyor, yanlarında olduğumuzu duyuruyoruz.

Bu militan ruhun yaşatılmasına ve çoğaltılmasına ihtiyaç var. Çünkü yine metal işkolunda devam eden grup TİS süreci son derece kritik bir eşiğe dayanmış durumda. Türk Metal çetesinin imzaladığı satış sözleşmesinin ardından, metal işçileri bu ihanet barikatını aşma sınavıyla yüz yüze. Gazetemizde konuya ilişkin bir dizi değerlendirme ile birlikte işçilerin mücadele ve grev kararlılıklarını ortaya koyan görüşlerini de okuyabilirsiniz.

Metal işçilerinin bu süreci militan bir ruhla kazanmaları, işçi sınıfı için çok önemli bir eşiğin aşılması anlamına gelecektir. Eğer metal işçileri MESS'i ve ihanet şebekesini yenerlerse işçi sınıfı çok önemli bir engeli aşmış olacaktır. Bu nedenle metal işçilerinin verdikleri mücadeleyi büyütme günün en önemli görevlerindedir.

NATO'nun "Yeni Konsepti" ve "Füze Kalkanı Projesi" gazetemizin diğer bir ana gündemi oldu. Emperyalist saldırganlığı yeni bir düzeye çıkararak bu adımlar, her şeyden önce "eksen kayması" tartışmalarına bir nokta koyarak AKP'nin emperyalizme uşaklığını tescilledi. AKP şefleri ve satılık medya bu çarpıcı uşaklık tablosunu gizlemeye çalışıyor. Ancak başaramıyor. AKP

şefleri eliyle sermaye devleti emperyalizme ve siyonizme kalkan olmuştur.

Bu durum emperyalist saldırganlık ve uşaklığa karşı mücadeleyi yakıcı kılmıştır. Devrimci ve ilerici güçler bu gerçeği gözönünde bulundurarak hareket etmelidirler.

Gazetemizde komünist işçi Alaattin Karadağ'ın katledilişinin yıldönümüyle ilgili yapılan eylem ve anma etkinliklerine de genişçe yer ayırdık. Yoldaşın anısı önünde buradan saygıyla eğilirken, katillerinden hesap sorma mücadelesini kararlılıkla sürdüreceğimizi bir kez daha ifade ediyoruz.

Türkiye Komünist İşçi Partisi'nin (TKİP) 12. mücadele yılı ve Ekim Devrimi'nin 93. yılı vesilesiyle Avrupa'da düzenlenen geceyle ilgili yazılar da gazetemizin bir diğer gündemini oluşturdu. Ülkenin devrimci geleceğini temsil eden "Yeni Ekimler'in Partisi"ni bir kez daha tüm devrimci coşkuyla selamlıyoruz.

Liselilerin Sesi'nin 37. sayısı yayımlandı. Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirsiniz.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirilmeleri-3

Parti değerlendirilmeleri-4

Kitapçılarda...

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/45 * 26 Kasım 2010

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: <http://www.kizilbayrak.org>

<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

NATO'nun "yeni konsepti"yle tescillenen uşaklık!

"İttifak tarihinin en önemli toplantılarından biri" olarak tanımlanan NATO'nun Lizbon Zirvesi geçtiğimiz günlerde gerçekleştirildi. Zirvenin en önemli gündemi olan "Yeni Savunma Konsepti" görüşüldü ve ittifaka üye 28 devlet tarafından onaylandı. NATO'nun önümüzdeki 10-15 yıla yön vereceği söylenen "Yeni Strateji Konsepti"nin temel unsuru ise "Füze Kalkanı Projesi" oldu.

Bu projede Türkiye'ye cephe rolü düştü. Düzen güçlerinin zirveyi zafer havasında sunmalarına karşın durum budur. Bu gelişme, Türk sermaye devletinin NATO'ya üye olduğundan beri üstlendiği rolün esasta değişmediğini bir kez daha teyit etmiş oldu. Geçmişte Sovyetler Birliği'ne karşı emperyalizmin ileri karakolu haline getirilen Türkiye, şimdi de başta İran olmak üzere emperyalizmin yola getirmeye çalıştığı devletlere ve halklara karşı aynı rolü üstlenecek.

NATO'nun yeni konseptiyle birlikte dünyada önemli değişimler yaşanacaktır. Çünkü bu konsept, gerek emperyalistler arasındaki yeni güç dengelerine uygun askeri bloklaşmaları, gerekse ezilen halklara karşı yeni bir askeri-siyasal yönelimi ifade ediyor.

NATO'nun değişen konseptleri, değişmeyen misyonu!

Emperyalizmin saldırı ve savaş örgütü olan NATO 1949'da "Sovyetler Birliği'nin askeri tehdidine karşı savunma" iddiasıyla kurulmuştu. Gerçekte ise tam bir saldırı ve savaş örgütüydü. NATO '90'lı yıllara kadar daha çok üye ülkeler başta olmak üzere dünyanın pek çok yerinde gizli örgütler kurarak korkunç boyutlar kazanan kirliliği "yeraltı" savaşı örgütledi. Türkiye ve diğer NATO üyesi ülkeler başta olmak üzere birçok ülkede devrimci hareketleri hedefleyen kontr-gerilla örgütlenmesi NATO tarafından kurulup doğrudan yönetildi. NATO kumandalı cinayet şebekeleri, belli bakımlardan bir açık savaştan çok daha vahşi kıyımlar gerçekleştirdiler. Devrimci kitle hareketlerini ezme üzere kitlesel kırımlar yapmak için darbeler tezgahlamak da NATO'nun kullandığı yöntemlerin başında geliyordu. 12 Eylül faşist darbesi de NATO patentli bir darbeydi. NATO'nun bu icraatları kuruluş "konsepti" çerçevesinde gerçekleştirildi. "Savunma" adı altında devrimci kitle hareketlerini ve ezilen halkların mücadelelerini bastırma ve imha konseptiydi bu.

Bilindiği üzere, Sovyetler Birliği ve "Doğu Bloku"nun yıkılmasının ardından NATO'nun da artık varlık koşulunun sona ereceği beklentisi vardı. Fakat kısa bir dönemin ardından NATO'nun yeni konsepti netleşti. NATO artık emperyalistlerin dünya ölçeğinde vurucu bir polis örgütü olarak çalışacaktı. Bu doğrultuda NATO'nun ilk icraatı Kosova bahanesiyle eski Yugoslavya topraklarına yönelmek oldu. NATO şemsiyesi altında Sırbistan halkının üzerine günlerce bomba yağdıran emperyalistler ve ortakları açılışı böylece yaptılar. NATO'nun ikinci büyük eylemi ise Afganistan'a yönelikti. ABD emperyalizminin hedefleri doğrultusunda NATO, Afganistan'ı işgal misyonunu üstlendi.

Lizbon Zirvesi'nde ise NATO'nun "stratejik konsepti"ndeki üçüncü büyük değişiklik yapılmış oldu. Önümüzdeki 10-15 yılı belirleyeceği söylenen bu yeni konseptle birlikte NATO, ABD emperyalizminin

yıllardır gündemde tuttuğu "Füze kalkanı" misyonunu üstlenmiş oluyor. NATO böylelikle ilk olarak, ABD emperyalizmi ile diğer emperyalist güçlerin ittifak kurmalarının zemini olarak işlev görecek. Daha önce Bush tarafından bu proje gündeme getirildiğinde, Rusya başta olmak üzere Fransa ve Almanya projeye muhalefet etmişlerdi. Yeni durumda ise, NATO şemsiyesi altında bulunan Fransa ve Almanya ile birlikte NATO'nun yakın zamana kadar en büyük hedefi olan Rusya'nın da oluru alınmış görünüyor. İkinci olarak ise, NATO üzerinden Türkiye ile birlikte örgüte üye diğer ülkelerin de kullanılması sorunu bir çırpıda çözülmüş oldu.

NATO, kuruluşundan '90'lı yıllara kadar olan dönemde, Sovyetler Birliği'ne ve devrimci hareketlere karşı kontr-gerilla faaliyetlerinin merkezi karargahı misyonunu üstlenmişti. İkinci dönemde, kendilerini dizginleyecek büyük bir engelden kurtulan emperyalistlerin dünyaya rahatça hükmedebilmeleri için dünya polisliğine soyunduruldu. Yeni konseptle birlikte girilen dönemde ise artık NATO, ilk iki dönemin sentezlendiği bir yeni misyon üstlenmektedir. Bir yandan NATO'nun dünyanın her köşesinde operasyon yapma rolü pekiştirilirken, diğer yandan "Füze Kalkanı" ile belirlenmiş bir sahayı korumak misyonuyla donatılmaktadır. "Füze Savunma Kalkanı", emperyalizmin dünya ve Ortadoğu üzerindeki egemenliğini pekiştirmek, bunun için tehlike olarak görülen ülke ve güçleri silahsızlandırmak amacına hizmet edecektir.

Bu nedenle NATO'ya yeni bir konsept oluştururken, tarihi boyunca yakıştırılan "savunma" sözcüğüne bir kez daha başvurulmaktadır.

Bu yeni konseptin kazananlarından biri de silah tekelleri olacaktır. İngiliz "savunma dergisi" Jane's'in editörü Robert Hewson'un "Zirvede onaylanan füze sistemi ABD'li silah yapımcılarına para aktarmakla ilgili. İran'dan Avrupa'ya bir füze tehdidi riskine inanmıyorum. Savunma sistemi insanları korumakla değil, bazı şirketlere para aktarmakla ilgili" sözleri bu bakımdan dikkate değerdir. Zira bu proje dünya ölçeğinde yeni bir silahlanma yarışını da kıskırtacaktır.

NATO'nun bu yeni konseptinin diğer bir kazananı ise hiç kuşkusuz İsrail'dir. ABD ve suç ortaklarının boğazına kadar silahlandırdığı, ayrıca nükleer silah sahibi İsrail, şimdi bir de NATO kalkanına kavuşmuştur. Türkiye toprakları artık sadece emperyalistlere değil aynı zamanda siyonistlere de

kalkan vazifesi görecektir. Böylelikle emperyalistler ve siyonistler diledikleri gibi bölge halklarına zulmederken, bu zulme yanıt vermeye kalkanlar Türk sermaye devletinin oluşturduğu "kalkan"ı aşamayacaklardır.

"Eksen kayması" tartışmalarına son nokta

Emperyalistlerin yeni NATO'sunun ön cephesi, ileri karakolu Türkiye toprakları olmaktadır. Bu, emperyalist egemenliğin her bakımdan pekiştirilmesi demektir. Bu yeni durum aynı zamanda "eksen kayması" tartışmalarına da son noktayı koymuştur. Böylelikle, "komşu ülkelerle sıfır sorun" ve "müslüman kardeşlerimiz" söylemleriyle demagoji yapan AKP'nin maskesi inmiştir. Dış politikadaki iddiaları tam olarak iflas etmiştir. AKP hükümeti bölge ve dünya halklarına karşı büyük bir suç ortaklığının altına imza atmıştır. Düzen güçlerinin bu utanç verici uşaklığı zafer olarak sunmaya çalışmaları bundan dolayıdır. İran'ın adının imzalanan belgede yer almaması gibi pratik değeri olmayan bir konu üzerinden durumu kurtarmaya çalışmaları boşunadır. ABD emperyalizmi karşısındaki utanç verici uşaklık tescillenmiş durumdadır.

Emperyalistlere ve ülkeyi emperyalizmin ileri karakolu haline getirenlere karşı etkili bir mücadele!

NATO'nun "yeni konsepti" ve sermaye devletinin üstlendiği role karşı etkili bir mücadelenin örgütlenmesinin önemi yeterince açıktır. Zira, emekçi halkların bugünü ve geleceği tehdit edilmekte, topraklarımız bu çerçevede ileri bir karakol olarak kullanılmak istenmektedir. Durum böyleyken, ne yazık ki verilen tepkiler yetersiz kalabilmiştir. Konuya ilişkin çokça yazılıp çizilmesine karşın eylemli mücadele bakımından bugün hala da ortama tam bir boşluk egemendir.

İlerici ve devrimci güçlerin önünde bu zayıflığı bir an önce aşma, doğru bir bakış açısı ve mücadele çizgisiyle anti-emperyalist mücadele görevlerinin gereklerini yerine getirme sorumluluğu durmaktadır. Emperyalistlerin yeni saldırı planlarını ve ülkeyi emperyalizmin ileri karakolu haline getiren işbirlikçi iktidarı etkili bir biçimde teşhir ederek, buna karşı toplumsal muhalefeti örgütlenme görev ve sorumluluğudur bu.

Sicilli işbirlikçilerin “eksen”i emperyalizme uşaklık!

Sermaye devleti 60 yıldır genelde emperyalist güçler, özelde ABD emperyalizmi adına tetikçilik yapıyor. NATO'ya üye kabul edilmek için binlerce askeri “Kore mezarlığı”na gömen devlet, bu emeline ulaştıktan sonra ülkenin dört bir yanında NATO ve ABD üslerinin kurulmasına onay vererek emperyalistlere olan sadakatini ispatlamıştır. 1950’li yıllardan beri ülkeyi Ortadoğu halklarına karşı saldırı üssüne çeviren Ankara’daki işbirlikçiler, şimdi de “Füze Kalkanı Projesi”nin Türkiye topraklarında kurulmasına onay vererek, emperyalistlerle giriştikleri alçaltıcı suç ortaklığını daha da pekiştiriyorlar.

Portekiz’in başkenti Lizbon’da düzenlenen zirveye katılan Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Savunma Bakanı Vecdi Gönül ve Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu başkanlığındaki heyet, halkların celladı NATO’nun şeflerinin emirlerine boyun eğerek, “Füze Kalkanı”nın Türkiye topraklarına kurulmasına, Türk devleti adına onay verdi. Bir kez daha emperyalist-siyonist güçleri sevindiren bir karara imza atan Ankara’daki işbirlikçiler, tetikçi kimliklerini daha da güçlendireceklerini göstermiş oldular.

AKP’nin söylemleri yalandan ibarettir!

ABD adına “aktif taşeronluk” misyonuna talip olan AKP hükümeti, son yıllarda “komşularla sıfır sorun”, “onurlu dış politika”, “müslüman kardeşlerimiz” tekerlemelerini temel alan bir söylem kullanıyor. Hem AKP tabanına hem Ortadoğu halklarına şirin görünme ihtiyacının bir ürünü olarak gündeme getirilen bu söylem, “Füze Kalkanı Projesi”ne ters düşüyordu. Zira komşularla sıfır sorun arayan bir devletin, öncelikle komşularını hedef alan bir projeye ev sahipliği yapması söz konusu olamaz. Onurlu dış politika izlediğini öne sürenlerin, emperyalist güçlerin ezilen halkları tehdit eden projelerine destek vermeleri düşünülemez.

Dinci gericiilik odağı AKP hükümetinin öne çıkardığı söylemlerin bir yalan olduğu, füze kalkanı projesine onay verilmesi ile

NATO protestolarından...

NATO Zirvesi’nin son günü yaygın protesto gösterilerine sahne oldu. Dünyanın farklı ülkelerinden gelen protestocular çeşitli eylemler gerçekleştirdi.

Eylemler 19 Kasım gecesi başlarken, NATO karşıtı göstericiler zirvenin yapıldığı binanın çevresinde konumlandı. “Barışa evet NATO’ya hayır” ismi altında bir araya gelen 100’ü aşkın savaş karşıtı örgüt, sendikalar ve siyasal partiler Lizbon’da bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Eylemlerin en kitleseli bu oldu. Eylemde NATO’nun bir savaş örgütü olduğu belirtilirken bu zirveye karşı güçlü bir yanıt verilmesi gerektiği vurgulandı. NATO’nun kapitalist çıkarlarını karşılamak için dünyaya uyguladığı sistemin baskı ve savaşa dayandığı söylendi.

Çoğunluğu gençlerin oluşturduğu protestocu bir grup da eylemde, ‘NATO Oyunu Bitti’ yazarın pankartın önünde üstlerine kanı sembolize eden kırmızı boya dökerken zirveyi protesto ettiler. Eylemde yaklaşık 30 bin kişinin katıldığı.

Savaş karşıtları 18 Kasım günü Lizbon’da gerçekleştirdikleri eylemle NATO’nun Afganistan’daki operasyonlarını protesto etti. Eylemde Avrupa’nın dört bir yanından gelen yüzlerce kişi yer aldı. Eylemde ABD önderliğindeki askeri ittifakın saldırgan tutumu sloganlarla protesto edildi.

tartışmaya yer bırakmayacak açıklıkta kanıtlanmış oldu. Hem de bu söyleme sık sık başvuran AKP’nin şefleri ve Çankaya tarafından...

AKP hükümetinin emperyalist-siyonist güçlere “kalkan” olmaya evet demesi, işbirlikçi burjuvazinin sınıf çıkarları söz konusu olduğu yerde “din kardeşliği”, “onur” ve “barış”ın “geçer akçe” olmadığını, esas olanın “sefil çıkarların korunması” olduğunu bir kez daha gözler önüne sermiştir.

“Türkiye’nin istekleri kabul edildi” safsatası...

Füze kalkanı projesini hazırlayanların İran ve Suriye başta olmak üzere, tüm Ortadoğu halklarını düşman gördükleri bir sır değil. Hem NATO, hem Pentagon şefleri, bölge halklarını hedef alan iğrenç tehditlerini sayısız kez dillendirmişlerdir. Dahası Filistin, Afganistan ve Irak’taki toplu kıyımlar, zaten “füze kalkanı”nı kurmak isteyenlerin Ortadoğu halklarına neleri reva gördüklerini çarpıcı bir şekilde ortaya koymaktadır.

Buna rağmen Ortadoğu halklarının cellatlarının ülke topraklarında “füze kalkanı” kurmalarına evet demek, izahı kolay bir karar değil. Bu nedenle AKP şefleri “din kardeşliği”nden, “bölge barışı”ndan, “komşularla sıfır sorun”dan söz ederek, emperyalist-siyonist güçlerle giriştikleri suç ortaklığının üstünü örtmeye çalışıyorlar. Bu açmazı aşmak için de, “Türkiye’nin istekleri” diye bir safsatayı piyasaya sürdüler. Buna göre, Ankara’daki işbirlikçi takımının NATO’dan istekleri vardı. Ancak bunlar kabul edilirse, “füze kalkanı”na evet diyeceklerdi...

Abdullah Gül ile müritlerinin füze kalkanına imza atmalarının hemen ardından, dinci gericiiliğin medyadaki tetikçileri harekete geçtiler. Emperyalist zorbaların “füze kalkanı” dayatmasını onaylama haberini, “Türkiye’nin tüm istekleri kabul edildi!” diye manşete taşıdılar. Medyadaki tetikçilere göre, NATO şefleri, Türk devletinin isteklerini kabul etmiş, bu da AKP hükümetinin zaferi olmuştur!

Olup bitenin elbette söylenenlerle hiçbir alakası yoktur. Zira başarı diye yutturulmak istenen, NATO’nun hedef aldığı ülkelerin adının yeni konseptte anılmamasıdır, dolayısıyla sorunun özünü hiçbir ilgisi yoktur.

Dinci gericiiliğin şefleri ile medyadaki yordakçılarının piyasaya sürdüğü bir diğer yalan ise, komutanın Türkiye’ye verileceğidir. Abdullah Gül, zirveyle ilgili değerlendirmesinde, “Stratejik Konsept arzu ettiğimiz çerçevede çıktı, bundan büyük memnuniyet duyuyoruz” dedi.

Oysa NATO şeflerinin açıklamaları, bu yalanı anında etkisiz kılmıştır.

Örneğin NATO Sözcüsü James Appathurai, Tayyip Erdoğan’ın “dügmeye biz basarız” şeklindeki sözlerine şu yanıtı verdi: “NATO’nun yapısında tek bir üye ülkeye yetki devri yapılması söz konusu değil. Dügmeye NATO basar.”

Erdoğan’ın sözlerinin safsata olduğunu gözler önüne seren bir diğer açıklama ise, NATO’nun yeni Strateji Konsepti’ni hazırlayan, Türkiye’nin eski NATO daimi

temsilcisi Büyükelçi Ümit Pamir’den geldi: “Kontrolün tek ülkede olması diye bir şey söz konusu değil, çünkü kontrol NATO komutanındadır.”

Fakat daha önemlisi, kontrolün “NATO komutanı”nda olmasının gerçekte ABD’nin elinde olması demek olduğudur. Zira açıklanan projeye göre; Türkiye’ye kurulacak olan “kalkan”ların (yani radar üslerinin) algıladığı saldırı uyarısı üzerinden, ABD denetimindeki üslerden ve gemilerden kalkacak savunma füzeleri ile saldırı etkisizleştirilecektir. Halihazırda Türkiye’ye yerleştirilecek savunma füzelerinden söz edilmemektedir. Dolayısıyla mevcut durumda Türkiye’nin “dügmeye basması” gibi bir durum zaten sözkonusu değildir, zira düğmeler Türkiye’nin dışında bir yerlerde olacaktır. Kısacası oynanan tam bir orta oyundur.

Dinci gericiiliğin şefleri, emperyalist-siyonist güçlere kalkan olmaya hazırlanırken, bunun üstünü riyakarlık ve safsatalarla örtmeye çalışıyorlar. Ancak içine yuvarlandıkları bu rezil durumu kamufle etmeleri kolay olmayacaktır.

NATO’nun uşakları savaş aygıtının “prestijini korudu”

Tüm işbirlikçi sermaye iktidarları ile onun bugünkü temsilcisi olan dinci gericiiliğin şefleri, dün olduğu gibi bugün de Amerikancı/NATO’cudurlar ve Ortadoğu halklarına karşı tetikçiliğe devam etmektedirler. Bu alçaltıcı misyonu üstlendiklerini bizzat kendileri açıklamaktadırlar. Lizbon Zirvesi’ne katılan heyete eşlik eden birkaç “gazeteci”den biri olan Cengiz Çandar’ın aktardıkları, yorum gerektirmeyecek kadar açıktır:

“NATO’nun prestijini biz koruduk, yanlış anlamaları engelledik. Türkiye’nin temel ilkelerini savunarak NATO’nun savunma örgütü olduğunu hatırlattık, bunu pekiştirdik. Zirvede herkes bunu gördü... Türkiye asıl şimdi eksenini bulmuştur...”

“Sanki Türkiye, NATO dışındaymış gibi hava yaratıldı. NATO ile Türkiye arasında pürüzler varmış gibi. Oysa, Türkiye NATO’nun sahibidir. Unutmayalım: Türkiye siz NATO yok!”

Bu ifadelerin ilki Abdullah Gül’e, ikincisi Ahmet Davutoğlu’na aittir.

Görüldüğü üzere dinci gericiiliğin şefleri Amerikancı/NATO’cu olmakla övünüyorlar. Bu olgu, emperyalizme ve militarizme karşı yükseltilecek mücadelenin aynı zamanda dinci gericiiliği de hedef alması gerektiğine işaret etmektedir.

Metal cephesini güçlendirme sorumluluğu...

Metal işçileri Türkiye işçi sınıfı hareketi içinde özel bir yere sahiptir. İşkolunun stratejik konumunun yanısıra mücadeleci kimliği nedeniyle metal işçileri, ön açan, sürükleyen ve genelde sınıf mücadelesinin dengelerini belirleyen bir rol oynamaktadırlar.

Bu bakımdan MESS grup TİS süreçlerinin ise apayrı bir yeri vardır. Çünkü ülke sanayisinin bel kemiğini oluşturan fabrikalardaki işçilerin çalışma ve yaşam koşullarının belirlendiği grup TİS'lerinin sonucu, diğer sanayi kollarındaki mücadelelerin seyrinde de etkili olmaktadır. Metal işçilerinin militan mücadeleler ve büyük grevler yoluyla yarattığı sarsıntılar sonucunda oluşan bu kanı, hem sermaye ve hem de işçi sınıfı tarafından paylaşılmaktadır. Bu nedenle sermaye sınıfının da, bilinçli ileri bölüklerinden başlayarak işçi sınıfının da gözleri her defasında MESS grup TİS sürecine odaklanmaktadır. Buradan çıkacak sonuca göre mücadelenin sınırları ve hedefleri tayin edilmektedir. Bu dönemin grup TİS sürecinde de bu durum değişmemiştir.

Dahası bu dönemin grup TİS süreci çok daha büyük bir önem kazanmıştır. Zira, ağır bir ekonomik krizin işçi sınıfı üzerinde ezici bir sosyal yıkımın fırsatı haline getirildiği bir dönemin ardından gelmektedir. 2008 yılında yaşanan krizi fırsata çeviren kapitalistler işçi sınıfına ağır bir fatura ödetmişlerdir. Büyük işçi kıyımları, hak gaspları bu dönemde yaşanmıştır. Zaten işçi sınıfı büyük bir sefalet ve yıkımın eşiğinde yaşarken, üstüne böylesine ağır bir fatura bindirilmiştir. İşçi sayısı azaltılmış, kalan işçilerin üzerindeki iş yükü dayanılmaz boyutlara ulaştırılmış, ücretler düşürülüp sosyal hak adına ne varsa kesilip atılmıştır. İşçi sınıfı bu ağır faturayı yırtıp atabilecek bir bilinç ve örgütlenme düzeyine sahip olmadığı ölçüde, sermaye cephesi işsizlik kırbacını da etkili biçimde kullanarak, onu önce savunmaya geçmeye zorlamış, arkasından da varolan sınırlı birleşik mücadele hatlarını dağıtarak bir bozgun havasına sokmuştur. Böylece kapitalistler krizi fırsata çevirirken, işçi sınıfı kaybetmiştir.

Fakat yaygın örgütlenme girişimlerinin de gösterdiği gibi, bu dönemin artık sonuna gelinmektedir. Krizin faturasını ödeyen işçi sınıfı işsizlik korkusundan giderek sınırlı olarak durumunu düzeltmeye çalışmakta, dayanılmaz hale gelen çalışma ve yaşam koşullarında iyileştirme talep

etmekte, bunun için de güçlü bir mücadele isteği göstermektedir. Yaygın sendikalaşma girişimleri ve mevzi direnişlerde işçilerin bilinç ve ruh hallerindeki belirgin değişim bunun açık göstergeleridir. Bu bakımdan özellikle Birleşik Metal Sendikası'nın son dönemde Düzce ve Trakya'da bir dizi fabrikada üst üste gerçekleştirdiği örgütlenmeler dikkat çekmektedir. Bu bölgelerin yeni proleterleşen işçileri bilinç ve örgütlenme bakımından geri olmalarından dolayı sermaye tarafından ucuz ve uysal işçi rezervleri olarak görülmektedirler. Ama tam da bu işçi bölükleri, ağırlaşan sömürü koşullarından dolayı sendikal örgütlenmeye büyük ölçüde kendiliğinden bir yöneliş göstermekte ve militan mücadele örnekleri sergileyebilmektedirler.

İşte kapitalistlerin kriz bahanesinin inandırıcılığını büyük ölçüde yitirdiği, asıl olarak da işçi sınıfının dayanılmaz sömürü koşullarının iyileştirilmesi yönünde beklentilerinin yoğunlaştığı böyle bir dönemde metal grup TİS süreci ayrı bir önem kazanmıştır. Bu süreçte elde edilecek ileri bir sonuç, kapitalistler karşısında işçi sınıfına bir yol açmak, çalışma ve yaşam koşulları bakımından yeni bir yön çizmek anlamına gelecektir. Böylece işçi sınıfının diğer bölükleri de kapitalistlere karşı hak mücadelelerinde metal işçilerinin kazanımlarını örnek alacak, mücadelelerine güçlü bir dayanak bulmuş olacaklardır.

Metal işkolunda olsun ya da olmasın, tek tek fabrikalardaki TİS süreçleri de grup TİS sürecine endekslenmiştir. Ayrıca genelde sendikasız hemen tüm fabrika ve işyerlerinde, krizin baskısının kalmasıyla durumunun düzelmesini bekleyen milyonlarca işçi de bu süreçten etkilenecektir.

Metal işçilerinin MESS karşısında verecekleri sınav, sadece tek tek fabrikalarda kısmi haklar mücadelesi bakımından değil, aynı zamanda sermaye ile emek arasındaki daha genel mücadelelerin seyri bakımından da önem taşımaktadır. Bu TİS süreci sermayenin işçi sınıfına yönelik hazırladığı genel ve kapsamlı bir saldırı programı olan "Ulusal İstihdam Stratejisi"nin kaderini de belirleyecektir. Bu gerçek MESS tarafından da açıkça ortaya konulmakta, TİS süreciyle UİS doğrudan ilişkilendirilmektedir. Zira MESS'in en büyük hedefi sadece çaldıklarının üzerine yatmak değil, aynı zamanda tam bir kölelik düzeni için sınırsız bir esnekliği hayata geçirmek ve kıdem tazminatı gibi yüklerden kurtulmaktır. Bunun

için MESS bu süreçte hem saldırı planını meşrulaştırmaya hem de TİS'e dahil etmeye çalışmıştır. Böylece metal işçilerini mücadeleden alıkoyarak üstünlüğünü korumayı ve önümüzdeki dönemde yürürlüğe sokulacak ağır saldırıların yolunu düzlemeyi hesap etmiştir.

Gelinen yerde Türk Metal ile imzaladığı satış sözleşmesiyle MESS yolu yarılmış bulunmaktadır. Her ne kadar esneklik ve esneklikle ilişkili diğer pervasız dayatmalarını geri çektiğini açıklasa da, ücretler ve sosyal haklar bakımından çaldıklarının üzerine yatmıştır. Eğer hala da mücadeleden yana belli bir kararlılık gösteren Birleşik Metal'de örgütlü metal işçilerini de teslim alabilirse, bu onun için büyük bir kazanım olacak, böylece ağır bir saldırı programının yolu açılacaktır.

İşte bu nedenle metal grup TİS süreci sınıf mücadelesinin ön cephesidir. Bu cephe düştüğü koşullarda işçi sınıfı sermayeye karşı daha büyük mücadele görevlerini omuzlamada büyük zorluklar yaşayacaktır. Eğer bu cephe sağlamlaştırılır ve sermaye karşısında belli kazanımlar elde etmesi başarılabilirse, işçi sınıfı hem dağılık durumdaki saflarını toparlamak için moral-siyasal güç kazanmış olacak, hem de sermaye cephesi böyle bir durumda geri adım atmak, saldırılarını geciktirmek ya da ölçeğini düşürmek zorunda kalacaktır.

Bunun için metal işçileri cephesini hem dışarıdan ve hem de içeriden gelebilecek saldırılara karşı korumak, bu cephede mücadele edenlerle desteği büyütmek, en önemlisi de cepheyi genişletmek büyük bir önem taşımaktadır.

Bu doğrultuda, tabandan işçilerin birliğini ve dayanışmasını sağlamak üzere, ileri sendikal mevzileri ve platformları da en iyi biçimde değerlendirmek gerekmektedir. Bu tür zeminlerde metal işçilerinin mücadelesi gündemleştirilebilir ve aktif bir eylemli duruş geliştirilebilir.

Verilecek mücadeleye bir kanal oluşturması ve güçlü bir soluk vermesi bakımından önümüzdeki günlerde yapılacak olan Gebze Mitingi önemli bir fırsattır. Bu miting, metal cephesinin sınıfın birleşik mücadele cephesi haline geldiğini göstermek üzere, kitlesel ve militan bir çıkışın imkanı haline getirebilirsek eğer, hedeflerimiz doğrultusunda önemli bir eşiği aşmış olacaktır.

Bu yolda ilerlemek için, tüm gücümüzle metal işçilerinin mücadele cephesine yüklenmeliyiz.

İhanet zincirini kırmak için grev-direnış komitelerine!

2010-2012 MESS Grup TİS'lerinde beklenen ihanet yine bir bayram arefesinde geldi. 9 günlük bayram tatilini fırsat bilen MESS-Türk Metal kirli ittifakı 13 Kasım gecesi saat 02.00'de imzaladıkları sözleşme ile bir kez daha işçilere "bayram müjdesi"ni verdiler. Şimdi ise bu kirli ittifak sahneye koyduğu ortaoyununda perdeyi kapatmaya çalışıyor.

"Örnek" sözleşme halen gizleniyor!

MESS-Türk Metal kirli ittifakının ortaoyunu, görüşmeler sırasında MESS'in karşı tekliflerini sunması ile zaten ortaya çıkmıştı. Hazırlanan senaryoya göre MESS, metal işçilerinde büyük tepkilere neden olacak bir ücret zammını dayatacak, Türk Metal çetesi bu tekliflere karşı göstermelik birkaç çıkışın ardından "zaferini" ilan edecekti. Bilindiği gibi daha o günden öngördüğümüz bu senaryo en ufak bir yanılma payı bırakmadan sahnelenmiş oldu. Öyle ki Türk Metal çetesinin yöneticileri yaratmaya çalıştıkları zafer havasında "Türkiye'nin en iyi sözleşmesini imzaladıklarını" iddia edecek kadar kendilerini rollerine kaptırdılar.

Ancak imzalanan sözleşmenin işçiler açısından örnek alınacak hiçbir yanının olmadığı 10 günden fazla zaman geçmesine karşın sözleşmenin ayrıntılarının halen ortaya çıkmamasından rahatlıkla anlaşılabilir. 13 Kasım gecesi imzalanan bu "örnek" sözleşmenin şu ana kadar açıklanan tek maddesi ücretlere ilişkin. O da işçilerin kafasını bulandıracak bir şekilde maddeleştirilmiş.

MESS-Türk Metal arasında imzalanan ihanet sözleşmesine göre ücret zamları işyeri ortalamasına göre belirlenecek. Bu ise bir dahaki bordro dönemine kadar işçilerin ücret artışlarını öğrenememelerine neden olacak. Ayrıca ücret artışlarıyla birlikte vergi dilimlerinde yaşanacak değişiklikler nedeniyle işçilerin büyük çoğunluğu aldıkları ücret zammını hiçbir zaman öğrenemeyecekler. Muammalı bir şekilde açıklanan bir diğer madde ise sosyal haklar. İmzalanan sözleşme sosyal haklarda %10-15 arasında bir artış öngörse de MESS'in sosyal hakların çalışılan gün sayısına göre ödenmesi dayatmasına ilişkin en ufak bir söz söylenmiş değil. Eğer sosyal haklarda MESS'in bu dayatması kabul edildiyse sosyal haklar artmak bir yana azalacaktır bile. Ayrıca sosyal haklara ilişkin bu muammalı ifadenin sözleşmeye karşı gelişecek tepkilere karşı bir manevra olduğu da düşünülebilir.

İmzalanan sözleşmenin ihanetçi karakterini ortaya seren bir başka konu ise MESS'in esnek üretim dayatmaları konusunda süregiden sessizliktir. Bu konuda Türk Metal çetesi yaptığı açıklamada esnek üretime geçit vermediğini iddia etmekte, MESS başkanı Tuğrul Kutadgubilig ise "İşverenlerimiz ile işçilerimizin oluşturduğu bu dengeli yapıyı muhafaza etmek adına -çalışma hayatını yakından ilgilendiren bazı kanunlarda, özellikle de endüstri ilişkilerini derinden sarsacak nitelikleri içerisinde barındıran değişikliklerin gündemde olmasına rağmen- çalışma barışını koruyacak, çalışanlarımıza ve işyerlerimize yarar sağlayacak bir sözleşme imzalandığına inanıyorum." demektedir. Ancak bu konuda sözleşmenin içeriğine dair net bir bilgi halen ortada yok.

Bu yanıyla esnek üretim konusunda MESS'in talepleri açık ifadelerle girmemiş olsa bile 2000 yılında imzalanan sözleşmede olduğu gibi bu konunun yasal düzenlemelere bırakıldığı ortadadır. Yani sermaye sınıfının isteği ile hazırlıkları yapılan "Ulusal İstihdam Stratejisi" sayesinde yasa hükümleri imzalanan toplu sözleşmeyi de doğrudan etkileyecektir.

Ücretler, sosyal haklar ve esnek üretim gündemleri açısından ortada duran bu tablo imzalanan sözleşmenin niçin gizlendiğini olduğu kadar kimin için örnek bir nitelik taşıdığını da göstermektedir. MESS-Türk Metal kirli ittifakının birlikte hazırladığı ve imzaladığı sözleşme Türk Metal çetesinin elebaşı Pevrul Kavlak'ın dile getirdiği gibi bundan sonra imzalanacak toplu sözleşmeler için örnek bir nitelik taşıyabilir. Ancak bu işçi haklarını koruyup geliştirme adına değil, sermayenin ihtiyaçlarını karşılama adına örnek bir sözleşme olacaktır. Metal işçilerinden büyük bir ısrarla sözleşmenin ayrıntılarının gizlenmesi de bu nedenledir.

İhanet sözleşmesine karşı öfke yoğunlaşıyor

Her ne kadar Türk Metal çetesinin ele başı Pevrul Kavlak imzalanan toplu sözleşmenin Türk Metal üyeleri arasında büyük bir coşku ve sevinçle karşılandığını iddia etse de fabrikalardaki tablo bunun tam tersidir. Türk Metal'in örgütlü olduğu tüm fabrikalarda metal işçilerinin büyük bir çoğunluğu imzalanan sözleşmeyi açık bir ihanet olarak nitelermekte, çeşitli biçimlerde tepkilerini dile getirmektedirler. Bir dizi fabrikada temsilciler işçilerden köşe bucak kaçarken bir kısmında ise temsilciler dahi Türk Metal yönetimini ihanet ile suçlamaktadır.

9 günlük bayram tatilinin ardından fabrikalarda atmosferin bu biçimiyle devam etmesi MESS-Türk Metal ortaklığının hazırladığı ortaoyununda istediği sonucu alamadığını da göstermektedir. Metal işçilerini yeni hak gasplarına ve %5'lik ücret zammına razı etmeyi amaçlayan ortaoyunu hedefine ulaşamamıştır.

Ancak MESS-Türk Metal kirli ittifakının istediği sonucu bütünü ile elde edememiş olması henüz metal işçilerinin ihanetin hesabını sorma kararlılığı ile karşılıklarına dikilmesi sonucunu da doğurmuş değil.

Hemen tüm fabrikalarda işçiler kendi aralarında öfkelerini dile getirirse, bir kısmında bu tepki temsilcilere ve şube başkanlarına yönelik sözlü sataşmalara varsa da metal işçilerinin hali hazırdaki örgütsüzlük tablosu ihanetin hesabını sormayı da güçleştirmektedir. Son bir haftadır Türk Metal'in örgütlü olduğu fabrikalarda biriken büyük öfkenin bir türlü kendisine akacak bir kanal bulamaması bir kez daha taban örgütlülüklerinin sınıf mücadelesi açısından taşıdığı hayati önemi göstermektedir.

Metal işçileri güncel hak ve talepleri için taban örgütlülüklerinde bir araya gelemedikleri için ortaya çıkan tepkiler anlık refleksler ve öfke patlamaları şeklinde yaşanmakta, kimi fabrikalardan yansıyan istifa girişimleri de içinde olmak üzere MESS'ten ve Türk Metal çetesinden hesap sorma tutumu bilinçli bir iradeye dönüşmemektedir.

Ancak bu tablo devam eden öfke patlamalarının önemini kesinlikle azaltmamaktadır. Dahası öncü ve

devrimci işçiler önümüzdeki günlerde daha da yoğunlaşma ve artık patlama olasılığı taşıyan bu öfkeyi kendi rotasına sokabilmek için tüm çaba ve iradeleri ile sürece yüklenmeye devam etmelidirler. Keza '98 örneğinde olduğu gibi kendiliğinden yaşanacak bir öfke patlaması ihtimali halen güncelliğini korumaktadır. Bu olası gelişmenin kendiliğinden bir şekilde metal işçilerinin ve bir bütün olarak işçi sınıfının ihtiyaçlarına denk düşen sonuçlar üretebilmesi ne yazık ki mümkün değildir.

Birleşik Metal'in varlık-yokluk sınavı

Türk Metal tabanındaki öfke birikiminin halen hesap soran bir tutuma yol açmamış olmasının bir nedeni, henüz taban örgütlülüklerinde (grev ve direniş komitelerinde) bir araya gelememiş olması ise bir diğer nedeni de kendisine önderlik edecek bir sendikal odak görememesidir.

'98'de Birleşik Metal kapılarının yüzlerine kapanmasından sonra Türk Metal üyesi metal işçileri bu açıdan büyük bir güvensizlik içindedirler. Bu nedenle halen uyuşmazlık aşamasında olan Birleşik Metal'in önümüzdeki günlerde alacağı tutum sürecin toplam seyrini de belirleyecektir.

Birleşik Metal yönetiminin bu açıdan taşıdığı zayıflıkları bugüne kadar birçok kez dile getirdik. Ancak bu sefer bu zayıflıklara teslim olmak Birleşik Metal adına büyük bir yıkım anlamına gelecektir. Bu

durumun farkında olduğu anlaşılın Birleşik Metal yönetimi tam da bu nedenle "Toz olmayacağız! Tozu dumana katacağız!" diyen iddialı açıklamalar yapmaktadır. Yine Birleşik Metal yönetiminin, Türk Metal çetesinin imzaladığı ihanet sözleşmesini ardından Türk Metal üyesi metal işçilerine yaptığı toplu istifa çağrısı fazlasıyla anlamlıdır ve sahiplenilmelidir. Ancak Birleşik Metal yönetiminin Türk Metal üyelerine yaptığı bu çağrıyı daha da somutlaması ve Türk Metal üyesi metal işçilerine kucak açması da gerekmektedir. Sonuç olarak metal işçilerini tek başına Türk Metal'den istifa etmeye çağırarak örgütsüzlüğe çağırarak eşdeğerdir ve sonuçları '98'deki geriye çekilişin sonuçlarından daha da ağır olacaktır.

Birleşik Metal'in Türk Metal üyelerine de kucak açacak şekilde süreci değiştirebilmesi ise öncelikle kendi cephesinden yürüttüğü mücadelede kararlılığın daha da yükseltilmesini gerektirmektedir. Çünkü 2010-2012 Grup TİS süreci Birleşik Metal tabanı adına bu açıdan hiç de olumlu olmayan bir atmosferde başlamıştı. Kapitalist sistemin krizinin fabrikalarda yarattığı baskı atmosferi ile birlikte sendika yönetiminin de TİS hazırlıklarına geç bir tarihte başlamış olması bu tabloun en önemli nedenleri idi. Ancak süreç ilerledikçe ve özellikle MESS'in karşı teklifleri net olarak ortaya çıktıktan sonra Birleşik Metal tabanındaki hareketlenme artmaya başladı.

Bugün ise ihtiyaç bu kararlılığın sendikaların tüm tabanını kapsayacak bir niteliğe kavuşturulmasıdır. Bugün halen kimi temel fabrikalarda temsilcilerin başını çektiği gerici tutumlar ortaya çıkabilmekte, greve ve mücadeleye karşı direnç noktaları yaşanabilmektedir. İçeriden ve dışarıdan yapılacak müdahalelerle birlikte bu gerici tutumlar bertaraf edilemediği oranda metal işçilerinin önümüzdeki dönem yükseltmesi gereken mücadele ciddi bir darbe alacaktır. Bu nedenle içinden geçtiğimiz günlerde en az Türk Metal üyesi işçilere yaptığımız hesap sorma çağrısı kadar güçlü bir biçimde Birleşik Metal üyelerine de direnme ve grev kararlılığını kuşanma çağrısı yapabilmeliyiz.

Grev-Direniş komiteleri için görev başına!

Gelinen aşamada sürecin seyrini belirleyecek en önemli faktör öncü-devrimci metal işçilerinin alacağı tutum olacaktır. MESS dayatmalarından ve Türk Metal çetesinin ihanetinden hesap sormak için ihtiyaç duyulan, güçlü bir taban örgütlenmesi ve mücadele kararlılığıdır. En azından öncülere şahsında metal işçilerinin bu bilinçle bir araya gelebilmeleri yaşanabilecek öfke patlamalarına yön verme şansını da ortaya çıkarabilecektir. Bu nedenle 28 Kasım'da Gebze'de Birleşik Metal'in çağrısı ile gerçekleştirilecek olan mitingi tüm metal işçilerinin ve hatta bir bütün olarak işçi sınıfının öfkesini dile getireceği bir alan olarak değerlendirebilmeli, bununla birlikte havzalarda MESS dayatmalarına ve sendikal ihanetlere öfke duyan metal işçilerini grev ve direnmiş komitelerinde bir araya getirebilmeliyiz.

Öfkemizi kuşanalım, MESS'in ve Türk Metal'in kapısına dayanalım!

Arkadaşlar,

Geliyorum diyen satış gerçekleşti. Türk Metal çetesi bayram arifesinde gece yarısı satış sözleşmesine imzayı bastı. Böylelikle ihanet zincirine yeni bir halka daha ekledi. MESS-Türk Metal ortaklığıyla hazırlanan satış senaryosunun son perdesi de böylelikle kapandı. Bu şer ittifakı yazdıkları senaryoyu oynayıp metal işçisinin ekmeğine kan doğradı.

Ama o kadar utanmaz, o kadar pervasızlar ki bir de satış sözleşmesini kazanım diye yutturmaya kalkıyorlar. Güya MESS'in esnek çalışmadan ikramiyelerin gasbına kadar masaya getirdiği bir dizi madde geri çektirilirken, MESS'in ücretlere binde 18'lik zam dayatması karşısında yüzde 5 TL 25 Kr zam alınmış.

Ama oyun da budur zaten. Bu oyunun senaryosu "ölümü göster sıtmaya razı et"ten başka bir şey değildir. Unutulmasın ki grup TİS kapsamında olmayan fabrikalarda dahi yüzde 20'leri bulan ücret zamları yapılmıştır.

Sonuçta MESS Türk Metal'le birlikte işçiye büyük bir kazık atmıştır. Krizin bedelini ağır biçimde ödeyen, zamsız çalışan, ücretleri eriyen metal işçisi yüzde 5'lik bir sadaka karşılığında satılmıştır.

Arkadaşlar!

Bu satış sözleşmesine imza atanlardan hesap sormak için harekete geçelim. Bunun için fabrikalardan çıkıp Türk Metal çetesinin kapısına dayanalım. Bu satış ve ihanet şebekesini dağıtalım! Unutmayalım ki, '98 yılında kapılarına dayandığımızda kaçacak delik aramışlardı.

'98'de bu çeteleri dağıtamamıştık, ancak bu kez artık sonuna kadar gitmeliyiz. İşimiz, geleceğimiz ve onurumuz için bunu yapmalıyız.

Ancak hedefimiz yalnızca bu çeteyi dağıtmak değildir. Aynı zamanda satış sözleşmesini yırtıp çöpe atmak.

Bunun için ise hızla komitelerimizi oluşturmalı, temsilcilerimizi belirlemeli ve insanca çalışma ve yaşam talebiyle MESS'in karşısına dikilmeliyiz.

Arkadaşlar!

Birleşik Metal Sendikası'nın yönetimi de Türk Metal yönetiminin imzaladığı sözleşmeyi satış sözleşmesi olarak tanımladı. Bu sözleşmenin

yırtılıp atılması için Türk Metal üyelerini istifaya çağırıyor. Birleşik Metal yönetimi bu açıklamalarıyla MESS'e karşı mücadeleyi sürdürme ve Türk Metal çetesini aşarak mücadele etmek isteyen işçilere kucak açma sözünü vermiştir.

Bu söz önemlidir. Ancak sözün tutulması metal işçilerinin mücadele kararlılığına ve inisiyatifine bağlıdır. Eğer metal işçileri Türk Metal barikatını da aşarak tabandan birleşirse, sendikaları da gerçek bir mücadele mevzisi haline getirebilir, bu durumda grev de MESS'e karşı gerçek bir silah gibi kullanılabilir. Böyle olursa hiç kuşku duymayalım ki, haklarımızı MESS'ten söküp alabiliriz.

Arkadaşlar!

Mücadele gücümüzü ve kararlılığımızı göstermek, metal işçilerinin MESS'e ve ihanet çetelerine karşı birliğini oluşturmak için Birleşik Metal yönetimi tarafından 28 Kasım'da gerçekleştirilecek miting de bir fırsattır. Bu fırsatı değerlendirelim. Hangi sendikaya üye olursak olalım bu mitinge pankartlarımız ve gür sloganlarımızla katılalım. On binlerce metal işçisi olarak mücadele alanında tek yürek olalım. MESS'in ve satılmış uşaklarının korkularını büyütelim.

Haydi hep birlikte omuz omuza mücadeleyi yükseltelim, ihanet çetelerini dağıtalım, satış sözleşmesini yırtalım!

Mehmet Beşeli: Metal işçisinden korku bu anlaşmaya sinmiştir

- Bayram öncesinde apar topar imzalanan bu sözleşmeyi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Anlaşmanın yapılış biçimi, zamanlaması ve zammın yöntemi dikkate alındığında tek bir şey söyleyebiliriz. Metal işçisinden korku bu anlaşmaya dibine kadar sinmiştir. Örnek vermek gerekirse yüzde 9,5 zam teklif eden Türk Metal yüzde 5,35'e kadar gerilemiştir. Birleşik Metal-İş'in teklifinde olan yöntemi, maktu zam yöntemini uygulamak zorunda kalmıştır. Çünkü bunun hakikaten de metal işçilerinin düşük ücret problemi açısından yöntem olarak uygulanması gerekiyor. Miktardan bahsetmiyorum. Bu miktar düşük ücretlilere ya da yüksek ücretlilere yetecek bir miktar değil. İkincisi, bu zammı dağıtış biçimleriyle ilgili. 5,35'lik zammı değişik biçimde dağıttılar. Her işyerinin kendi işyeri saat ücreti uygulaması 5,35'e uyarlanacak. Dolayısıyla bütün işyerleri aynı zammı almayacaklar. Her işyeri farklı zam almış olacak. Zamlar da saat ücreti ortalamalarına göre 20 kuruşla 40 kuruş arasında değişiyor. Dolayısıyla işçileri bölmenin bir adımı olarak bunu yapmış oldular. Bu önemli ve tespit edilmesi gereken noktalardan bir tanesidir. İşyerleri farklı farklı zam aldıkları için bu farklı zamlara göre tepkiler gelişecek.

“Bildik bir oyun oynanıyor”

Fabrikalardan gelen haberlere göre düşük ücretlilere “düşük ücretlilere yüksek zam aldık” yalanını söylemeye başladılar. Bildik bir oyunu oynuyor. Yüksek oranlı zam almak yüksek zam almak değildir. Metal işçilerinin bunu iyi bilmesi gerekir. O işyerinde çalışan herkes ücreti ne olursa olsun aynı zammı aldı. Örnek vereyim, işyerinde saat ücreti ortalaması 4 lira ise 21 kuruşa denk gelir. 21 kuruş zam da çıplak ücretle net 34 liraya denk gelir. Saat ücreti 7,5 lira ise 40 kuruşluk bir zam alınır. Bunun da çıplak ücretle neti 65 liraya denk gelir. Yani 34 lira ile 65 lira arasında değişen zamlar aldılar ama aynı işyerinde çalışan işçiler ücretleri ne olursa olsun (düşük ya da yüksek) aynı zammı alacaklar. Türk Metal ile MESS'in anlaşmasında bir iyileştirme koymadılar. Bu da korkunun ikinci ifadesi. Metal işçilerinin tümünden gelebilecek bir korkuyu işyerlerini birbirinden izole ederek çözmeye çalışıyorlar. Üçüncüsü de, bayram öncesi bu sözleşmeyi imzalayarak işyerlerinin boşaldığı bir zamanda tepkinin gelemeyeceği üzerinden bir planlama yapıyorlar. Ama biz söyledik. Su yolunu bulmaya devam ediyor. Bu toplu iş sözleşmesinin

nasıl gelişeceğini bayramdan sonra hepimiz göreceğiz.

- Esneklik ve kuralıslıklarla ilgili Türk Metal'den herhangi bir açıklama gelmedi. Buna ilişkin ne söyleyebilirsiniz?

Orada açıklama yapmamışlar. Türk Metal'in genel başkanının yaptığı açıklamada esnekliğin girmediği söyleniyor. Ama onun esneklikten ne anladığını biz biliyoruz. Anlaşma metnini görmeden bir şey söylemek mümkün değil.

“Sözleşme kafa karışıklığı yarattı”

- Türk Metal'in örgütlü olduğu fabrikalarda toplu sözleşme nasıl karşılandı? Buna ilişkin elinize ulaşan herhangi bir bilgi var mı?

Metal işçisinden korkuyorlar dememizin nedeni de budur. Kafa karıştırıcı bir zam yöntemi bu. 5,35 diye açıklanan bir zam ortalama saat ücreti yüksek olan işyerlerinde bir durgunluk yaratıyor. Saat ücreti daha

düşük olan işyerlerinde yüksek ücretli işçiler ve düşük ücretli işçiler arasında “kaç lira alınacak” meselesi üzerinden tartışmalar başlamış durumda. Dolayısıyla böyle bir kafa karışıklığı var. Temsilciler ve şube başkanları gidip yalan yanlış bilgiler veriyorlar. Bunları da takip ediyoruz. Yüksek ücretliye yüzde şu kadar aldık, düşük ücretliye yüzde bu kadar aldık diye anlatıyorlar. İşçileri bölme ve yatıştırma faaliyeti devam ediyor. İşçiler biraraya gelip ne olduğunu anlayamamışlar diye böyle karmaşık bir yöntem izliyorlar. Dolayısıyla bunun açıklanması gerekiyor. Biz işyeri saat ücreti ortalamasına göre kaç lira zam alınacağını açıkladık. Metal işçilerinin o rakamlar üzerinden konuşmaları gerekiyor. Sözleşmenin değerlendirildiği rakamlar bu rakamlardır. Heralde ekonomik anlamda iyi bir sözleşme olmadığını o rakamlardan da görecektir.

“Bundan sonrası metal işçisine kaldı”

- Birleşik Metal önümüzdeki gün ve günlerde nasıl bir yol izleyecek?

Araya bayram girdiği için şu anda herhangi bir kurul toplamamız mümkün değil. Bayramdan sonra bizi resmi olarak çağırırlarsa MESS'le bir görüşme yapacağız. Teklifi resmen alacağız. Bayramdan sonra bu toplantı olmasa bile detaylarını resmi olarak bize iletmemelerini isteyeceğiz. Ondan sonra da kendi kurullarımızda ve işyerlerinde bunu değerlendireceğiz. Çok sıkıştıklarını başından beri söylüyorduk. Maktu zamma dönemeyeceklerini söylüyorduk. Bunlar gerçekleşti. Bir sıkışma, korku ve panikle bunu yaptılar. Bundan sonrası metal işçisine kaldı artık. Metal işçisi dizlerinin üzerine bile kalksa bu tablonun değiştirilmesi mümkün gözüküyor.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Metal işçileri: İhanete izin vermeyelim!

İzmir, İstanbul ve Gebze'den Türk Metal üyesi metal işçileri, ihanet sözleşmesini gazetemize değerlendirdi.

Habaş Demir-Çelik'ten bir işçi (İzmir): Nasıl yani bunu şu an sizden öğreniyorum. Bugün (13 Kasım) fabrikada hiçbir şey söylenmedi. Bayram öncesi müjde mi verdiklerini sanıyor bunlar. Zaten gerçek bir sendika olsaydı başımızda bu böyle sonuçlanmazdı. Temsilci diye başımıza dikilenlerin de ne işe yaradığı belli değil. Yüzde altıya bile ulaşamadılar, her dönem aynı şey. Sendika sendika olsa peşinden sonuna kadar giderim. Grevse grev! Ama bu Türk Metal'de nerde. Cesaret edemezler. Şöyle sadece bir gün durdursalar fabrikaları nasıl değişiyor her şey. Bu başkan da fos çıktı. Sendikaya her ay verdiğim aidata da yarıyorum. 30 gün çalışıp duruyoruz bir günü böyle bir sendikaya gidiyor. Habaş gibi diğer fabrikalar da Türk Metal çatısı altındayken iyi bir sözleşmeyi görebileceğimizi sanmıyorum.

Arçelik'ten Türk Metal üyesi bir işçi: MESS-Türk Metal satışının ardından Türk Metal Sendikası Anadolu Yakası Şube Başkanı fabrikadaki tüm bölümleri dolaşarak satış sözleşmesine ilişkin bilgilendirme yaparak, işçilerin tepkilerini yatıştırmak

için büyük çaba harcadı. Bizlere “Ne yapalım çok uğraştık ama elimizden gelen ancak buydu” dedi. Bugün için ülke ekonomisi ve şartlarının bunu gerektirdiğini söyledi. Arçelik işçisinin bu sözleşmeden karlı çıktığını, çünkü saat ücretinin diğer fabrikaların altında olduğunu belirtti. Biz işçiler tepkilerimizi burada gösteremedik. Çünkü bireysel tepki gösterdiğimiz zaman hemen işten atılıyor. Birçok işçi arkadaşımız da yüksek maaş aldığı için tepki göstermedi. Sonuç olarak her zaman olduğu gibi yine sendikanın ihanetiyle karşılaştık.

Autoliv'den Türk Metal üyesi bir işçi: MESS-Türk Metal sözleşmesi öncesi sendika yöneticileri fabrikaya gelerek bir toplantı yaptılar. Toplantıda MESS'ten yüzde 9 oranında zam istediklerini, MESS'in ise 0,18 zam verdiğini hatırlattılar. Anlaşmazlık çıkarsa greve gideceklerini söylediler. Bu süre içinde tepki eylemi olarak 4 gün mesailere kalmadık. Satış sözleşmesinin ardından işçiler olarak sendikaya itirazlarda bulunduk. İşyeri temsilcisine ve şube başkanına tepkilerimizi ilettilik. Birçok işçi arkadaşımız mesailere kalmadı. İşçiler arasında yılbaşından sonra sendika değiştirme fikri dillendiriliyor.

Tofaş işçisiyle Türk Metal'in satış anlaşması üzerine konuştuk

- **Türk Metal MESS ile toplu sözleşme görüşmelerini anlaşma ile sonuçlandırmış oldu. Tofaş'ta bu anlaşma ile ilgili bir açıklama yaptılar mı?**

- Cuma günü beklemedik bir açıklama yapmalarını ama toplantıda oldukları için biz işten çıktığımızda hala hiçbir şey söylenmemişti. Hiçbir şeyden bilgimiz yoktu. Sadece şunu söylediler; istenilen alınmazsa Cumartesi-Pazar işe gidilmeyecek. Bunu işverene bir tepki olarak yansıtmaya çalıştılar. İstedikimizi alamadık, o yüzden mesaiye gitmiyoruz gibi göstermeye çalıştılar. Ve insanlar da bunu yedi. Ama onlar aslında çalışanlardan tepki almamak için, araya da bir bayram tatili giriyor zaten bunu unutturmak için mesailerini iptal ettirmeye çalıştılar. Sonra haber gelmedi. Ertesi gün gittik işe öğlene kadar hiçbir açıklama yapılmadı. Yemeğe gittik. Yemekhanenin önünde sendika temsilcileri toplanmışlar. Çalışanlara açıklama yapıyorlar. Ve o açıklamayı yaparken de öyle gülerken, öyle pişkin bir suratla açıklıyorlar ki. İşçiler arasında da onlara gülenler oluyor. Anlatıyorlar aldığımız zammı, yüzdelere konuşuyor net bir şey söylemiyorlar. Brütlerden bahsediyorlar. Net zammımız ne dediğimizde saat ücretine 33 kuruş zam aldığımızı öğrendik. Bu da insanların hoşuna gitti. Şimdi benim saat ücretim 3.67. 33 kuruş zam aldığımızda bu yüzde 7-8 gibi bir şeye denk geliyor sanırım. Bunu da insanlar duyunca iyi zam almışız diye düşündüler. Çünkü insanlar bu rakamı MESS'in teklifi ile kıyaslıyorlardı. Öylece açıklama oldu yani.

- **Bu duruma tepki gösteren kimse oldu mu? Sendikacılar gösterilen tepkilere ne yanıt verdiler?**

- Tepki gösteren olmadı, insanlar güldüler, sendikacılara teşekkür edenler bile oldu. Sadece birkaç kişi çıktı, istediğimizi aldık mı dediler. Sendika temsilcisi de alamadık dedi. Arkadaşımız hani istediğimizi alamadığımız zaman olay greve kadar giderdi, niye hiçbir şey yapmıyorsunuz dediğinde söyledikleri de öyle olması gerekiyormuş, böyle kabullenmemiz gerekiyormuş falan.

Bize söylenen o.

- **Bayram tatili öncesinde Pazar mesailerinin iptal edilmesinin bu konuyla bir alakası var mı?**

- İşçilerin kendi arasında bir kını var Türk Metal'e karşı. O tepkinin patlamaması için, insanların birbirini kıskırtmaması için mesailer iptal edildi. Patrona bir tepki olarak iptal ettiklerini söylediler ama sadece kendileri tepki görmemek için yaptılar bunu.

- **Türk Metal göstermelik bir dizi eylem ve etkinlik gerçekleştirdi. Bu etkinliklerden haberiniz oldu mu?**

- Toplantılardan hiç kimsenin haberi falan yoktu. Kimi çağırdılar ben de bilmiyorum. Eylem yapılmış, işçinin haberi yok. Kimseye söylemiyorlar. Zaten söylediklerinde, işçileri ayaklandırdıklarında önüne geçemeyeceklerini biliyorlar. Bu yüzden de anca kendi şakşaklarını, adamlarını topladılar. Böylece gövde gösterilerini yapmış oldular.

- **Türk Metal'in imzaladığı bu ihanet sözleşmesine karşı bir tepki geliştireceğini düşünüyor musun?**

- Türk Metal'in ihaneti ortada ama işçilere iyi zam alınmış gibi aktarıyorlar. İşçiler de halen durumun tam olarak farkında değiller. Sendika temsilcileri ne derse işçiler ona inanıyor, inanmasa da inanmış gibi yapıyor. Yani bu ihanete karşı bir tepki olacağını sanmıyorum. Olursa da bu Cumartesi günü olurdu, bayram sonrasına kaldı. İnsanların bu tepkisi de tatilde sönmüneceğinden dolayı ben pek bir tepki beklemiyorum.

- **Peki, Birleşik Metal'in Türk Metal üyelerine yaptığı toplu istifa çağrısını nasıl değerlendiriyorsun?**

- Birleşik Metal'in yapmış olduğu istifa çağrısı sonuna kadar haklıdır. Ama diyorum ya Türk Metal bunu bir zafer olarak anlattığı için böyle bir istifada bulunacaklarını zannetmiyorum. Ayrıca işçilerin büyük bölümü Türk Metal'e karşı tepkili olsa da Birleşik Metal'e de güvenemiyorlar.

Metal İşçileri Birliği / Bursa

Satış sözleşmesine tepkiler

"İmzaladıkları sözleşme ile metal işçilerinin kafasını karıştırıp, tepkilerini bayram boyunca söğütme çalışanlar amaçlarına ulaşamıyor." diyerek fabrikalarda yaşananları özetleyen sendika, metal işçilerinin kendiliğinden de olsa sözleşmeye yönelik tepkilerini ilk günden itibaren ortaya koymaya başladıklarını bildiriyor.

Birleşik Metal-İş'in verdiği bilgilere göre çeşitli fabrikalarda açığa çıkan tepkiler şöyle:

* Eskişehir'deki Arçelik fabrikasında işyeri temsilcileri işçinin karşısına çıkıp konuşma yapmak istediklerinde işçilerin yuhalamalarıyla karşılaştılar. Şube başkanı işyerine gelip bilgi vermek zorunda kaldı.

* Autoliv'de bir saat geç işbaşı yapıldı.

* Renault'da temsilciler işçilerden kaçıyor.

Sözleşmenin imzalanmasından sonra temsilciler fabrikaya ancak 8 güvenlik görevlisini yanlarına alarak girebildiler. Tofaş'ta ise fabrikaya gizlice girip, anlaşma tutanağını ilan panosuna asıp hızlıca fabrikayı terk ettikleri söyleniyor.

* Temsilciler işçilerin telefonlarına sürekli olarak başka bölümde toplantı yapıyoruz diyerek yanıt veriyorlar.

* Tofaş'ta işçiler "iyi zam aldılar. Kahve 25 kuruş, 5 kuruş artıyor" diyerek dalga geçiyorlar. Yine Tofaş'ta işçiler istediğimizi alamadıysak niye imzaladık diye temsilcileri sıkıştırdılar.

* Bolu'daki Arçelik fabrikasında şubenin TİS açıklamasına işçiler yemekhanede tepki gösterdiler. İşçilerden bir tanesi, anayasa değişikliğini kastederek artık 2 sendikaya üyelik serbest oluyor, sizin istediğiniz buysa biz bunu yaparız. Bu sözleşmeyle bizi sattınız diye tepkisini açıkça dile getirdi. Şube Başkanı "sizin takdiriniz" diyerek yanıtladı.

* İstifa çağrısı pek çok işçi tarafından olumlu karşılandı. Bursa'da bir işyerinde işçiler imza toplayıp istifa talebini işverene ilettiler. * Türk Traktör'de temsilciler, "kaderimize boyun eğmekten başka yapacağımız bir şey yok" diyerek bir taraftan sözleşmeyi benimsemediklerini ortaya koyarlarken diğer taraftan tepkili olan işçileri birşey yapılamayacağı noktasında sindirmeye çalışıyorlar.

Metal işçileri: İhanete izin vermeyelim!

Küçükçekmece'den Türk Metal üyesi bir işçi: Metal işçilerinin sırtında adeta bir kambura dönüşmüş olan Türk Metal çetesi TİS görüşmelerinde ihanet sözleşmesini gece yarısı operasyonu ile imzalamış bulunuyor.

İşçileri bölerek, parçalayarak sermayeye karşı olan görevlerini yine yerine getirmiş oldular. İşçilerin çoğuna sözleşmeden bahsetmediler bile! Açıkçası işçilerin de bu sendikadan artık bir beklentisi kalmamıştır. Metal işçileri olarak artık önümüze şu görevi koymalıyız. Türk Metal'in örgütlü olduğu yerlerde bu sendikadan toplu olarak istifa etmeli ve bağımsız bir taban inisiyatifiyle sözleşmeyi yırtıp parçalamalıyız. Bu sözleşme kesinlikle kabul edilmemeli ve metal işçileri tepkilerini dile getirmelidir.

İşçilerden gelebilecek tepkiyi dizginlemek amaçlı bayram tatilinin hemen öncesinde bu anlaşma imzalanmıştır. Ücretler dışında sosyal haklarımızda yapılan değişikliklerle ilgili hiçbir açıklama yapmak zahmetinde de bulunmamışlardır. Burada açık bir ihanet vardır. Bunun dışında da bir şey beklemedik zaten. Ama şunu Türk Metal hainleri iyi bilsinler ki metal işçileri sınıf kinini sermayeden önce bu sendikaya kusacaktır. Bu sendikayla hesaplaşmamız çok farklı olacaktır. İşçileri bu kadar pervasızca satan, tamamen sermayenin sömürüsüne teslim eden bu sendikanın sonu hiç hayırlı olmayacaktır.

Bunu herkes böyle bilsin ve bizi hafife almasınlar.

Birleşik Metal-İş Sendikası'nın yaptığı toplu istifa çağrısı olumludur. Bunu biz de düşünüyoruz ama bize bu çağrı samimiyetsiz gelmektedir. BMİS bu dönemde işçileri bilinçlendirecek ve onları yönlendirecek hiçbir şey yapmamıştır. Kendi pratikleri metal işçilerinin mücadelesini kucaklayacak düzeyde değildir. Bu sözleşme döneminde Türk Metal işçilerini de hedefine alan bir çalışma örmeleri ve fabrikalarına kadar gelerek işçileri bilinçlendirmeleri gerekirdi. Sınıf sendikacılığı böyle yapılır.

Metal işçileri bu ihaneti unutmayacaklar ve kendilerini bu sömürünün tam ortasına atan sendikalarla da çok iyi bir şekilde hesaplaşacaklardır.

Metal işçileri: Taslağımızın arkasındayız, greve kadar gideriz!

Türk Metal'in imzaladığı satış sözleşmesi ve önümüzdeki süreçte nasıl bir mücadele hattı izlenmesi gerektiği konusunu, Birleşik Metal'in örgütlü olduğu çeşitli fabrikalardan işyeri temsilcilerine sorduk. **Kocaeli, Mersin, Gebze ve İstanbul**'dan işyeri temsilcileri verdikleri yanıtlarda, Türk Metal'in imzaladığı satış sözleşmesine yönelik tepkilerini dile getirirken Birleşik Metal yönetiminin bu sözleşmeye imza atmaması gerektiğini belirtiyorlar. Sendikanın TİS taslağının arkasında duracaklarını ve gerektiği koşullarda greve gitmekten çekinmeyeceklerini vurguluyorlar.

Hakan Akyol (AD Demirel İşyeri Baştemsilcisi ve Birleşik Metal Kocaeli Şube Mali Sekreteri):

Türk Metal bugün yine kendisine yakışanı yaptı ama tabandaki işçilerin her zamanki gibi tepkilerini anlık gösterip kenara çekilmemeleri gerekiyor. Türk Metal üyelerinin sendikanın çizgisini değiştirmeye yönelik (sendika değişikliği belki zor olabilir) çaba içerisinde olması gerekir. Yoksa bu oyunu yıllar boyunca oynamaya devam ederiz.

Birleşik Metal-İş Sendikası yönetimi söylemleriyle hakikaten de bir çaba içerisinde gibi gözüküyor. Ama bu söylem kamuoyunu bilgilendirme düzeyinde kalmamalı. İşçi sınıfını bilinçlendirip işçiyi harekete geçirmesi gerekir. Özellikle MESS üyesi işyerleri (sadece 5 ay önceden TİS komisyonu topladım, şöyle yaptım, böyle yaptım, Cuma günleri yürüyüş yapıyorum, miting yapıyorum değil) üretimden gelen gücünü kullanması gerekir. Bugün uyuşmazlığın varacağı nokta neyse, Türk Metal'den farklı bir toplu sözleşme imzalamak zorunda Birleşik Metal. Eğer bunu imzalamazsa hiçbir anlamı yok. Tüm söylemleri boşa çıkmış olacak.

Gebze mitingi olması gereken bir miting. Zamanı uygun. Ancak güçlü ve tüm sendikaları, işçileri, işsizleri ve bu ülkede asgari ücretle çalışanları da buraya davet etmek lazım. Bunun için zaman kalmadı ama sadece "Ben 28'inde miting yapıyorum. Bütün işçiler davetlidir, gelsin" demekle olmaz. Alanlara çıkmak, havzalara gitmek gerekiyor. Birleşik Metal, üyelik anlamında değil fakat "Ben herkesin sendikasıyım" diyecek. Böyle çağrı yapması, bu ülkede sıradışı ve farklı bir sendika olduğunu hissettirmesi lazım. Bunu söylemlerle değil, fiiliyatta hayata geçirmesi gerekiyor.

Mustafa Tozkoparan (Birleşik Metal-İş Sarkuysan İşyeri Temsilcisi):

Türk Metal'in böyle bir iş yapacağını hepimiz tahmin ediyorduk. Bu yüzden şaşırmadık. İşin kötü tarafı şu: Türk Metal'in içerik anlamında neye imza attığını hiç kimse bilmiyor. Kendileri dahi bilmiyorlar. Sadece internetten öğrendiğimiz kadarını biliyoruz. MESS'in dayattığı ve kuralızsızlaştırma dediğimiz maddeler üzerinden taviz vermediklerini belirtiyorlar.

AKP'nin çıkartacağı bu Ulusal İstihdam Stratejisi, torba yasa, eğer toplu sözleşmeye geçici bir ek madde koyarak veya atıfta bulunarak imzalandıysa bunun karşısında Birleşik Metal-İş'in yapacağı tek şey greve çıkmaktır. Sadece ücretler bazında meseleye

bakıldığında bir noktaya taşıyabilirsin ama bu sendikanın olmazsa olmazlarından taviz vermesini kimse düşünmesin. Biz Birleşik Metal-İş'in temsilcileri olarak böyle düşünüyoruz.

Şu anda MESS'in bizimle yapacağı görüşmede önümüze koyacağı tabloya bakmak gerekiyor. Bu tablodan yola çıkarak baktığımızda, Türk Metal'e teklif ettiğini virgüline kadar aynı şekilde teklif edecek. Bunu Toplu Sözleşme Komisyonu değerlendirip bir karar verecek. Buna MESS grubuna bağlı işyerlerinden arkadaşlar olarak karar vereceğiz. Ama biz nasıl başladıysak öyle duruyoruz. Geri adım atmadan aynı noktada duruyoruz. Bayram öncesinde yani Türk Metal'in sözleşmesi imzalanmadan önce hangi noktadaysak bugün de aynı noktada duruyoruz. Biz fabrikalardan temsilci arkadaşlarımızla beraber 28'inde Gebze'de yapacağımız mitinge hazırlanıyoruz.

Karşımızda gerçekten siyasi iktidarıyla, MESS'yle, TÜSIAD'ıyla, devlet organlarıyla bir cephe oluşturulmuş durumda. Sürekli sınıfa saldıran bir cephe var. Bizim de emekçiler olarak bunların karşısında çalışanlar ve emekçiler olarak bir cephe yaratmamız gerekiyor. Bu cepheyi örebilsek, bunun adımlarını atabilirsek bir karşı duruş sergileyebiliriz. Bu sadece Birleşik Metal-İş'in yapabileceği bir şey değil. Bu sendikaların, partilerin, sınıftan yana tüm öznelerin birlikte yapacağı bir iştir. 28'inde yapacağımız mitinge Türkiye'deki sendikal yapıları, konfederasyonları, siyasi partileri, dergi çevrelerini katabildiğimiz ölçüde bir güç haline dönüşebileceğiz. Bu Birleşik Metal-İş'in dışına taşmak zorunda. Çünkü bu saldırılar sadece toplu sözleşmeyle sınırlı değil. Bunu çok iyi anlatmamız lazım.

Kahraman Aynacı (Birleşik Metal-İş BEKAERT İşyeri Baştemsilcisi):

Toplu sözleşmeyi imzaladılar ama idari maddeler konusunda pek bir bilgimiz yok. Sadece ücret noktasında saat ücreti ortalaması olarak 5,35 gibi artışa imza atmışlar. Bizim BEKAERT fabrikası olarak bunu kabul etmemiz mümkün değil. Sonu nereye giderse gitsin. Bizim sendikamızın bunu imzalamasını istemiyoruz. Sonuna kadar toplu sözleşmeyi götürmek istiyoruz. Bizim bir taslağımız vardı. Sonuna kadar taslağımızın arkasında durup greve gidiliyorsa da greve gidilsin düşüncesindeyiz. Gebze'deki mitinge

katılacağız. Miting yapıp da arkasından da aynı sözleşmeye imza atılırsa kimse kusura bakmasın. Bunu bizim şube başkanıyla konuştuk. Önümüzdeki günlerde işyeri baştemsilcileri ve diğer temsilcileri de çağrılacak ve ona göre bir yol haritası çizilecek.

Rasim Gündal (Birleşik Metal-İş Mersin Bölge Temsilcisi ve Anadolu Şube Sekreteri):

Bayramdan önce Türk Metal yüzde 5.35 saat ortalamasına imza attı. Bunu biliyoruz. Hatta kendi sitelerinde de yayınladılar. Türk Metal'in Türkiye'deki en iyi sözleşmeyi yaptığı yönünde iddiası var. Oysa ki bunun böyle olmadığını Türkiye genelinde metal işçileri biliyor. Çünkü son krizde bütün cezayı çeken, bütün zorlukları çeken işçi. O dönemde de işverenler metal işkolunda da büyük kârlar sağladı. Her zaman olduğu gibi Türk Metal metal işçisini sattı. Uyuşmazlıktan sonra genel merkez TİS komisyonunda aldığımız bazı kararlar var. Şu anda aldığımız bu kararları bütün işyerlerinde uyguluyoruz. Bütün örgütlü olduğumuz işyerlerinde mesailer kaldırdık. Hiçbir işyerimizde fazla mesailerle ilgili çalışma yapmıyoruz. Cuma yürüyüşleri vardı ve bunları uyguluyoruz. Biz aldığımız kararların ve taslağımızın arkasındayız. Bugün de genel merkezimizde bir toplantı var. 28'inde Gebze'de bir miting olacak.

Yusuf Rişvan (Bosal Mimaysan Birleşik Metal-İş İşyeri Baştemsilcisi):

Türk Metal'in imzaladığı metni tam görmedik. Sadece ücret olarak 5,35 diyorlar. Onun dışında kırmızı çizgilerimizden taviz vermeyeceğiz diyorlar ama metin olarak hiçbir şey yok ortada. Biz Birleşik Metal-İş'te olduğumuz için kendi taslağımıza bakıyoruz. Kendi taslağımızın da sonuna kadar arkasında duracağımızı, esnekliğe karşı olduğumuzu, kıdem tazminatına dokundurmayacağımızı söylüyoruz. Birleşik Metal olarak 28 Kasım'da fabrikaların ve ailelerin katılacağı bir mitingimiz olacak. Arabulucu dönemindeyiz. Şu anda mesai eylemlerimiz bütün fabrikalarda devam ediyor. Bütün işyerlerinde Cuma günleri işe girişlerde eylemlerimiz olacak. Ayrıca MESS yeni bir teklif sunarsa tekrar TİS toplantısı yapılır ve temsilciler görüşlerini belirtir. Biz şu anda bayram öncesi neyse bayram sonrasında da aynı

duruşumuzu sergiliyoruz. Sürecin sonuna doğru grevse greve kadar gitmeyi düşünüyoruz. Birleşik Metal-İş Türk Metal üyelerine toplu istifa çağrısı yaptı ama sizin de bildiğiniz gibi Türk Metal'in üyesi baskı altında. Sesini çıkartanlar işten çıkartılıyorlar. Bu yüzden çok rahat değiller. O yüzden bu çağrıya ne kadar yanıt verilecek bilemiyoruz.

Bayram Dilek (RSA İşyeri Baştemsilcisi ve Birleşik Metal İstanbul 2 Nolu Şube YK üyesi):

Türk Metal her zamanki gibi yapacağını yaptı. Bu kesinlikle kabul edilebilecek bir şey değil. Grup sözleşmesi olduğu için yapacak bir şey yok. Tepkimizi gösterdik ama yapacak bir şey yok. Hükümetle anlaşmış. Önce binde 18 dediler, sonra baktılar ki işçilerden kıpırdama var. Yüzde 5'e attılar imzayı. Biz genel merkezde TİS toplantısı yaptık. Genel olarak MESS'e bağlı işyerlerinde grev uygulama kararı çıktı. Tamam grev diyorsak grev. Bugün evine ekmeğe götüremeyecek arkadaşlarımız var. Zaten kriz bahanesiyle işçileri kredi kartı batağına soktular. Krizi biz işçiler ödedik. Biz çağrımızı yaptık. Kahvelerde tanıdığımız dostlarımıza söyledik. Burada olan, düşük ücretliye oluyor. Bizim maaşımız düşük. Bana 30 TL'den fazla zam gelmeyecek. Birçok insanın haberi yok. Haberdar ettik birçok kişiyi ve Bursa gibi yerlerde kıpırdanmalar oldu. Ne kadar olabildi bilmiyoruz.

Engin Kulu (Kroman Çelik İşyeri Temsilcisi ve Birleşik Metal Gebze Şube YK üyesi):

Bu sözleşme işçileri ve sınıfı düşünmeden imzalandı. Krizi ve işçilerin yaşadığı sıkıntıları gözetmeyen bir sözleşme. Temsilciler ve işçiler olarak Birleşik Metal'in bu süreçte değişik bir toplu sözleşmeye imza atma iddiası ve kararlılığını göstermesini umuyoruz. Bu dönemde bunun peşindeyiz. Farklı bir sözleşmeye imza atmaya yönelik çalışmalarını sürdüreceğiz. Bir geri adım atma durumu şu anda yok. Bu dönem farklı ve iyi gözüküyor. Gelen haberler bize bunu gösteriyor. Merkez TİS Komisyonu toplanacak. Burada insanlar düşüncelerini açıklayacaklar. Ondan sonra bu süreci devam ettirmeyi düşünüyoruz. Kendi açımdan da bunun böyle olması gerektiği kanısındayım.

Türk Metal'in tabanına yönelik istifa çağrıları yapıyoruz, ama bu sadece bir çağrı şu anda. Türk Metal'in tabanını harekete geçirmek şu anda biraz zor gözüküyor. Türk Metal'in bu baskısını kırarak bir hareketliliği, çağrı yaparak değil, biz harekete geçerek ortaya çıkarabiliriz. Tutumumuz ve tavrımız bu anlamda önemli. 28 Kasım'daki Gebze mitingini önemsiyoruz çünkü bölge mitingi olacak ve insanların aileleriyle katıldığı bir miting gerçekleşecek. Bu süreçte işçi hareketi içerisinde iyi bir ivme yakalandı. Bunu devam ettirme kararlılığımızı ortaya koymak önemli. Bunun da toplu sözleşmenin gidişatına etkisi olacağını düşünüyorum.

Selçuk Balcı (Dostel Makine İşyeri Baştemsilcisi):

İmzalanan toplu sözleşme net olarak ortaya çıkmadı. Sadece fabrika saat ortalamasında 5,35 zam aldıklarını biliyoruz. Esnek çalışmayla ilgili maddelerin olup olmadığı belli değil. Mesailerin yüzde 75'e indirilmesini istemişti MESS, onunla ilgili hiçbir bilgi yok. Kıdem tazminatlarıyla ilgili hiçbir bilgi yok. Biz Dostel Makina olsun, diğer fabrikalar olsun geçen günlerde temsilciler kurulu toplantısı yaptık. Büyük ihtimalle bize de aynı taslağı sunacaklar.

Biz Dostel olarak ilk defa grup toplu sözleşme kapsamına giriyoruz. Bundan önce hep münferit yaptık. Kesinlikle kendi taslağımızın arkasındayız.

Bizim taslağımız Türk Metal'in taslağından farklı. Bu zamana kadar Türk Metal'in imzaladığı sözleşmenin arkasından "lanet olsun" deyip imza atılmış. Bu anlayışı ortadan kaldırmak için bir sermaye örgütü olan MESS'e karşı mücadeleyi sermayeye karşı mücadeleye dönüştürmek gerekiyor. Zaten yaptığımız Temsilciler Kurulu toplantısında buna vurgu yapıldı. Diğer sektörlerden işçilerle beraber hareket etmek (Petrol-İş olsun, DİSK'e bağlı sendikalar olsun) gerekiyor. Bunun üzerinden şekillenmesi gerekiyor.

Tek başına Birleşik Metal'in MESS'e karşı bir grevi örgütlenme gücü yok. Ortaklaşa bir mücadele ağı örülmesi ihtiyacı temsilcilerde var. Çünkü grup toplu sözleşmesindeki oranlar diğer sektörlerde de emsal teşkil ediyor. Ondan dolayı sadece burada, sadece metal işçilerinin toplu sözleşmesi değil, bütün metal işçilerinin toplu sözleşmesi anlayışıyla hareket edilmesi gerekiyor. Bu anlayış temsilciler tarafından dile getiriliyor. Bütün temsilciler, şimdiye kadar Türk Metal'in arkasından imza atılmasından muzdarip. Fotokopi sendikacılığı tarzı bir şey olmuş. Bu anlayışı ortadan kaldırmak gerekiyor.

Örneğin Birleşik Metal'in MESS üyesi işyerleri anlamında en örgütlü olduğu yer Gebze. Kroman Çelik'te Kurban Bayramı ve diğer bayramlar dahil çalışılıyordu. Mesai eyleminde bütün fabrikalarda mesaiye kalınmadı. Kroman Çelik'te üretim bayramında 6 gün boyunca durduruldu. O kararlılığı işçiler kendileri gösteriyor. Mesai eylemleri devam ediyor. İşçilerde ve temsilcilerde bir kararlılık var. Herkes umutlu. Sendika da geçmiş dönemlere nazaran daha dirayetli davranıyor. Temsilcilere ve işyerlerine bu umut veriyor. Gebze'de yaptığımız basın açıklaması zaten miting gibi geçti. Bu tabanı da umutlandırdı. 28 Kasım'daki mitinge zaten ailelerimizle beraber katılacağız. Güçlü bir miting olacak. Biz kendi taslağımızın arkasındayız. Olmazsa olmaz maddelerimizden, kazanılmış haklarımızdan taviz vermeyeceğiz. MESS'le tartışacağımız oran Türk Metal'in taslağındaki oran değil.

Rıfat Codura (PAKSAN İşyeri Baştemsilcisi ve Birleşik Metal İstanbul 2 Nolu Şube Sekreteri):

İmzalanan sözleşme ihanet sözleşmesidir. Türk Metal her zaman yaptığı gibi yine bayram arefesinde tabanına sormadan yapacağını yaptı. Çok berbat bir sözleşme bu. Baktığımızda 135 TL gibi bir teklifleri var ama imzaladıkları sözleşmede 35 TL ile 55 TL arasında değişiyor. 28 Kasım'da Gebze'de bir miting olacak. Biz de ona göre hazırlığımızı yapıyoruz. Çalışmalarını yürütüyoruz. Bu miting kararı yeni alınan bir karar değil. Bayram öncesinde alınan bir karardı. Sendikamızın geneline bakıldığında MESS'e

bağlı 33 işyerinin ağırlığı o bölgede. Çünkü bu sözleşme parasal konulardan öte çalışma düzeniyle ilgili. Esnek çalışma ve telafi çalışması, kurlsız çalışma getirmek istiyorlar. Taleplerimizi dile getirmek için büyük bir miting olması gerekir. Aslında biraz geç kalınmış durumda.

Türk Metal imzalamadan önce biz eylemlerimizi yaptık. MESS görüşmelerine ben de katıldım. Oradan çıktık MESS önünde oturma eylemi, arkasından Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'nü trafiğe kapattık. Yine Cuma günleri işyerine yakın bir noktadan yürüme gibi eylemler yaptık. İşlerin yoğun olduğu bir ortamda fazla mesailer kaldırdık. Şu anda can damarı fazla mesailer. Şu anda işyerlerinde tüm temsilciler işverenlerle kavga içerisinde.

Türk Metal'le görüşme sağlayamıyorsunuz. İşverenle oturmuş sarı-gangaster sendika. Patronların kucagındaki sendika diyoruz. Onlarla biraraya gelip ne bir taslak hazırlayabiliyorsunuz ne de oturup bir karar alabiliyorsunuz. Ama Türk Metal'in tabanına yönelik bir çalışma konusunda geç kaldığımızı düşünüyorum. Bu süreçten sonra sadece "bu sendika sizi her zamanki gibi sattı. Bunların bunların altına imza attı. Hala bu sendikanın içinde nasıl duruyorsunuz" diyebiliriz. Bunun çalışmasının yapılması gerektiğini düşünüyorum. Türk Metal üyelerine dönük istifa çağrısını biz sözlü olsun, bildirilerle olsun yapıyoruz. Bize verilen görev çerçevesinde Türk Metal'e bağlı işyerlerinde ne kadar kişi çalışıyorsa onları bilinçlendirmeye çalışıyoruz. Toplu sözleşmeyi imzalamış Türk Metal Sendikası. Biz tanıdığımız üyeleri arıyoruz. Adamların haberi yok. Biz bilgilendiriyoruz. Şu anda çoğu işyerinde bu ihanet sözleşmesi bizden kaynaklanıyormuş gibi bir durum var. Zam oranları çok düşük. İşlerin yoğun olduğu bir dönemde Türk Metal Başkanı, Mustafa Özbek'ten sonra ilk kez grup sözleşmesine girdi. Bu onlar için tarihi bir fırsattı ama kaçıldılar.

Hüseyin Kuruel (Güven Elektrik İşyeri Temsilcisi ve Birleşik Metal İstanbul 2 Nolu Şube üyesi):

Sözleşmeyle ilgili ne düşündüğümüz bellidir. Pazar günü bununla ilgili bir miting var. Biz o mitinge fabrika olarak katılıyoruz. Türk Metal'in her zaman yapmış olduğu şeyi, ihanetçiliğini biliyorsunuz zaten. Bu ihanete hiçbir zaman katılmam. Bundan sonrasını ise zaman gösterecek. Biz fabrika olarak MESS'e bağlı değiliz. MESS'e bağlı işyerlerinde mesai çalışmaları iptal edildi. Sabah-akşam işe giriş ve çıkışlarda basın açıklamaları yapılıyor. Bunlar devam ediyor. MESS'e dahil olmadığımız halde biz de bunlara uyuyoruz. Tabiki süreci hep beraber izleyip göreceğiz.

İnsanca yaşamaya yeterli asgari ücret için mücadeleye!

Asgari ücrete “zam” dönemi yaklaşıyor. Tamamen sermaye sınıfının çıkarına göre şekillenen asgari ücret göstermelik bir komisyon tarafından belirleniyor. Türk-İş, TİSK ve hükümet temsilcilerinden oluşan bu Asgari Ücret Tespit Komisyonu birkaç görüşme yapıp arkasından zaten önceden belli olan oranı açıklar. Bu sene daha önceden zam oranının yüzde 4 oranında yapılacağı açıklanarak buna da gerek duymadıkları anlaşılıyor.

Asgari ücret aileleriyle birlikte yaklaşık 40 milyon kişiyi doğrudan ilgilendirmektedir. Bununla birlikte ücret ortalamasının giderek asgari ücret seviyelerine doğru kaydığı düşünülürse, “insanca yaşamaya yetecek asgari ücret” mücadelesi işçi sınıfı ve emekçi kitlelerinin ortak mücadele ve dayanışma konusudur.

Sermaye hükümeti bütçe hazırlıkları kapsamında temel mantık olarak sermaye sınıfının çıkarını düşünür. İşçi ve emekçilerden ise bildik tabirle “kemer sıkması” beklenir. Bu nedenle işçi ve emekçiye reva görülen ücretler oldukça düşüktür. DİSK’e göre aylık sınırı 675 TL, yoksulluk sınırı ise 2 bin 784 TL iken asgari ücret bunun epey altındadır. Bu açıkça size ölüm sınırında bir yaşamı reva görüyorum demektir.

Her asgari ücret belirleme döneminde aynı oyun oynanmakta, işçilere sefalet dayatılmaktadır. Temel tüketim maddelerine zamlar yağmur gibi yağarken, işçinin ücreti ise bir türlü artmamaktadır. Bu da genelde “ülke ekonomisinin çıkarı uğruna” işçinin yapması gereken fedakarlık olarak gösterilmektedir. “Aynı gemideyiz” yalanıyla faturanın hep de işçiye kesildiği bu düzenin öteki tarafında yer alan sermaye ise “gemisini kurtaran kaptan”dır.

The Ekonomist dergisinin her yıl gerçekleştirdiği ‘En Zengin 100 Türk’ araştırmasına göre Türkiye’nin en zenginlerinin servetlerini katladığı ortaya çıkmaktadır. 10 milyar dolar üstü servete sahip olan Koç Ailesi zirveyi bırakmazken, Ferit Şahenk 10 milyar dolar üstü servetiyle 2’nci sıraya yükselmiştir. “En Zengin 100 Türk” de krizden güçlenerek çıkarken, servetleri toplamı 176.4-227 milyar dolar arasına oturmuştur.

En zenginler hem nüfusun hem de toplam hane sayısının yaklaşık on binde 1’lik bölümünü oluşturuyor. Buna göre bu yıl için en zengin hanelerin sayısının 2 bin 200 olduğu, bu hanelerde yaşayan fert sayısının ise 8 bin 800 olduğu tahmin ediliyor. En zengin hanelerin her birine 1.5 milyon liralık gelir düşüyor. Dolar cinsinden ifade edildiğinde en zenginlerin 2010 yılındaki toplam gelirlerinin 2.2 milyar dolar civarında olduğu görülüyor. Buna göre en zenginlerin yıllık geliri Türkiye ortalamasının 25 katını buluyor.

Ve bu paralar nereye mi harcanıyor? Araştırmaya göre, “Varlıklı kişiler, önceki yıllarda harcamalarının çoğunu moda ve mücevhere yaparken, 2009 sonrasında en çok para harcanan kalem olarak seyahat, sağlık, spa ve gurme lezzetler öne çıktı. Farklı deneyimler edinmek, ilginç yemekler yemek ve tam donanımlı güzellik merkezlerine gitmek önemli bir hal aldı. Sağlık merkezlerine arınma amaçlı yapılan seyahatler de görülmeye başlandı.”

İki ayrı dünya iki ayrı sınıf...

Asgari ücretin şu anda net 599 lira olduğu ve

Taşeron işçilerden asgari ücret eylemi

DİSK / Dev Sağlık-İş, Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi önünde gerçekleştirdiği eylemle asgari ücretin insanca yaşanabilecek miktara çekilmesini istedi. Konuyla ilgili mücadele programını kamuoyuna duyurdu.

Basın açıklamasını gerçekleştiren Satiye Büyükbayram, Aralık ayında belirlenecek olan asgari ücretin açlık sınırının üzerine çekilmesi gerektiğini ifade etti. Aileleriyle birlikte yaklaşık 40 milyon kişiyi doğrudan ilgilendiren, aslında tüm çalışanların ücretleri açısından temel kriter oluşturan asgari ücretin insanca yaşayabilecek bir ücret olması gerektiğini vurguladı.

Büyükbayram’ın ardından Dev Sağlık-İş Genel Başkanı **Arzu Çerkezoğlu** bir konuşma yaptı. Yapılan zamlara da değinen Çerkezoğlu, asgari ücretin açlık sınırının altında olduğunu dile getirdi. Ülkeyi yöneten milletvekillerini bir ay asgari ücretle geçinmeye çağırdı.

Asgari ücretin insanca yaşayabilecek bir ücret olması için imza kampanyası başlatacaklarını ifade eden Çerkezoğlu, Aralık’ın ilk haftasında başlatacakları kampanya süresince buldukları hastanelerde eylemler yapacaklarını sözlerine ekledi. Ayrıca Adana ve İstanbul’dan Ankara’ya yürüyeceklerini ve topladıkları imzaları teslim edeceklerini belirtti.

Ocak’ta yüzde 4 zamlı 623 liraya yükseleceği düşünülürse, bu miktarın kira, ev geçimi, çocuk bakımı, ulaşım, eğitim vb. giderleri karşılamaktan ne denli uzak olduğu görülecektir. Sağlıklı beslenme, barınma, giyinme vb. temel ihtiyaçlara bile yetmeyecek bir ücret işçiye reva görülürken, işçilerin sırtından geçinen asalaklar lüks tüketim için ne yapacaklarını şaşırıyorlar. Bir yanda servetlerini katlayanlar, diğer yanda sefaletlerinin artışı büyük bir kaygıyla izleyen milyonlar durmaktadır. Bir yanda hastaneye bile gidecek parası olmayan, çocuğunu okutamayan, aç yoksul bir yaşamı idame ettirmeye çalışan ve hatta bu haline “şükür” diyecek hale getirilmiş milyonlar, diğer yanda ise, lüks içinde yaşayan bir avuç asalak.

İşte böylesi zenginlik içinde yüzen bir avuç sermayedar ve onların devleti, milyonların yaşamını etkileyen asgari ücreti belirliyor, işçinin sefaletini daha da koyulaştırıyor.

Kuşkusuz sermaye sınıfının saldırıları bununla bitmiyor. İşçilere reva görülen sefalet ücretleriyle tatmin olmuyorlar, onu daha da aşağı çekmek istiyorlar. Asgari ücret uygulamasını bölgesel asgari ücret uygulamasına dönüştürmek istiyorlar. Sendikalar tarafından yapılan açıklamalara göre bu uygulamayla asgari ücretin en az yüzde 20-30 daha azalacağı ifade ediliyor. İşçi sınıfın kazanılmış haklarına göz diken sermaye hükümetinin ilk fırsatta el atacağı konunun bölgesel asgari ücret ile birlikte kıdem tazminatı hakkının gaspı olduğu da unutulmamalıdır.

İnsanca bir yaşam için mücadeleyi yükseltelim!

Düşük ücretlerle köle gibi çalışsa da insanca bir yaşam süremeyen işçi ve emekçilerin öfkesinin her geçen gün arttığına hiç şüphe yoktur. Ancak ne var ki bu, emekçilerin henüz kendi sorunlarına çözüm yolları konusunda bilinçli hareket ettiği anlamına gelmiyor. Sermaye düzeni çeşitli araç ve yollarla işçi ve emekçileri mücadeleden uzak tutmakta hala başarılıdır. Bunda sendikal bürokrasinin özel

hizmetinin katkısını ayrıca belirtmek gerek.

Asgari ücret belirlenme dönemleri gibi, iki ayrı dünya iki ayrı sınıf gerçekliğini özetleyen böylesi dönemler biriken öfkenin sınıfsal bir bilince dönüştürülmesi açısından değerlendirilmelidir. Böylesi süreçlerde yapılacak politik müdahale işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin gerçek sınıf düşmanlarını tanımları açısından önemlidir. Aynı zamanda sendikal bürokrasiyi teşhir etmek, işçi tarafı adına toplantılara katılan, ancak hiç de öyle davranmayan bu bürokratların maskelerini düşürmek için de bir vesiledir.

Yapılması gereken, sefaletle mahkum edilmiş işçi ve emekçilerin meşru-militan mücadeleye kazanılması için siyasal faaliyeti daha da yoğunlaştırmak, kitlelere sömürü düzeni gerçekliğini anlatmak ve devrimci sınıf mücadelesini büyütme. “İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret!” talebi, emeğin korunmasına ilişkin diğer taleplerle bir bütün olarak ele alınmalı, kapıda bekleyen kıdem tazminatı hakkının gaspı, bölgesel asgari ücret uygulaması gibi saldırılar anlatılmalıdır. Yürütülecek çalışmalarda saldırıları püskürtmek için, taban örgütlenmeleri oluşturarak ortak talepler etrafında bir araya gelmek, eylemsel süreçler örgütlemek gerekliliği öne çıkarılmalıdır.

“Ulusal istihdam stratejisi” saldırısına karşı mücadeleye!

AKP

hükümetinin sosyal güvenlik ve iş kanunlarında değişiklikler öngören paketinin içeriğini, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer açıkladı. Pakette, “Ulusal istihdam stratejisi” başlığı altında toplanmış birçok saldırı yer alıyor.

Sermaye hükümeti amacının istihdamı arttırmak olduğunu belirterek “Ulusal istihdam stratejisi”ne haklılık kazandırmaya çalışıyor. Oysa ulusal istihdam stratejisi ile istihdam maliyetlerinin düşürülmesi hedefleniyor. İşgücü piyasalarının esnekleştirilmesi amaçlanıyor. Ayrıca sermayenin ihtiyaçlarını temel alan birçok düzenlemeye yer veriliyor.

Hedef kurlsız ve esnek bir çalışma düzeni

İşgücü piyasalarının esnekleştirilmesi, toplam işgücü içinde işgüvencesi olamayan işçi sayısının katlanmasıyla doğrudan bağlantılıdır. İş güvencesi bu yasal düzenleme ile birlikte önemli oranda ortadan kalkmaktadır. İş yasasında belirlenmiş olan esnek sözleşme türlerinin önündeki engeller temizleniyor. “Ulusal istihdam stratejisi”ne tam da bu anlayış damgasını vurmaktadır.

Sermaye hükümeti ulusal istihdam stratejisi paketi ile yeni iş yasasında kimi özel durumlarda uygulanacağı belirtilen sözleşme türlerini istisna olmaktan çıkarıp genelleştiriyor. Böylece işçi sınıfı belirli süreli sözleşme, kısa zamanlı çalışma, çağrı üzerine çalışma, evden çalışma, özel istihdam büroları aracılığı ile geçici iş ilişkisi temelinde çalışma vb. sözleşme türlerinin kısıncasına alınmak isteniyor.

“Ulusal istihdam stratejisi”nde dört temel saldırı politikası öne çıkmaktadır. Bu emeğe yönelik saldırı politikalarından birincisi, işgücü piyasalarının tamamen esnekleştirilmesidir. İkincisi, esnek çalışma biçimlerinin yaygınlaşmasıdır. Üçüncüsü, sermayenin kıdem tazminatı, yıllık izin gibi yüklerden kurtarılmasıdır. Dördüncüsü, çalışma sürelerinin tümüyle belirsizleştirilmesidir.

“Ulusal istihdam stratejisi”, özellikle belirli sözleşme türleri ve kıdem tazminatının kaldırılmasına dönük planları kapsamaktadır. Kapitalistlerin belirli iş sözleşmelerinden ve kıdem tazminatından duydukları rahatsızlıkların giderilmesi çerçevesinde atılacak adımlar ulusal istihdam stratejisi içinde yer almaktadır. İş yaşamına ilişkin ‘katılığın’ istihdam ve rekabeti olumsuz etkilememesi için gerekli önlemler bütün ayrıntıları ile aynı pakette sıralanmaktadır.

Bundan önce de yasal düzenlemelerin varlığına rağmen kapitalistler kurlsız ve güvencesiz olarak işçi çalıştırıyorlardı. Kapitalistler açısından yeni olan işçileri kurlsız ve güvencesiz olarak yoğun sömürü

koşullarında, yasal kılıfına uydurarak çalıştırma şansını “Ulusal istihdam stratejisi” sayesinde yakalamış olmalarıdır. Ayrıca istihdamın esnekleştirilmesi, kıdem tazminatı yükünün azaltılması sayesinde kapitalistler için devasa yeni kapıları açılacaktır.

“Ulusal istihdam stratejisi” ile işçilerin gündelik yaşamları ve çalışma süreleri belirsizliğin kısıncasına alınıyor. Çalışarak elde ettikleri gelirin daha da azalması hedefleniyor. İşçilerin esnek çalışma koşullarına zorlanmasının ve yaşamak için güvencesiz çalışmaya rıza göstermesinin önündeki tüm engeller ortadan kaldırılıyor.

Yalanlar ve gerçekler

“Ulusal istihdam stratejisi” saldırısını ‘işsize müjde’ olarak sunan AKP hükümeti ve sermaye medyası bayram boyunca gerçekleri karartma çabası doğrultusunda kesintisiz mesai yaptı. Onlara göre “Ulusal istihdam stratejisi” işsizliği azaltacak, istihdamı, verimliliği artıracak biricik çözüm reçetesi idi. Oysa Ömer Dinçer’in, sermaye medyasının işsizliğin tedavisi için göklere çıkardığı istihdam paketinin benzerleri 2008 ve 2009’da da çıkarılmış, işsizlik azalmak bir yana açıklanan gerçeği yansıtmayan resmi rakamlara göre bile daha fazla artmıştı. “Ulusal istihdam stratejisi” de bu bildik paketlerin yeni bir örneğidir.

Daha önceki paketlerde olduğu gibi yeni istihdam paketinde de kapitalistlerin zaten az olan yükleri daha da hafifletiliyor. Vergi ve sigorta primleri ile ilgili yeni muafiyetler sağlanıyor. Esnek -düşük ücretli, örgütsüz ve güvencesiz- istihdamın yaygınlaştırılmasının önündeki engeller temizleniyor.

200 bin yeni kadro istihdamı müjdesinin gerçeğe dönüşmesi, kapitalistlerin vergi ve sigorta primi ödemedikleri, işçilerin asgari ücretin üçte birine çalıştıkları kölelik koşullarına bağlanıyor. Öte yandan kamuya alınacak **100 bin** kişinin çalışma koşullarına ilişkin acı gerçeklere dair bilgiler sermaye medyasında küçük puntolarla da olsa yer aldı. Kamuda istihdam edilecek **100 bin** kamu çalışanın sadece **25 bini** güvenceli çalışma hakkına sahip olacak. Geriye kalan **75 bin** kişi ise sözleşmeli olarak, güvencesiz çalıştırılacak. Özcesi **4-b, 4-c** statüsüne mahkum edilecekler.

Yapılan düzenleme ile Türkiye 26 bölgeye ayrılıyor. Buralarda bölgesel asgari ücret uygulamasına geçilmek isteniyor. Bu uygulamanın özellikle Kürdistan’da yaygın olarak kullanılması hedefleniyor. İşsizliğin yaygın olduğu Kürdistan’da asgari ücretin 250 liraya çekilmesi planlanıyor.

“Ulusal istihdam stratejisi” ni yaptığı açıklama ile IMF deşifre etti. IMF Türkiye için hazırladığı raporda “Ulusal istihdam stratejisi” ne övgüler dizdi. Yeni istihdam stratejisinin en büyük esin kaynağı IMF’nin bu raporudur. Raporda, “**Rekabeti güçlendirecek, istihdam bakımından zengin bir büyümeyi güvence altına alacak, dış tasarruflara bel bağlamayı azaltacak, ithalat bağımlılığını düşürecek cesur yapısal reformlara ihtiyaç var. İstihdam maliyetleri bölgesel emsalleriyle**

daha iyi uyum sağlamalıdır. Artan bir esneklik getiren ve emek piyasasında kimi yapısal sorunlara hitap eden kapsamlı istihdam stratejik hazırlıklarını memnuniyetle karşılıyoruz.” denildi.

“Ulusal istihdam stratejisi” saldırısını püskürtmek için...

“Ulusal istihdam stratejisi” işçi sınıfı ve emekçilere yönelik kapsamlı saldırılar içermektedir. Sendika bürokratlarının “Ulusal istihdam stratejisi”nin ideolojik ruhuna yönelik herhangi bir itirazları bulunmuyor. Sendika bürokratları işçilerin dikkatini, tıpkı SSGSS de olduğu gibi tali noktalara çekme çabası içindeler. Böylece işçi sınıfının saldırının kapsamı ve niteliğini bilince çıkarmasını engellemeye çalışıyorlar. Daha şimdiden sermaye hükümeti ile büyük oranda uyum sağlamış olan sendika bürokratları bir kez daha bu saldırı düzenlemesinin yaşam bulması için çaba göstereceklerini kanıtlamış bulunuyorlar.

“Ulusal istihdam stratejisi” saldırısının püskürtülmesi noktasında sendika bürokratlarının işçi sınıfının lehinde bir role soyunmalarını beklemek, ölüden gözyaşı beklemekle eşdeğerdir. Bu konuda işçi ve emekçiler en ufak bir hayale kapılmamalıdır. Sendika bürokratlarına tutum aldırmanın biricik yolu işçi sınıfının mücadelesidir.

“Ulusal istihdam stratejisi” saldırısına karşı yerine getirilmesi gereken en acil görev işçi ve emekçileri militan mücadeleye kazanılmasını hedefleyen bir aydınlatma çalışmasının yapılmasıdır. Ancak bu mücadele zemininde işçi ve emekçilerin kıramadığı şükürcü mantık aşılabilir. Eylemsel mücadele hattı örülebilir.

Özelde “Ulusal istihdam stratejisi” saldırısına, genelde sosyal yıkım programını içeren saldırılara karşı taban inisiyatifi ile örülecek örgütlülükler, platformlar mücadeleyi örgütleyecek en etkin araçlardır. Sınıf devrimcilerinin öncelikli görevi bu araçları örgütleyerek mücadeleye önderlik etmektir.

Saldırı paketine HAK-İŞ’ten onay

“İşsizliğe çözüm bulmak” adı altında sermaye örgütleri tarafından gündeme getirilen Ulusal İstihdam Stratejisi’ne sermaye uşağı HAK-İŞ’ten destek geldi. HAK-İŞ ağası Salim Uslu, yeni planın önemli bir ihtiyaç olduğunu söyledi. HAK-İŞ’in açıklamasında, işçi sınıfı ve emekçilerin haklarını hedef tahtasına çakan saldırı paketinin içeriğine ise değinilmedi. UİS’in “İşsizlikle mücadele ve istihdamı arttırmaya yönelik genel ve kadın, genç engellilere yönelik teşviklerin aksayan yanlarının revize edilip, süresinin uzatılarak etkinleştirilmesi ve mesleki eğitim ile staj uygulamasına ilişkin düzenlemeleri gerek işgücü piyasamızın şartları açısından, gerekse sosyal devlet olma ilkesi açısından” son ederece önemli olduğunu iddia eden HAK-İŞ, geçmişte alınan benzeri “önlemlerin” istihdama beklenen ölçüde yansımamasından yakındı. Saldırı paketlerinin uygulanması konusunda görüş belirtti. HAK-İŞ’in, sermayenin kurlsızlaştırma ve güvencesizleştirme girişimlerini içeren pakete dönük eleştirileri ise “endişeler”le sınırlı kaldı.

TEKEL işçileri: Güvencesiz çalışmaya karşı birleşelim!

Uğradıkları sendikal ihaneti teşhir etmek ve 4/C dayatmasına 'hayır' demek için 4 Ekim günü İstanbul 4. Levent'teki Tek Gıda-İş Genel Merkezi önünde oturma eylemi başlatan TEKEL işçilerinin direnişi devam ediyor.

Aydın ve sanatçılardan destek

İşçiler, 19 Kasım günü aydın ve sanatçılarla buluştu. TEKEL işçilerinin Tek Gıda-İş Genel Merkezi önünde başlattığı süresiz oturma eylemine destek vermek için 7 Kasım gününden itibaren nöbetleşerek "İşimizi istiyoruz 4/C'ye hayır!/ TEKEL işçileri" şiarlı önlükler giyen aydın ve sanatçılar, kurban bayramının dördüncü gününde TEKEL işçilerinin çadırları önünde buluştu.

Etkinliğe, Bilgesu Erenus, Mehmet Ekici, Mehmet Esatoğlu ve Hale Üstün'ün yanı sıra ilerici ve devrimci kurumlardan temsilciler de katıldı.

Bilgesu Erenus, Mehmet Ekici, Mehmet Esatoğlu ve Hale Üstün'ün önlük taşıma eylemi sırasında yaşadıklarını paylaştığı etkinlikte, eylemin destekçilerinden **Pınar Sağ** ve **Meryem Koray**'ın mesajları da okundu.

Etkinlikte TEKEL işçileri adına **Metin Arslan** bir konuşma gerçekleştirdi. TEKEL işçilerinin aldatıldığını vurgulayan Arslan, işçilere verilen sözlerin hiçbirinin tutulmadığını söyledi.

Arslan'ın ardından **Tiyatro Simurg** sahne alarak Hasan İzzettin Dinamo ve Hasan Hüseyin'in şiirlerinden oluşan bir oyun sundu.

SES yöneticisi **Köksal Aydın**'ın söz olarak geleceksizliğe karşı mücadele vurgusu yaptığı etkinlikte, **Bilgesu Erenus** TEKEL işçilerinin de katıldığı doğaçlama bir oyun sergiledi.

Paşabahçe Devlet Hastanesi'ndeki direnişini kazanımla sonuçlandıran **Türkan Albayrak** da etkinliğe katılarak mücadele etmenin önemine vurgu yaptı. Etkinlik **Mehmet Ekici**'nin sunduğu müzik dinletisinin ardından sona erdi.

TEKEL'den birleşik mücadele çağrısı

TEKEL işçileri 21 Kasım akşamı birleşik mücadele çağrısıyla Taksim'deydi. Saat 18.30'da Taksim Tramvay Durakları'nda buluşan işçiler meşalelerle Galatasaray Lisesi'ne yürüdü. **Bilgesu Erenus**, Paşabahçe direnişçisi **Türkan Albayrak**, BETESAN direnişçisi **Zeynel Kızılaslan** ve Yıldız Teknik Üniversitesi'nden direnişçi **Dilbirin Acar**'ın destek sunduğu yürüyüş boyunca sloganlar atıldı.

İlk sözü alan **Türkan Albayrak**, mücadeleyle kazanılacağını vurgulayarak devletin oturur oturur giderler söylemine karşı "Biz inatla bekleyelim ve kazanıncaya kadar gitmeyeceğimizi gösterelim" dedi.

Albayrak'ın ardından söz alan **Bilgesu Erenus** ise aydınlara, yazarlara ve sanatçılara, "yeriniz işçilerin yanındır" diye seslendi.

Konuşmaların ardından basın açıklamasını okuyan Manisa **TEKEL işçisi Arzu Güneş**, 4/C'nin sadece TEKEL işçileri için değil kamuda çalışan tüm işçiler için tehdit olduğunu belirtti. DİSK, KESK, TMMOB, TTB, emek ve meslek örgütleri de olmak üzere herkese sorumluluklarını yerine getirme çağrısı yaptı.

BDSP, Halk Cephesi, Kaldıraç, Mücadele Birliği, PDD, Alinteri, HSGGP eyleme destek sundular.

TEKEL işçilerine saldırı

TEKEL işçileri, Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel ve korumaları tarafından 24 Kasım günü gerçekleştirilen fiziki saldırıyı aynı gün gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla protesto ettiler.

TEKEL işçilerinin eylemine, aralarında BDSP'nin de bulunduğu devrimci ve ilerici güçlerin yanı sıra, HSGGP ve BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan da destek verdi.

TEKEL işçileri ve destekçi güçler, "Mustafa Türkel demişti ki; 'Tek kişi kalsa da, 4-C'ye karşı direnmeyen şerefsizdir, namerttir!' Sözüünüzü tutun! İşte buradayız direniyoruz! / TEKEL İşçileri" pankartı eşliğinde Tek Gıda-İş Genel Merkez binası önüne yürüdü.

Yürüyüşün ardından işçiler adına basın açıklamasını Manisa'dan **TEKEL işçisi Arzu Güneş** gerçekleştirdi. TEKEL direnişinin 78+52'inci gününde Tek Gıda İş Sendikası'na gelen Mustafa Türkel'i yumurta atarak protesto ettiklerini söyleyen Güneş, Türkel'in ve korumalarının kendilerine saldırdıklarını belirtti. Aracından çıkan Türkel'in önce küfürlerle birlikte sözlü hakarete bulunduğunu, ardından ise Türkel'in, korumalarının ve sendika güvenliklerinin fiziki saldırıya geçtiğini söyleyen Güneş, polislerin havaya ateş açtığını ifade etti. Saldırı neticesinde TEKEL işçilerinden **Metin Arslan**'ın, kafasına ve gözüne darbe olarak yaralandığını belirten Güneş, Arslan'ın hakkında şikayet bulunduğu için 4. Levent'teki karakola götürüldüğünü söyledi.

TEKEL işçilerine destek verdikleri için yargılanan İzmir Tire'deki eğitim emekçilerinin yanlarında olduklarını söyleyen Güneş, mücadele eden herkese gözdağı verilme istendiğini ifade etti.

Güneş'in ardından sanatçı **Bilgesu Erenus** ve **HSGGP** adına Dr. Hüseyin Demirdizen birer konuşma gerçekleştirdi. Konuşmalarda, TEKEL işçilerine dönük saldırı kınanırken mücadelenin her şeye rağmen devam edeceği vurgulandı. Eylemin ardından TEKEL işçisi **Metin Arslan** ve destekçilerden **Ercan Ballıoğlu**'nun tutulduğu 4. Levent'teki karakol önüne sloganlarla yürüyüşe geçildi.

Karakol önünde sloganlarla gerçekleşen bekleyiş sırasında serbest bırakılan **Metin Arslan** basına bir açıklamada bulundu. Arslan, baskıların mücadelelerini engelleyemeyeceğini vurguladı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

UPS'de direniş sürüyor...

UPS direnişine destek

UPS'deki sendikal örgütlenme mücadelesine **Norveç, Danimarka ve İsveç** sendikalarından destek geldi.

18-21 Kasım tarihleri arasında Norveç, İsveç ve Danimarka'daki taşımacılık işçileri sendikalarının üyeleri, işyeri temsilcileri ve yöneticilerinin katıldığı İskandinav Taşımacılık İşçileri Sendikası'nın toplantısına katılım sağlayan TÜMTİS Genel Başkanı **Kenan Öztürk**, UPS'de yürütülen mücadele üzerine konuşma yaptı. Taşımacılık işçileri sendikalarının üyeleri Öztürk aracılığıyla UPS işçilerine desteklerini iletiler.

İki gün süren toplantı boyunca Öztürk, çok sayıda sendika üyesi, işyeri temsilcisi ve yöneticisiyle görüştü. Danimarka'nın en büyük taşımacılık sendikası 3F'nin UPS'den sorumlu çalışanı **John Bondebjerg**, Kopenhag Aktarma Merkezi'nde UPS şoförü ve işyeri temsilcisi olarak çalışan **Allan Kristian Mork**, İsveç Malmö Aktarma Merkezi işyeri temsilcisi, Norveç UPS işçilerini örgütleyen **Fredrik Winger Solvang** ile görüşen Öztürk bu ülkelerdeki UPS faaliyetleri ve örgütlenme çalışmalarıyla ilgili bilgi aldı.

UPS işçilerinin Türkiye'deki sorunlarını ve direnişlerini kendi işyerlerindeki ve sendikalarındaki işçilere anlatacaklarını söyleyen işyeri temsilcileri ve örgütleyiciler önümüzdeki dönemde daha fazla destek vermek için ellerinden geleni yapacaklarını açıkladılar. Toplantının kapanış oturumunda Norveç, İsveç ve Danimarka sendikaları TÜMTİS'e ve UPS işçilerine maddi yardım, direniş çadırlarına delegasyon ziyareti ve eylemlere katılım noktalarında destek verme kararı aldılar.

Karadağ'ı sahiplenme çağrısı

UPS'nin İzmir'deki aktarma merkezi önünde başlattıkları direnişlerinin 202. günü olan 13 Kasım'da TÜMTİS üyesi işçiler eylemdeydi.

Eyleme Genç Sen, Petrol-İş Sendikası Aliğa Şubesi Kadın Komisyonu, İzmir Sendikalar Birliği, TMMOB, BDSP, Mücadele Birliği Platformu ve Alinteri destek verdi. Eylemde, komünist işçi Alaattin Karadağ'ın katledilişinin yıldönümünde gerçekleştirilen anmaya katılım çağrısı yapıldı.

UPS aktarma merkezi önünde başlayan yürüyüş UPS giriş-çıkış kapısında son buldu. Yürüyüşün sonunda Petrol-İş Aliğa Şubesi Kadın Komisyonu adına bir konuşma yapıldı.

İzmir Sendikalar Birliği adına konuşan Tek Gıda-İş Genel Başkan Danışmanı **Gürsel Köse**, sosyal yıkım saldırılarına değindi. Köse, UPS işçisinin işyerine sendikalı olarak döneceği güne kadar TÜMTİS'in yanında olacağını söyledi. UPS direnişçisinin eşi **Duygu Karabel** de düşüncelerini paylaştı.

TMMOB adına söz alan **Hüseyin Uzun** ise direnişe maddi-manevi destek sunduklarını ve sunmaya devam edeceklerini söyledi. TÜMTİS İzmir Şube Başkanı **Şükrü Günseli** ise mücadelelerinin aynı kararlılıkla sürdüğünü söyledi. Eylemin ardından BDSP tarafından, 19 Kasım Cuma günü Eski Sümerbank önünde gerçekleştirilen Alaattin Karadağ anmasına çağrı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

BETESAN'da baskılara rağmen direniş...

BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan direniş güncesinde tersane işçileriyle gerçekleştirdiği sohbetleri aktarırken işçi ve emekçilere de mücadele çağrısı yapıyor.

91. gün...

Bugün direnişin 91. günü. Bugün direniş çadırını kurmadık. 19 Kasım 2009 günü polis tarafından katledilen Alaattin Karadağ'ın duruşmasına katılmak için Bakırköy Adliyesi'nin önüne gittik. Yapılan bu katliamın 2. duruşması görüldü. Basın açıklaması yapıldı. Oradan duruşmaya katılmak için içeri girildi avukatlar ve davayı takip eden kurumlarla. Ben de davayı izlemek için gittim ama duruşmaya katılamadım. Duruşma sonunda davanın bir sonraki tarihe ertelendiği kararı çıktı.

Alaattin Karadağ bir devrimci işçidir. İşçilerin emekçilerin yoksulların safında yer tuttuğu için sermayenin kolluk güçleri tarafından sokak ortasında infaz edilmiştir. Bizleri tersanelerde iş cinayetine, kölece yaşamaya itenler, bu uygulamalara karşı insanca yaşam mücadelesi verenleri işten çıkarıyor, sokak ortasında katlediyor. Ne kadar katledenler kollanmaya çalışılsa da biz tersane işçileri bu davanın takipçisi olacağız. Alaattin'in bayrağının her yerde taşıyıcısı olacağız.

92. gün...

(...) DİSK/ Emekli- Sen İstanbul şubelerinden emek dostları ziyarete geldiler. Pankart açıp, yoldan sloganlarla Tuzla'yı eylem alanına çevirdiler. Sloganları duyan BETESAN patronu da bulunduğu pencerenin önünden sloganları duyunca kayboldu. Yemek molasında olan işçiler, çay ocaklarından kalkıp çadırı izliyor. Emekli-Sen'den hocalarım o kadar gur slogan atıyorlar ki, duymayan kulak kalmıyor. Ne kadar müthiş bir mücadele azmi var. İnsanın onları görünce heyecanlanmaması içten bile değil. (...)

Daha önce birlikte çalıştığım iki arkadaş uğradı çadıra. Sözleşmeli çalışıyorlarmış

sözleşme bitince kapı önüne konmuşlar, sözleşmeyi yenilememişler. Artık sözleşmeli çalışma her yerde. (...)

93. gün...

(...) 2 Aralık'ta Kartal 3. İş Mahkemesi'nde görülecek ilk duruşma için ozalit asıyoruz çadırın yan tarafına. Buradan da duyurmuş olalım bütün duyarlı insanları bekliyorum. (...) Gelişmeleri soruyor işçi arkadaşlar, "Var mı bir gelişme?" diyorlar. Bir işçi arkadaş soruyor daha önce BETESAN'da birlikte çalışmıştık, "BETESAN'da çalışmak için bu kadar uğraşılır mı? Sen daha iyi iş bulabilirsin" diyor. (...)

94. gün...

Direniş yerinde sabah yoktum bugün. Yoldaşlar direniş alanındalar. Avukatımız Zeycan Balcı Şimşek'in, İsmail Beşikçi ile yargılandığı davaya katıldık. Bilimsel bir araştırma ve bir halkın gerçek tarihini anlatan bir makaleden kaynaklı yargılanıyorlar. Dava sonrası direniş çadırına geçtim.

Direniş alanına geldiğimde akşam olmuştu. İşten çıkan arkadaşlarla biraz sohbet ettim. İşler bayağı azalmış o yüzden burada işçiler azalmış. Geleceği için mücadele çağrılarına kulak vermeleri gerekiyor. İşleri iyi olan da para yüzünden sıkıntılarını söylüyorlar. Direniş umutsuzluğun bittiği yerde umudu var etmek değil midir zaten?..

95. gün...

(...) Hiç tanımadığım insanlar seninle aynı sorunu yaşayanlar, belki bugün birleşik değil, dağınık ama verilen mücadelenin hiç de boşuna olmadığını gösteriyor. Bugün işçilerde hiç anlayamadığım bir ilgi var çadıra dönük. Arkadaşımız bize kendi evinde yaptırdığı poğaçalardan, keklerden getirmiş, birlikte soframızı kurduk. Yoldan geçen işçileri de kahvaltımıza davet ettik. Birlikte sohbet eşliğinde kahvaltımızı yaptık.

(...) Rimaks işçisi bir arkadaş direnişi ziyarete geldi. Bugün çalışmıyorlarmış. Yaşanan süreç üzerine uzunca konuştuk. (...)

Kimsesiz "Zagor Mesut" geldi. Bize sigara verdi, "bu ülkenin çivisi çıkmış" diyor bayramlaştık. Büfeden bize çay gönderdi. İnsanların bu dünyada hiçbir şeyleri yok belki ama o kocaman paylaşımcı yürekleri bize güç veriyor.

(...) Dicle Haber Ajansı'ndan (DİHA) arkadaşlar geldiler. Benimle bir röportaj yaptılar, arkadaşlara gösterdikleri duyarlılıktan dolayı teşekkür ederim.

Şair Rahime Henden ve yazar bir arkadaşı direnişimizi ziyarete geldiler. Rahime hoca bize direniş şiirlerinden okudu. "İşçi sınıfının yazılarını yazmakla olmuyor sadece bu "aydınlık görevi" diyor, "onlarla alanlarda kavga meydanlarında yan yana olmak gerçek aydınım görevidir" diyor. (...)

97. gün...

(...) Güneşten ışıkları koparanların yüzünü yakıyor yine bugün güneş. Sabah sohbet ediyoruz işçi arkadaşlarla "Bayram boyunca burada olacağımız mı?" diye soruyorlar. Büyük oranda çalışma olmadığı için çadırı kurmayacağımızı söylüyorlar. Birçok işçi bayram öncesi paralarını

alamamış, bugün almak için geliyorlar. (...) Bayramlaşıyoruz işçi arkadaşlarla. Faik Hocam geldi. Bize bayram çikolatası getirmiş. Yaşanan gelişmeler üzerine sohbet ediyoruz. Amcaoğlu geldi çok çalıştıkları için gelememiş uzun bir zamandır.

Bir işçi arkadaş geliyor çadırı toparlamamıza yardımcı oluyor. Bir bayramı daha işsiz geçiriyorum. Açlığın yoksulluğun olmadığı bir dünya için herkesi insanca yaşam mücadelesine ve direnişe destek olmaya çağırıyorum. Biz kendi bayramlarımızı ancak işsizliğin olmadığı bir dünyada kutlayacağız herhalde. Kavga selamlarıyla bayramınız kutlu olsun.

104. gün

Bayram sonrası direnişin ilk günü. Bugün direnişin 104. günü. Sabah yazılama yaptım çadırın etrafına. İşçi arkadaşlarla sohbet ediyoruz. Birçoğu bayramın 4. gününden sonra çalışmış. Güneş gökyüzünü aydınlatırken, yazılamlar her yeri donatmış. (...)

BETESAN görevlendirdiği bir işçiye etraftaki yazılamları sildiriyor. Silmeye çalışırken daha da belirgin olmasını sağlıyorlar yazının, yapılan haksızlıkları hiçbir boyanın kapatamayacağını görüyoruz. Aksine altındaki yazı daha da belirginleşiyor. Haksızlığa isyan eder gibi, iyi boya kullanmışlar bizimkiler. Üstüne beton atsa duvar da tutmaz betonu, haksızlıkların üstünü kapatamayacağımı anlaması lazım. (...) Yazılamalardan kaynaklı polise şikayet etmişler herhalde bizi gösteriyorlar BETESAN'dan. Sürekli dolaşiyor bugün polis çadırın etrafında. Belgesel çalışması yapan bir işçi arkadaş geldi.

(...) Durmuş Usta geldi direnişe ilgili düşüncelerini paylaştı. Megafonla akşam işten çıkan işçi arkadaşlara mücadele ve destek çağrısı yapan konuşmalar yapıyorum. Sohbetlerle kesiliyor konuşmam, durduğu gibi durmayacak zaman.

105. gün...

(...) Büfede oturan taşeronlarla tartıştık. Biz taşeronluk sisteminin kötü olduğunu anlatıyoruz. Taşeron "Haklısınız" diyor. Yanındaki işçi "Yok, taşeronluk sistemi gerekli" diyor, biraz ortam gerildi, tartışma da. Kraldan çok kralcılar var bu memlekette. (...)

İşçi arkadaşlarla oturuyoruz çadırda, işten çıkan tanıdıkları işçileri çadıra çağırıyorlar. Neden buraya geçerken uğramadıklarını söylüyorlar. İşçiler utanarak kendi arkadaşlarının yanında "Ya kusura bakma biz bilmiyorduk" diyorlar. Akşam karanlığında sloganları okuyarak duvardan eve yetişmeye çalışıyorlar.

BETESAN direnişi Stuttgart'ta selamlandı

Sermaye sınıfının çıkarları uğruna neredeyse her gün işçilerin öldüğü Tuzla tersanelerinde direniş ateşini yakan Zeynel Kızılaslan'a yurtdışından da destek geliyor.

Tuzla tersaneler cehenneminde kölece ve kuralsız çalışma koşullarına karşı mücadelenin simgesi olan BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan'ın 102. günündeki direnişi Stuttgart'ta selamlandı.

20 Kasım Cumartesi günü bir emekçinin düğün töreninde bir araya gelen işçi ve emekçilere, İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) tarafından Zeynel Kızılaslan'ın onurlu ve haklı direnişini anlatan bir konuşma yapıldı.

Bununla beraber TKİP militanı Alaattin Karadağ'ın sermayenin kolluk güçleri tarafından infaz edilmesinin birinci yıl dönümünde, katil devletin kirli yüzü teşhir edildi. "Devrim davasının yenilmezliği Emine Arslanlar'ın, Gülistan Kobatanlar'ın, Türkan Albayraklar'ın, Zeynel Kızılaslanlar'ın haklı ve onurlu direnişleriyle devam ediyor ve devam edecektir" denilen konuşma ilgiyle dinlendi.

Ardından BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan için 550 Euro maddi yardım toplandı.

Ayrıca Alaattin Karadağ ve Zeynel Kızılaslan için masa açıldı ve gazete satışı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Stuttgart

TKİP'nin 12. Yılı Etkinliği'ndeki konuşma:

TKİP devrimin ve k yükseklerde

Değerli dostlar, yoldaşlar...

Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin 93'üncü, partimizin kuruluşunun 12'inci yıldönümünü kutlamak için bir kez daha bir aradayız. Bu anlamlı günde bizi yalnız bırakmayan, coşumuzu paylaşarak etkinliğimizi onurlandıran sizleri içten devrimci duygularla selamlıyorum...

"Ya kapitalist barbarlık, ya sosyalizm!"

Gecesi'ne hoşgeldiniz!

"Ya kapitalist barbarlık içinde çöküş, ya sosyalizm!" şiarı, geride bıraktığımız yüzyıl tarafından doğrulanan yalın bir gerçeğe işaret etmektedir. Kapitalizm sürekli olarak ekonomik, sosyal ve kültürel yıkımlar üreten bir barbarlık düzenidir. 20. yüzyılın bütün bir tablosu bunu bize apaçık biçimde göstermektedir. Onmilyonlarca insanın yaşamına malolan ve her seferinde insan uygarlığını yıkımın eşiğine getiren iki büyük emperyalist dünya savaşı bile kendi başına bunun yeterli bir kanıtıdır.

Oysa bilançonun her bakımdan çok daha ağır olduğunu biliyoruz. Halklara büyük acılara malolan sayısız bölgesel ve yerel gerici savaşı biliyoruz. Emperyalist sömürgeciliğin ve yeni sömürgeciliğin ağır sonuçlarını biliyoruz. Bir dönem Avrupa'yı kasıp kavuran faşizmin karanlığını biliyoruz. Yüzyılın ikinci yarısında dünya halklarına büyük acılar yaşatan faşist beyaz terör rejimlerini biliyoruz. Yüz milyonlarca emekçiye zenginlik içinde yoksulluk ve yıkımı yaşatan büyük ekonomik bunalımları biliyoruz. Kapitalizmi onlarsız düşünemeyeceğimiz kitlesel işsizliği, kitlesel yoksulluğu, kitlesel açlığı ve hastalığı biliyoruz. Ve en önemlisi de, işçi sınıfının ve halkların sosyalizm bayrağı altında 20. yüzyılın büyük bir bölümüne damgasını vuran büyük direnişi olmasaydı, insanlığa ödetilen bu faturanın çok daha ağır olacağını biliyoruz. Her şey bir yana, Sosyalist Sovyet Halklarının ve komünistler önderliğinde Avrupa halklarının görkemli direnişi olmasaydı, Avrupa'ya ve dolayısıyla tüm dünyaya faşizmin karanlığının egemen olacağını da biliyoruz.

Tarih şu gerçeği tüm açıklığı ile kanıtlamıştır: Emekçi insan üzerinde sistemli bir sömürü ve köleliğe dayanan kapitalizmi bunalımlardan ve savaşlardan, bunların yarattığı çok yönlü yıkıcı sonuçlardan ayrı düşünmenin olanağı yoktur. Bugünün olayları bunu ayrıca kanıtlamaktadır. Militarizm, emperyalist saldırı ve savaşlar, ekonomik bunalımlar, gericilik, ırkçılık, işsizlik, yokluk, yoksulluk, gelecek güvensizliği, bugün de yaşamımızın bir parçasıdır. Ve tarih şunu da kanıtlamıştır ki, tüm bunlardan kurtulmanın sosyalizm dışında bir yolu yoktur.

Yıldönümünü kutladığımız Büyük Sosyalist Ekim

Devrimi'nin anlam ve önemi de buradadır. Zira o buzu kırmış, yolu açmıştır. İşçi sınıfına ve ezilen halklara tutulması gereken yolu göstermiştir. İşçi sınıfının ve emekçilerin dünyanın dört bir yanında yeniden güç kazanmakta olan direnişi göstermektedir ki, o yol yeniden tutulacaktır. Kapitalist sistem yeni bir bunalımlar ve savaşlar dönemine girmiştir. Hiç kuşku duyulmamalıdır ki, bunu yeni bir devrimler dönemi tamamlayacaktır. İnsan uygarlığının bugüne kadarki birikimini ve gelinen yerde bizzat gezegenimizi, kapitalist barbarlık içinde çöküşten proletarya devrimi ve sosyalizm kurtaracaktır.

Değerli dostlar, emekçi kardeşler...

AKP iktidarı şahsında günümüz Türkiye'sinin üstüne gericiğin karanlığı çökmüş bulunmaktadır. Sermaye devletinin kilit mevkileri, önemli bir bölümüyle, AKP çatısı altında birleşmiş cemaatler ve tarikatların elindedir artık. Bunun dinsel gericiği pervasızlaştırdığını, kendi değerlerini ve yaşam biçimini topluma dayatma eğilimlerini güçlendirdiğini biliyoruz. Aynı şekilde bunun toplumun ilerici katmanlarında derin kaygılara yolaçtığını ve bundan kurtulma arayışlarını güçlendirdiğini de biliyoruz.

Öncelikle şunu saptamak durumundayız: Dinsel gericiğin bugünkü muazzam gücü ne gökten zembille indi ve ne de bir rastlantılar silsilesinin ürünü olarak ortaya çıktı. Bugünkü tablo son 30 yılın dolaysız meyvesidir. 30 yıl öncesinin ise bir yanında 12 askeri faşist darbesi, öte yanında 24 Ocak kararları vardır. 12 Eylül faşist darbesi ile 1970'li yılların büyük devrimci dalgası kırıldı, Türkiye'nin ilerici-devrimci birikimi ezildi, işçi sınıfı ve emekçilerin direnme gücü felce uğratıldı. 24 Ocak Kararlarının simgelediği neoliberal ekonomi politikaları ile de işçiler ve emekçiler derin bir yokluğun, yoksulluğun ve yoksunluğun çukuruna itildi. Bu iki gelişme, Türkiye'nin devrimci birikiminin ve emekçi insanımızın direnme olanaklarının ezilmesi ile emekçilerin yoksulluk içinde çaresizliğe itilmesi, bir arada, dinsel gericiğin beslenip palazlandığı, gelişip serpiştiği zemini yarattı.

12 Eylül faşist darbesi ile 24 Ocak Kararlarının simgelediği sosyal yıkım politikalarının gerisinde, emperyalizm ve işbirlikçi büyük burjuvazi vardı. Dolayısıyla AKP'de simgelenen dinsel gericilik de onların kendi öz ürünü oldu. Nitekim sekiz yıllık icraatı ile de kendisini besleyip büyütenlere, emperyalizme ve büyük burjuvaziye hizmette kusur etmedi. Bu sayededir ki, onlar tarafından hararetle desteklendi ve hala da desteklenmektedir. Rejimin ve toplumun yerleşik dengelerinde yarattığı tüm sorunlara rağmen.

Bütün bunlar, ilkin, AKP eksenli dinsel gericiğe

karşı mücadeleyi hiçbir biçimde büyük burjuvaziye ve emperyalizme karşı mücadeleden ayrı düşünemeyeceğimizi gösterir. İkinci olarak ise, bu mücadelede başarılı olabilmenin biricik yolunun, işçi sınıfı ve emekçilerin direnme gücünü eylemli olarak harekete geçirmekten geçtiğini... Bu ikincisinin ne anlama geldiğini yakın zamanda sarsıcı etkiler yaratan TEKEL Direnişi üzerinden yaşayarak gördük. Eylemli direnişleri çoğaltarak ve tüm ülke sathına yayarak böylece emekçi insanı çaresizlik duygusundan kurtarırsak, dinsel gericiğin karanlığından kurtulmanın gerçek yolunu da açmış oluruz. Düzen çatlaklarında politika yapan ve gizliden gizliye tüm umudunu şu sıralar parlatılan düzen muhalefetine bağlamış bulunan reformist solun görmezlikten geldiği temel önemde gerçek işte budur.

Partimizin bu konuya bakışını burada bir kez daha yinelemek istiyoruz: Dinsel gericiğin bugün toplum yaşamının üstüne bir ağırlık olarak çökmesi, düzenin değil ama aşılmak üzere tümüyle devrimin bir sorunudur. Devrimin dinsel gericiğe karşı etkili olabilecek biricik gerçek silahı ise, devrimci sınıf mücadelesidir. İşçilerin ve emekçilerin eylemli mücadele süreçlerine çekilmesidir, pratik mücadele süreçleri içinde birleştirilip eğitilmesi ve örgütlenmesidir, siyasal mücadele sahnesinde bağımsız devrimci bir güç haline getirilmesidir.

Dostlar, yoldaşlar...

Bilindiği gibi bugün toplumun gündeminde özel bir yer tutan bir öteki konu ise Kürt sorunudur. Kürt halkının özgürlük ve eşitlik uğruna haklı mücadelesi son bir kaç yılda özel bir güç kazandı ve rejimi gitgide daha çok zorlar hale geldi. Öte yandan bu sorunun yarattığı ağırlık, ABD'yi ve büyük burjuvaziye Irak eksenli Ortadoğu politikalarında büyük açmazlarla yüzyüze bıraktı. Bir yılı aşkın bir süredir gündemde olan devletin "Kürt açılımı" bu çerçevede gündeme geldi. Bu doğrultudaki ilk girişimlerin tam bir iflasla sonuçlandığını biliyoruz. Devletin "Kürt açılımı"nın eksenine Kürt özgürlük hareketinin tasfiyesini koyması, bu iflasın ana nedeniydi. Gelişmeler, Kürt hareketi muhatap alınmadan devletin iğne ucu kadar bir açılım yapamayacağını gösterdi.

Şimdi yeni bir safhadayız. AKP şahsında devletin Kürt hareketiyle dolaysız görüşmeler içine girdiğini Kürt hareketi resmen açıklamıştır ve hükümet de bunu zimnen doğrulamıştır. Bu, Kürt sorununun nihayet bir çözüm yoluna girmekte olduğunu mu gösteriyor? Buna yanıtımız, hayır, hiçbir biçimde! Şeklinde dir. Gerekçemiz ise şudur: devletin amaç ve hedefleriyle Kürt hareketinin amaç ve hedefleri arasında derin bir

Kürt hareketinin yükseklerde tutacaktır!

uçurum vardır. Taraflardan biri kendi konumunu radikal bir biçimde terketmeden, bu uçurumu giderebilmenin bir olanağı da yoktur.

Devletin bunu yapmayacağını, doğası gereği yapamayacağını biliyoruz. Büyük burjuvazinin tüm kesimlerinin Kürt açılımı üzerinden vardığı mutakabat, sorunun gerçekten çözümü değil fakat sınırlı bazı tavizlerle yatıştırılması ve denetim altına alınması, bu arada silahlı biçimiyle Kürt hareketinin tasfiye edilmesidir. Bunun karşısında Kürt hareketi ise ilk aşamada bölgesel özerklik olmak üzere özgürlük ve eşitlik istemektedir. Bu, sorunu devletle uzlaşarak çözmeye çalışan, silahlı direnişi de bu doğrultuda bir baskı aracı olarak kullanan Kürt hareketinin büyük bir açmazıdır da. Partimizin devletin Kürt açılımını değerlendirirken bu açmaza vurgulu bir biçimde işaret etmiş, ancak devrimle elde edilebilir istemlerin kurulu düzenle pazarlıkların ürünü anayasal reformlarla elde edilebileceğini sanmanın ham hayallerle oyalanmak olduğunu vurgulamıştır. Halen de aynı görüşteyiz. Kürt hareketi bugünkü konumundan ve istemlerinden köklü tavizler vermedikçe, devletle sürdürüğü bildirilen müzakerelerden hiçbir sonuç çıkmayacaktır.

Ayrıca Kürt hareketiyle müzakere adımının devlette özel bir güç kazanmış bulunan AKP'nin dönemsel ihtiyaçlarından kaynaklandığı da bilinmektedir. AKP, iktidarını perçinlemek için önümüzdeki seçimleri de kazanmak istemektedir. Bunu zora sokacak, hatta boşa çıkaracak etkenlerin başında ise, Kürt sorunu eksenli çatışmanın sürmesi gelmektedir. AKP, Abdullah Öcalan ve PKK ile gizli görüşmeler başlatarak bunu şimdilik bloke etmiştir. Fakat işinin kolay olmadığı da açıktır. Zira Kürt hareketi oynanmak istenen oyunun farkındadır ve olayların halihazırdaki seyrinin gösterdiği gibi bu doğrultuda AKP'ye yüklenmektedir. Gündeme getirdiği talepler ve yarattığı fiili durumlar bunun ifadesidir. Bu ise günden güne gerilimi yükseltmektedir.

Olayların nereye varacağını çok geçmeden birlikte göreceğiz. Halen Kürt hareketinin büyük bir sınavdan geçtiğini ve sonuçları toplumun tamamını ilgilendiren büyük bir sorumlulukla yüzyüze olduğunu vurgulamak istiyoruz. AKP'nin gizli vaatlerine aldanarak onu seçimlere kadar rahat bırakmak, yapılabilecek hataların en büyüğü olacaktır.

Partimizin Kürt sorununa bakışı yeterli açıklıktadır. Biz Kürt halkı için gerçek özgürlük ve tam eşitlik istiyoruz. Bunun için halkın kurulu düzene karşı birleşik devrimci mücadelesi ile olanaklı olduğunu savunuyoruz. Kurulu düzen aşılmadıkça ulusal sorunun köklü ve kalıcı bir çözümü yoktur. Bu hiçbir biçimde Kürt halkının büyük bedeller ürünü olarak elde ettiği kazanımları küçümsediğimiz anlamına gelmemektedir.

Ama biz bunların devrimci bir çizgide yürütülen mücadelenin ürünü olduğunu da biliyoruz ve bu çizgide bir mücadele sürdürülmediği sürece korunamayacağını da bilmek durumundayız.

Dostlar, yoldaşlar, emekçi kardeşler...

Son birkaç yıldaki gelişmelerle daha da açıklık kazanan solun bugünkü tablosu üzerine de bir çift söz söylemek istiyoruz. Bugün solda ilki Kürt hareketi ekseninde kuyrukçu parti ve gruplardan, ikincisi parlamentarist ekseninde legal reformist partilerden oluşan iki ana odaklaşma var. Bunların karşısında ise, tasfiyeciliğe karşı kararlı bir direniş göstererek devrimin bayrağını yükseklerde tutan TKİP, yanısıra da her şeye rağmen devrimcilikte direnmeye çalışan bazı gruplar var, fakat ortada devrimci bir odaklaşma yoktur. Zira her şeye rağmen devrimcilikte direnmeye çalışanlar olarak tanımladıklarımız da tasfiyeci bir sürükleniş içindedirler ve birçoğu reformist odakların yedeğinde hareket etmektedirler.

'70'li yılların halkçı hareketinden her şeye rağmen geride kalanlar, '90'lı yılların ikinci yarısında tasfiyeci bir kırılmaya uğradılar ve geline yerde bunun sonuçları gözler önündedir. Dünün devrimcileri bugün yalnızca konumlarını ve çizgilerini değil, dillerini ve renklerini de değiştirmektedirler. İhtilalci örgütlerin yerine yasal partiler ya da şekilsiz dergi çevreleri almakta, devrime ve sınıfa dayalı dil yerini "değişim", "amaç insan" türünden belirsiz liberal söylemlere bırakmakta, devrimin ikiyüz yıllık mücadelelerden süzülerek gelmiş kızıl rengi ve kızıl bayrağı terkedilerek yerine mavi ya da turuncu renkler ve bezler geçirilmektedir. Biz, kendini işçi sınıfı devrimciliği temelinde yenilemeyi başaramayacak halkçı akımları bekleyen akibete bütün

bir açıklığı ile daha baştan işaret etmiştik. Ama itiraf etmeliyiz ki, bu düzeyde bir kırılmayı, bozulmayı ve dağılmayı biz bile beklemiyorduk.

TKİP, taşıdığı misyonun ve omuzlarındaki ağır yükün bilincindedir. O bu sorumluluğa yalnızca işçi sınıfı devrimciliğinin seçkin temsilcileri olan Habipler'in, Ümitler'in, Haticeler'in, Alaattinler'in partisi olarak değil, geçmişten bugüne devrim yolunda bedel ödeyen tüm kuşakların, bütün bir geçmiş devrimci birikimimizin mirasçısı olarak yaklaşıyor. İdeolojisiyle, programıyla, sınıf kimliğiyle, illegal-ihtilalci örgütsel yapısıyla, yarattığı moral değerler sistemiyle TKİP, bugün bu mirasın tek gerçek, tutarlı, ciddi ve samimi taşıyıcısı olduğunu kanıtlamıştır.

TKİP, devrimin ve komünizmin bayrağını yükseklerde tutacaktır!

TKİP, devrimci ilkeleri, devrimci çizgiyi, devrimci örgütü, devrimci direnişçi kimliği her türden tasfiyeci etki ve savrulmaya karşı kararlılıkla savunacak, koruyacak, daha ilerilere taşıyacaktır!

TKİP, onyıllardır bu topraklarda devrim ve sosyalizm davası uğruna kavga vermiş, emek harcamış, acı çekmiş, büyük yiğitlik örnekleri sergilemiş devrimci kuşakların anısına her zaman bağlı kalacak, onların bıraktığı mirası yarınlar taşıyacaktır!

TKİP, işçi sınıfı hareketiyle bilimsel sosyalizmin devrimci örgütlü birliğini sağlayacak, böylece Türkiye devrimini zafere taşıyacak tek gerçek yolu hazırlamış olacaktır!

Hepinizi içten devrimci duygularla bir kez daha selamlıyorum.

**Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!
Yaşasın proletarya devrimi ve sosyalizm!**

Almanya'da coşkulu 12. yıl kutlaması!..

“Ya kapitalist barbarlık ya sosyalizm!”

Her yıl partimizin kuruluş yıldönümü vesilesiyle düzenlediğimiz gecelerden birini daha, 13 Kasım 2010 tarihinde, Köln'de gerçekleştirdik. Bu yıl “Ya Kapitalist Barbarlık Ya Sosyalizm!” şiarı ile gerçekleştirdiğimiz gecemize, 800’ü aşkın emekçi ve genç katıldı. Katılımda gençlerin yoğunluğu ve yeni insanların olması dikkat çekti.

Hem içte ve hem de dışımızda belli bir merakla beklenen gecemiz belli bir disiplin içinde, zaman zaman oldukça coşkulu ve her zamanki gibi tümü ile devrimci bir atmosferde geçti. Gece boyunca devrime, partiye ve sosyalizme ait sloganlar atıldı.

Gece programı çerçevesinde sunulan her çalışma yoğun politik ve devrimci bir içeriğe sahipti. Gecenin konuşması başta olmak üzere tümü geleceğe dönük mesajlar içeriyordu. Belli bir akışkanlık içinde seyreden geceyi katılımcılar, ağırbaşlılık, merak ve sabır içinde izledi.

Gecenin sahnesi başta olmak üzere salonun her yanı oldukça iyi dizayn edilmişti. Sahnede boydan boya, üzerinde etkinliğin şiarının yer aldığı orak-çekiçli ana pankart asılmıştı. Sağlı-sollu asılı büyük boy kızıl bayraklar onu tamamlıyordu. Sahnenin ön tarafında ise kırmızı güllerle süslenen ve üzerinde Mustafa Suphi'nin “Dünya ihtilalinin gelecekteki seyrinde Türkiye proletaryası şerefli bir mevki işgal edecektir!” sözlerinin yazılı olduğu pankart vardı. Sahnenin sol cephesini, başta Marx, Engels ve Lenin'inki olmak üzere, Mustafa Suphi, Deniz, Mahir, İbrahim, Fatih ve Mazlum ile Habip, Ümit, Hatice, Alaattin ve Hüseyin yoldaşların posterleri süslüyordu. Sahnenin sağ tarafında ise, üzerinde “Komünist işçi Alaattin Karadağ yoldaş ölümsüzdür!” pankartı vardı. Salonun sol tarafında “Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!”, “Kahrolsun sömürgecilik! Eşitlik, özgürlük, gönüllü birlik!” ve “Kadınlar olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadınlar kurtulmaz!” şiarlarının yazılı olduğu pankartlar asılmıştı. Sağ tarafında sırası ile, “Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı

devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!”, Almanca olarak “Kapitalist sömürüye ve emperyalist savaşa karşı, bütün ülkelerin işçileri birleşin!” ve “Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!” şiarlı pankartlar asılıydı. Gecenin coşkulu bir atmosferde gerçekleştirilmesinde, bu kuşatıcı ve etkileyici tablonun da etkisi vardı.

Etkinliğimize TKP/ML, MKP, MLKP ve TİKB-B gibi devrimci partilerin yanısıra Yek-Kom katıldı. Katılımcı örgüt ve kurumlar stant açtılar ve mesajları ile gecemizi selamladılar. Yurtdışından ise MLPD ve KPD/ML gibi devrimci partiler gecemize katılıp stant açtılar. Geceye ayrıca BİR-KAR Kadın Komisyonu da bir mesaj sundu.

Gecemize, başta İstanbul, Ankara, İzmir ve Adana il komitelerinininki olmak üzere, ülkedeki parti örgütlerimizden mesajlar geldi. Yoldaş sıcaklığının ifadesi bu mesajlar kitlemizi heyecanlandırdı ve coşkusunu arttırdı. Mesajlar “Yaşasın Partimiz TKİP!” sloganı ile selamlandı.

Planlı, hedefli ve gerçekten yoğun emek ifadesi bir ön çalışma

Yurtdışında neredeyse her şey devrimci güçlerin ve çalışmanın aleyhineydi. Devrimci örgütlerle kitleler arasındaki mesafe gitgide büyüyordu. Örgütlerin düne kadar saflarında olan insanları dahi, gitgide devrimci çalışmanın dışına kaçıyorlardı. Devrimci etkinlikler bir yana, popüler sanatçıların çağrılı olduğu etkinliklere dahi katılmamaya başlamışlardı. Tam da bu nedenledir ki, işimizi ciddiye aldık ve gece çalışmasına bu yıl çok erken bir tarihte başladık.

Coşkulu, kitlelesel ve devrimci bir gece gerçekleştirmek istiyorduk. Her şeyin bu amaca uygun olması gerekiyordu. İlk elden bu amaca uygun bir program hazırladık. Üzerinde devrim ve sosyalizme ait sembollerin bulunduğu görsel malzemeler hazırladık. Gecenin şiarını da “Ya

Kapitalist Barbarlık ya Sosyalizm!” olarak belirledik. Yazılı ve görsel materyalleri zamanında çalışma bölgelerine ileterek çalışmaya başladık. Materyallerimizin ulaştığı tüm bölgelerde, fakat özellikle ve esas olarak gecenin ev sahipliğini yapan Köln ve çevre illerde yoğun ve yaygın bir politik ve pratik faaliyet yürüttük. Bu çerçevede binlerce el ilanı dağıttık, tüm işlek cadde ve meydanlarda yoğun bir afişleme çalışması yaptık. Yurtdışında devrimci ve politik çalışmanın dibe vurduğu bugünkü koşullarla, üzerinde devrim ve sosyalizm şiarları ve sembollerinin bulunduğu materyallerimiz doğal olarak dikkat çekiyordu.

Bu arada geçmişe göre daha yaygın biçimde emekçi evlerini ziyaret ettik. Bu ziyaretler sırasında emekçilerle temel ve güncel sorunlar üzerinde sohbetler ve tartışmalar yaptık. Sık sık toplantılar gerçekleştirdik, çalışmanın seyri ve sonuçlarından hareketle yeni planlamalar yaptık, yeni hedefler belirledik. Söz konusu bu bölgede gerçekten de iyi bir iç koordinasyon gerçekleştirdik.

Gece çalışması sırasında her türlü imkandan yararlandık. Örneğin tüm toplantı, etkinlik, düğün, yürüyüş ve benzeri imkanları değerlendirdik, buralarda etkinliğe çağrı niteliği taşıyan el ilanlarımızı dağıttık, gece biletleri sattık.

Partimize yaraşır devrimci bir etkinlik gerçekleştirdik

Etkinliğimiz Pablo Neruda'dan okunan bir şiirin ardından yapılan kısa bir açılış konuşması, devrim ve sosyalizm davasında ölümsüzleşenler için yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Bunu Salkımsöğüt grubunun şiir dinletisi izledi.

Ardından Partimiz adına gecenin konuşmasını yapması için bir yoldaş kürsüye çağrıldı. Ekim Devrimi'nin 93. yıldönümü selamlanarak bir kez daha Yeni Ekimler'in zorunluluğuna da değinen konuşma kitle tarafından belli bir merakla dinlendi.

Konuşmayı, gecenin temel şiarına uygun olarak hazırlanan ve kapitalizm eleştirisini yapıp bu barbarlık rejimi karşısında bir kez daha insanlığın yegane alternatifinin sosyalizm olduğunu vurgulayan sinevizyon gösterimi izledi. Sinevizyon, yeni yüzyılın sosyalizmin yüzyılı, yeni bin yılın da komünizmin bin yılı olacağına inancın vurgusuyla bitirildi. Etkinliğin ilk bölümünün finalinde **Grup Su** sahne aldı. Devrimci marş ve türkülerden oluşan bir dinleti sundu.

Verilen aradan sonra, gecemizin ikinci bölümü, gençliğin tümü ile kendi özgüven, inisiyatif, yaratıcılık ve emeğinin ürünü olan programı ile başladı. Kendilerinin hazırladığı bir konuşma ile devam etti. Kalabalık bir genç grubu tarafından dalgalandırılan kızıl bayraklar altında söyledikleri, kapitalist barbarlığı teşhir eden, buna karşın sosyalizm propagandası yapan rap türü şarkıları salona gözle görülür bir hareket getirdi. Gençler, İspanya İç Savaşı ile ilgili okudukları şiir ve ardından topluca iki dilde söyledikleri Avusturya İşçi Marşı ile programlarını sonlandırdılar.

Gençlik programının ardından **Volkan Yaraşır** konuşmasını yapmak için kürsüye davet edildi. Volkan Yaraşır kendisine özgü kavram ve anlatımı ile her zamanki gibi başarılı bir konuşma yaptı. Volkan Yaraşır konuşmasını, Türkiye’de ve dünyadaki güncel gelişmelerden hareketle sınıfa, sınıf mücadelesine, kapitalizmin barbarlığına değinip, “Ya sosyalizm, ya sosyalizm!” diyerek bitirdi.

Ardından Nazım Hikmet’in Tanya adlı şiiri eşliğinde gerçekleştirilen kısa bir tiyatro gösterisi sunuldu. Gösteri kitle tarafından beğeni ile izlendi.

Gecenin sonunda Kürt sanatçı dostumuz **Delil Dilanar** ve **Per Sound** sahneye çıktı. Delil Dilanar’ın kendine özgü duygulu ve dokunaklı sesi ile söylediği, Kürt halkının acılarını, sevinçlerini, kavgalarını ve özgürlüğe susamışlığın ifadesi çığlıklarını dile getiren türküleri, tüm kitle tarafından beğeni ile dinlendi. Etkinliğimiz Delil Dilanar’ın söylediği halay parçaları ve çekilen halaylarla son buldu.

Son söz yerine

Devrimci politik çalışmadan ve örgütlü mücadeleden kaçışın yaşandığı, dünün solcuları da dahil, sınıfa, sınıf mücadelesine, partiye, devrime ve sosyalizme inançsızlığın propagandasının yapıldığı günümüzde, inadına zoru seçtik, inadına “Parti, devrim ve sosyalizm” dedik. Yurtdışında tümüyle politik ve devrimci etkinlikler yapan tek parti olma ısrarımızı koruyoruz ve korumaya devam edeceğiz. Partimizin çizgisi ve duruşu gereği, inadına devrimci ve politik etkinlik politikamızdan taviz vermedik, emekçilerin karşısına tüm bu konulardaki temel şiarlarımız ve görüşlerimizle çıktık, popülizme başvurmadan lafi dolandırmadan, onları bu temaların damgasını vuracağı etkinliğimize çağırdık. Coşkulu, kitlesel ve devrimci bir kutlama sözü vermiştik. Belki beklediğimiz kitleselliği yakalayamadık, fakat diğer tüm hedeflerimize ulaştığımızı söyleyebiliriz.

Yurtdışından Komünistler

İlerici-devrimci örgütlerin mesajları

Sosyalizm insanlığın en büyük ihtiyacıdır!

Değerli Dostlar...

Düzenlemiş olduğunuz “Ya kapitalist barbarlık, ya sosyalizm” gecenizi en içten devrimci duygularımızla selamlıyoruz.

Değerli Arkadaşlar...

Emperyalizm kriz demektir. Bunu, son yıllarda yaşanan krizle birlikte bir kez daha gördük. Renkli tüyleri dökülen emperyalist sistem, krizle birlikte saldırganlığını alabildiğince arttırdı. İşsizlik, açlık ve yoksulluk, bu köhnemiş düzenin sonucudur. Emekçiler bunu hak etmemiştir.

Bu köhnemiş emperyalist düzenden kurtulmanın tek yolu demokratik halk devrimi, oradan sosyalizme ve nihai kurtuluşumuz olan komünizme varmaktır. Sosyalizm bugün insanlığın en büyük ihtiyaçlarından biridir. Proletarya, 1917’de Rusya’da, 1949’da Çin’de ve ikinci emperyalist paylaşım savaşı sonrasında yaratılan bir dizi demokratik cumhuriyette olduğu gibi bu tarihi görevini bir kez daha mutlaka yerine getirecektir. Bundan kimsenin kuşkusuz olmasın.

TKP/ML-YDK

“Kurtuluş sosyalizmedir!”

Değerli dostlar,

Kapitalist-emperyalist sistem, tarihinin en derin, en yaygın, en köklü ekonomik bunalımlarından birini yaşıyor.

2008 ekonomik krizi gösterdi ki, kapitalizmin çözüm üretme kabiliyeti artık iyice daralmış durumdadır. Kendisiyle birlikte bütün insanlığı yok oluşturmaya gidiyor. Zenginlik ve sefalet, şatafat ile açlık iki ayrı kutupta birikmeye derinleşerek devam ediyor.

Ekonomik kriz, işsizlik, açlık, savaşlar, çevre felaketleri ve benzeri ile kapitalizm insanlığa yok oluşu dayatmaktadır.

Kurtuluş sosyalizmedir.

Ekim Devrimi’nin açtığı yolda, sosyalizmle kurtuluş, yaşanılacak bir dünyada insanlığı özgürleştirecektir.

MLKP Almanya Örgütü

“Yaşasın Kürt ve Türk halklarının devrimci mücadelesi!”

Gece Tertip Komitesi’ne...

Davetinize candan teşekkür ediyor, emekten özgürlükten, dünya halklarının barışından yana olan siz ve tüm enternasyonal dayanışmacı kurum, parti ve sivil toplum örgütlerini devrimci coşku ile selamlarız. Bu uğurda şehit düşenlerin yüce anılarının önünde saygıyla eğiliyor, anılarına bağlılığımızı tazeleriz. Sömürülen emekçi sınıfı için, dünyadaki haksız savaşlara dur demek için, ırkçılığa

faşizme, tutuklamalara, lince, işkenceye ve Kürt halkına karşı yürütülen inkar ve imhaya karşı dur demek, tüm devrimci, demokrat kurum ve partilerin dayanışmasından geçmektedir. Bu ertelenmez tarihi bir momenttir, yarın bile geç olabilir, tüm dostlarımızı birlikte mücadeleye ve aktif desteğe çağırıyoruz.

YEK-KOM

“Devrimci dayanışma ve siper yoldaşlığı!”

Değerli dostlar;

Öncelikle etkinliği gerçekleştiren TKİP’li siper yoldaşlarımız başta olmak üzere etkinliğe emekleriyle güç katan siz emekçi halkımızı devrimci duygularımızla selamlıyoruz. Emperyalist-kapitalist dünya gerçiliğinin halklarımıza ve öncü dinamikleri olan devrimci ve komünist güçlere ideolojik, politik, örgütsel ve kültürel saldırılarının hat safhaya çıktığı bir süreçten geçmekteyiz. Özellikle devrimci ve komünist dinamiklerin devrimci sınıf perspektifinden ve iktidar hedefinden yalıtılarak düzen içi bir rotaya sokulmaya çalışıldığı ve kısmen de olsa bunda başarılı olunduğu bu önemli tarihsel süreçte iktidar hedefli sınıf perspektifinde ve devrimci savaşta ısrar etmek her zamankinden daha önem arz etmektedir.

Emperyalist-kapitalist dünya gerçiliğinin yarattığı keskin çelişkilerin çözümünün yegane yolu iktidar hedefli devrimci savaşlardır.

Bu bilinçle sizleri eleştirel bir perspektifle devrimci ve komünist örgütler tarafından zorluklar içerisinde yürütülen devrimci savaşları sahiplenmeye ve katılmaya çağırıyoruz.

Maoist Komünist Partisi NRW Bölge Komitesi

Yeni Ekim Devrimleri için!

Gece Tertip Komitesi’ne

“Ya kapitalist barbarlık, ya sosyalizm” başlığı altında düzenlediğiniz gecenizi tüm devrimci coşkuyla selamlıyoruz.

Devrime giden yolda mütevazî ve kendine güvenle, Ekim Devrimi’nin değerlerini bayrak edinerek yürümek, kuracağımız dünyanın değerlerini bugünden yaşatmak anlamına gelir. Bu bağlamda her yıl düzenlediğiniz gecelerinizin mütevazîliğini selamlamak istiyoruz.

Bizler için bugün devrimci dayanışmanın önemli bir anlamı da, ortaklaşa bu değerlere sınımsız bağlı kalmaktır.

Ekim Devrimi, kapitalist dünyayı yaran bir ilkti. Yeni Ekim Devrimleri’ni yaratmamız için deneyimlerini bizlerin hizmetine sundu. Devrimci ve komünistlerin görevi, bu deneyimler ışığında sosyalizme giden yolu aydınlatmaktır.

TKB (Bolşevik) YÖK

Parti örgütlerinden gelen mesajlar...

TKİP Türkiye'nin devrimci geleceğine hazırlanıyor!

(...) Kapitalizmi yıkmak ve sosyalizmi zafere ulaştırmak için öncelikle yeni Ekimler'in partisine ihtiyacımız var. Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri bugün böyle bir partiye sahiptir. Enternasyonal proletaryanın kızıl bayrağını Türkiye coğrafyasından yükselten TKİP, 12. mücadele yılını geride bıraktığı bu günlerde, işçi sınıfının tarihsel devrimci eylemini zafere ulaştırmak için güne yüklenerek geleceğe hazırlanmaya devam ediyor. Yeni bir toplumsal mücadeleler dönemine girdiğimiz açık bilincine dayanan bu hazırlıklar çerçevesinde bugün öne çıkan "sınıf eksenli partiye geçiş"tir.

Önümüzdeki mücadele dönemine işçi sınıfının damgasını vuracağı kesindir. Bir dizi çelişki ve çatışmanın bağrında düğümlendiği Türkiye topraklarında partimiz işçi sınıfının pratik ve siyasal önderliğini adım adım inşa etmektedir, tüm çabası ve enerjisi bu yödedir. Devrimci sınıf, devrimci teori, devrimci örgüt bütünlüğüne yaptığı vurgu ile partimiz, sınıfı partiye kazanma, partiyle devrimi örgütlemeye eksenli çalışmasına büyük bir azim ve coşkuyla devam etmektedir. Türkiye işçi sınıfını devrimimizin kızıl bayrağı altında birleştirmek için var gücüyle çalışmaktadır. İnsanlığın yeni Ekimler'e ihtiyaç duyduğu bir tarihsel dönemde böyle bir partinin varlığı, Türkiye'nin devrimci geleceği açısından çok büyük bir olanaktır.(...)

TKİP İstanbul İl Komitesi

Sınıfın, devrimin ve sosyalizmin partisi!

(...) Devrim ve sosyalizm hedefli tarihsel yürüyüşünde 13. kavga yılına girmekte olan partimiz TKİP'nin çizgisi, bu topraklardan yükselen militan bir savaş çağrısıdır. Geçmişin devrimci eleştirel bir zeminde aşılmasının ürünü olan partimiz, önceki devrimci kuşakların bıraktığı devrimci değerlerle birlikte onyılların emeği ve birikimi üzerinden şekillenmiştir. Geride kalan yol, kan ve can bedeli yürünmüş, sayısız sınav ve sınanmadan geçilmiş, bu uğurda bedeller ödenmiş, şehitler verilmiş ve bugünlere gelinmiştir. Deyim yerindeyse, çizgimiz ve parti örgütümüz, zor dönemlerin örsünde dövülmüş, çelikleşmiştir. (...)

TKİP Ankara İl Komitesi

Gelecek her yerde sosyalizmindir!

(...) "Ya barbarlık içinde çöküş ya sosyalizm!" İnsanlığın önündeki bu ikilem er ya da geç çözülecektir. Bugün kapitalizmi sorgulayan milyonlar giderek yüzünü sosyalizme dönecektir. İnsanlık, devrimci proletaryanın yol gösterici önderliği altında, kapitalist barbarlıktan kurtulmayı olanaklı kılan tek gerçek çözüme, sosyalizme yürüyecektir. Sarsılmaz bir inançla bilmekte ve görmektedir ki, gelecek her yerde sosyalizmindir!

TKİP İzmir İl Komitesi

İşçi sınıfı partisiyle artık çok daha güçlü!

(...) Bizler de, sınıfı devrimci hedef ve amaçlar doğrultusunda kazanmak için üzerimize düşen sorumlulukla mücadele bayrağını Çukurova'dan dalgalandırıyoruz. Partimizin 12. yılını karşılıyor olmanın onurunu yaşıyoruz.

Mustafa Suphiler'den, Denizler'den, Mahirler'den, İbrahimler'den bugüne yaratılan devrimci gelenek

partimiz tarafından güvenceye alınmıştır. Devrimci önderlerin ektiği ihtilal tohumları filizlenmeye devam etmektedir. Artık hiçbir gücün bu filizleri budamaya gücü yetmeyecektir. Çünkü bu filizler parti parti büyümektedir. Devrim davamızın mayası tutmuştur. Habibler'ce, Ümitler'ce, Haticeler'ce, Hüseyinler'ce, Alaattinler'ce büyümektedir işçi sınıfının devrim davası.(...)

Adana'dan Komünistler

TKİP Yeni Ekimler yaratma iddiasının adıdır!

(...) İşçi sınıfının devrimci bir program etrafında birleşerek sömürü çarklarını kırdığı Büyük Sosyalist Ekim Devrimi, aynı zamanda proletarya ile et ve tırnak gibi kaynaşan sınıf partisinin de adıdır. Burjuva sınıf egemenliğine karşı örülecek pratik mücadeleyi devrimle taçlandırarak partinin bu topraklardaki adı ise, çok açıktır ki TKİP'dir. (...)

Komünist Basın Çalışanları

Haramilerin saltanatını yıkacağız!

Büyük Ekim Devrimi'nin 93., yeni Ekimler'in partisinin 12. yılını kutlamanın coşkusuyla devrimci selamlarımızı gönderiyoruz. (...)

Ekim Devrimi yolumuza ışık tutuyor. Ekim Devrimi'nden öğrenen ve onun ışığında yürüyen bir Parti'ye sahibiz. Bunun için Parti'yi gözümüz gibi koruyacak, onun bayrağını işçi sınıfının ellerinde dalgalandıracağız. Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız.

BDSP

Gençlik, devrime, partiye, sosyalizme!

(...) Genç komünistler, sınıfın partisini güçlendirmek için yetersizlik ve zaafı ile hesaplaşacaklardır. Sınıfın partisini güçlendirmek için partinin çağrısına yanıt üretmeye çalışacaklardır. Sınıfın partisini güçlendirmek için iddialarını büyütecek, hedeflerini ileriye taşıyacaklardır.

Genç Komünistler

Partiyi kazandık, geleceği de kazanacağız!

(...) Gücümüzü ve coşkumuzu; "esnemektense kırılmayı" tercih eden, yaşamlarıyla olduğu kadar ölümleriyle de bizlere yol gösteren Habip, Ümit ve Hatice yoldaştan alıyoruz.

Gücümüzü ve coşkumuzu; Esenyurt'un dört bir yanını partimizin afişleriyle donatan, duvarlarını TKİP şiarlarıyla kızıla boyayan ve en son kanıyla sokaklara devrimin kızılığını yayararak şehitler kervanına katılan Alaattin yoldaştan alıyoruz.

Ve söz veriyoruz; şehit yoldaşlarımızın bizlere devrettiği kızıl bayrağımız er ya da geç sermayenin kalelerinde dalgalanacak. 12. mücadele yılını geride bırakan partimiz bunun en büyük kanıtı ve teminatıdır. (...)

Esenyurt'tan Komünistler

Devrim ve sosyalizm için TKİP saflarına!

(...) Emperyalist-kapitalist sistemin saldırıları karşısında çaresiz değiliz. Bizlere aklıktan, sefaletten ve sömürden başka bir şey vermeyen bu sisteme karşı tek

kurtuluşumuz sosyalizmdir. Şu günlerde 93. yılını kutladığımız şanlı Ekim Devrimi işçi sınıfı ve emekçi halklara örnek olmaya devam ediyor. Partisiyle bütünleşmiş işçi sınıfının neleri başarabileceğinin en dolaysız örneği olarak önümüzde duruyor.

"Yeni Ekimler için ileri!" şiarıyla yola çıkan biz komünistler de Ekim Devrimi'nin ışığında, önder kurmayımız partimiz TKİP'nin kılavuzluğunda, sosyalizm güneşinin bu topraklarda da doğması için varımız ve yoğunuzla çalışıyoruz. Eminiz ki bu bereketli topraklar bağrından daha nice Habipler, Ümitler, Haticeler ve Alaattinler çıkaracaktır.

Bir kez daha gecemizde emeği geçen tüm yoldaşlarımızı ve katılan tüm değerli dostlarımızı en devrimci duygularımızla selamlıyor, ortak mücadelemizde başarılar diliyoruz..

Sefaköy'den Komünistler

Ekim Devrimi'nin yolundan ileri!

(...)12 yıllık parti tarihi onurlu bir geçmiş olarak ellerimizde dalgalanıyor. Habipler'den, Ümitler'den devranılan bayrak Haticeler'le, Alaattinler'le taşınmaya devam ediliyor.

Gün hedeflerimize yüklenme günüdür! İşçi sınıfının partisi kazanılmış, sınıfın partisinin sınıfla bütünleşme zamanı gelmiştir. 13. mücadele yılımız belirgin farklılıkların altının çizilebildiği bir dönemeçtir. Devrimci demokratlar ideolojik zaaflarıyla erirken, işçi sınıfını nihai zaferine taşıyacak olan partimiz bu topraklarda kendisini var etmiştir ve kararlılıkla yolunu yürütmektedir. Devrimci örgütün yaşamsal olduğunu döne döne vurgulamakta, pratiğiyle de bunun yılmaz bir savunucusu olduğunu göstermektedir.(...)

Kartal'dan Komünistler

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

(...) Tek alternatif olan devrim ve sosyalizm için de yeni olanaklar biriktirmektedir. Krizin yıkıcı etkilerine karşı işçi direnişleri yaygınlaşmakta, sendikal örgütlenme girişimleri artmaktadır. Partimiz tüm enerjisini bu olanakları daha ileriden örgütlemeye harcamaktadır. Bu işçilerden bir şey çıkmaz gevezeliklerinin yapıldığı bir dönemde Ümraniye'de, fabrika işgaline kadar varan birçok işçi direnişi gerçekleşmiş, partimiz her birine müdahale çabası içinde olmuş, sınıfla bağlarını daha da geliştirmiştir. Türkiye'de gerçekleşen birçok direnişte yine partimiz misyonunu oynamaya devam etmektedir. Siz dışarıdaki yoldaşlara ve dostlara, bu direnişlere sunduğunuz anlamlı destekten dolayı burada teşekkür etmek istiyoruz. (...)

Ümraniye'den Komünistler

İşçi ve emekçi kadınlar parti saflarına!

(...) Proletaryanın kurtuluşu bütün bir insanlığın, demek oluyor ki, kadının da kurtuluşudur. Bu bilimsel gerçek, kadın davasının işçi sınıfı davasıyla sıkı sıkıya olan bağına işaret eder.

Bu gerçeği göz önünde bulunduran TKİP, kadın-erkek tüm işçileri ve emekçileri sömürden ve zincirden kurtulma hedefiyle omuz omuza mücadele etmeye çağırıyor.

Biz komünist kadınlar olarak, gerçek ve kalıcı kurtuluşumuzun sosyalist devrimle mümkün olduğunun bilincindeyiz. (...)

BİR-KAR Kadın Komisyonu

Alaattin Karadağ yoldaş vurulduğu yerde anıldı!

“Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!”

Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) militanı devrimci işçi **Alaattin Karadağ** katledilişinin birinci yılında Esenyurt Saadetdere Mahallesi'nde gerçekleştirilen etkinlikle anıldı. 19 Kasım akşamı **BDSP** tarafından düzenlenen eylem ve anma programına, baştan sona kadar militan ve devrimci bir hava egemendi.

Alaattin'in yoldaşlarından ve ilerici, devrimci dostlarından 200 civarında kişinin katılımıyla gerçekleşen yürüyüş ve etkinliğe bölge halkı da yoğun ilgi gösterdi. Alkışlarla eylemi destekleyen işçi ve emekçilerin Alaattin Karadağ'ı bu biçimde sahiplenmeleri oldukça anlamlıydı.

Esenyurt'ta devrimci bir rüzgar esti

Başından sonuna kadar militan kararlılığa ve dik bir duruşa sahip olan kitlenin tok tutumu havayı belirledi. Öyle ki, mahallede tam anlamıyla devrimci bir rüzgar esti. Anma etkinliği için kitle Esenyurt Depo Durağı'nda toplanmaya başladı.

Yürüyüşün en önünde Alaattin yoldaşın resminin yer aldığı, “Alaattin yoldaş ölümsüzdür! Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!” şiarının yazılı olduğu **BDSP** imzalı pankart taşındı. Ellerde flamalar, Alaattin Karadağ yoldaşın resimleri ve meşalelerle yürüyüşe geçildi.

Akşamın karanlığını meşalelerle aydınlatan kitle, coşkulu sloganlarla yürüyüşünü sürdürdü. Kararlılık ve öfkeyle sıkılı yumruklar eşliğinde atılan sloganlara bir an olsun ara verilmedi. Yürüyüş ve anma etkinliği boyunca sloganlara katılım ve militan hava sürekli arttı. Özellikle Alaattin yoldaşın vurulduğu yere gelindiğinde öfke ve coşku doruk noktasına ulaştı.

Yürüyüş sırasında sık sık ajitasyon konuşmalarıyla çevredeki işçi ve emekçilere seslenildi. Konuşmalarda, Alaattin yoldaşın bir cinayet şebekesi gibi çalışan Esenyurt-Avcılar polisi tarafından katledildiği belirtilirken, bu katliamın sömürü düzenini sürdürülebilmek ve emekçileri susturabilmek için gerçekleştirildiği vurgulandı. Ayrıca Alaattin yoldaş katledenlerle işçi ve emekçilere kölece çalışma koşulları dayatanların aynı güçler olduğu vurgulanarak, katillerden hesap sorma çağrısı yapıldı. Depo Caddesi'nin sonuna geldiği sıralarda, caddenin en yoğun olduğu bölgede bir süre yürüyüş kolu durdurularak burası ayrı bir eylem alanı haline getirildi. Yoğun ajitasyon konuşmaları ve sloganlarla militan bir

hava yaratılırken yürüyüş kolunun çevresinde toplanan kitleden de alkışlar yükseldi.

Katliamın olduğu noktada öfke ve kararlılık hat safhadaydı

Daha sonra kitle Alaattin yoldaşın vurulduğu noktaya doğru yürüyüşünü sürdürdü. Her adımda öfke ve mücadele coşkusu daha da katlandı. Özellikle Alaattin yoldaşın vurulduğu noktanın görülmesiyle birlikte öfke ve coşku hat safhaya ulaştı. Katliamın gerçekleştirildiği alan, yoldaşın karanfillerle süslenmiş resmi, kızıl bayrak ve mumlarla düzenlenmişti. Ayrıca çevresi de özel olarak aydınlatılmıştı.

Yürüyüş kolu sloganlarla anma etkinliğinin yapılacağı bu noktaya ulaştı. Gözler karanfiller ve kızıl bayrakla çevrelenen, mum ışıklarıyla aydınlatılan Alaattin yoldaşın resmi üzerinde odaklaşırken, gür bir biçimde “Alaattin yoldaş ölümsüzdür!” sloganları haykırıldı. Peşisıra gerçekleştirilen ajitasyon konuşmalarıyla Alaattin yoldaşın bir yıl önce tam da bu noktada katledildiği vurgulanarak, “Alaattin'in yoldaşları olarak onun yanındayız, onu katlederek yok edeceklerini sananlar yanılıyorlar, çünkü bir gider bin geliriz” denildi.

Daha sonra yapılan konuşmada ise şunlar söylendi: “Sokaklar şahit hiç titremedi yüreği. Bayrağı teslim etme zamanı yaklaşıyordu. Hiç tereddüt etmedi yüreği. Leke sürmeden teslim etti onurluca, bayrağımı bizlere. Ölüm anı geliyordu. Varsın gelsin dedi. Uğruna tereddütsüzce ölümü göze alacağı bir davası vardı. Bu dava devrimdi, sosyalizmdi. Alaattin yürüdü, dayandı ve tükürdü yüzüne celladın.” Ardından saygı duruşuna geçildi.

Saygı duruşunun ardından **BDSP** adına bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada Alaattin'in komünist kimliği de vurgulanarak şunlar söylendi: “Alaattin Karadağ yoldaş, kendini işçi sınıfı davasına adanmış yiğit bir devrimciydi. Alaattin yoldaş, işçi ve emekçiler için baskı ve sömürünün adı olan kapitalizme karşı, onu yıkma mücadelesi veren örgütlü bir komünist militandı.”

BDSP temsilcisi, “Bizler Alaattin Karadağ'ı anmanın, devrim mücadelesinde ısrar etmek, işçileri, emekçileri sosyalizm mücadelesine çağırmanın sürdürmek demek olduğunu çok iyi biliyoruz. İşte bu yüzden; atölyelerde, fabrikalarda ve havzalarda; işgal, grev ve direniş alanlarında; okullarda, sokaklarda ve meydanlarda; kısacası nefes alıp verdiğimiz her alanda

Alaattin'i anmaya, Alaattin'i anlatmaya ve Alaattin'i yaşatmaya devam edeceğiz!” diyerek konuşmasını sürdürdü.

Alaattin'in devrime adanmış hayatı anlatıldı

Bu konuşmanın ardından bir yoldaş Alaattin'in hayatını anlatan bir konuşma yaptı. Konuşmada, Alaattin'in yoksul bir Arap Alevisi aileden geldiği, uzun yıllar işçilik yaptığı ve bu şartlar içerisinde devrimcileşerek partili mücadelede yerini aldığı belirtildi. Zindan süreci, sanayi havzalarında yürüttüğü sınıf çalışması ve vurulduğu ana kadar dolu dolu geçen devrimci yaşamı temel noktalar üzerinden aktarıldı.

Anma etkinliğine katılanlar ile etkinliğin yapıldığı sokağa bakan apartmanların balkonlarını dolduran emekçiler de dikkatle konuşmayı dinlediler. Bazılarının ise oldukça duyulduğu ve bu sırada atılan sloganlara katıldığı görüldü.

Anma programı etkinliğe katılan kurumların duyurulması ve destek mesajlarının okunmasıyla sürdü. Etkinliğe **Devrimci Hareket**, **DHF**, **EHP**, **ESP**, **Halkevleri**, **Partizan** ve **Sosyalist Kadın Meclisi** katılarak destek verdiler. Partizan tarafından anmaya iletilen mesaj da bu arada okundu. Destekçi güçlerin duyurulması kitle tarafından “Yaşasın devrimci dayanışma!” sloganıyla yanıtlandı.

Daha sonra ise devrimci adanmışlık ve düzene karşı başkaldırı ruhu taşıyan şiirler okundu. Şair **Hüseyin Şener** ve **Esenyurt İşçi Kültür Evi Şiir Topluluğu** şiirlerini okudu.

“Alaattin'i katledenlerle Tuzla'da işçileri katledenler aynı güçlerdir!”

Anma programı, Tuzla tersanelerinde işten atma saldırısına karşı başlattığı direnişinde 100. gününü geride bırakan **BETESAN** direnişçisi **Zeynel Kızılaslan**'ın konuşmasıyla devam etti. Alaattin'i katledenlerle Tuzla tersaneler cehenneminde işçileri öldürenlerin aynı güçler olduğunu vurgulayan **Kızılaslan**, sermayeye ve eli kanlı katillerine karşı örgütlü mücadeleyi yükseltme çağrısı yaptı.

DLB'nin de konuşma yaptığı anma etkinliği **Avusturya İşçi Marşı**'nın hep bir ağızdan söylenmesiyle sona erdi.

İzmir

Alaattin Karadağ İzmir'de gerçekleştirilen eylemle anıldı. Karadağ'ın devrimci kimliğinin ve katledilme biçiminin anlatıldığı eylemde "polis terörüne ve cinayetlerine son" çağrısı öne çıktı.

BDSP tarafından gerçekleştirilen eylem Eski Sümerbank önünde başladı. "PVSK ve TMY kaldırılmalı / Polis terörüne ve cinayetlerine son! / Alaattin Karadağ'ın katilleri hesap verecek!" pankartının açıldığı eylemde Karadağ'ın resimleri ve kızıl bayraklar taşındı.

BDSP adına yapılan açıklamada polis teşkilatının varoluş sebebinin düzene bekçilik etmek ve bu uğurda her türlü onursuz yöntemi kullanmak olduğu söylendikten sonra PVSK'nın ardından cinayetlerin tırmanışa geçtiği, TİHV'nin verilerine göre, sadece son üç yılda 255 kişinin polis tarafından katledildiği aktarıldı.

Karadağ'ın devrimci kimliğinin de anlatıldığı basın açıklamasında şunlar söylendi:

"Komünist işçi Alaattin Karadağ'ın katli kuşkusuz ki sebepsiz değildir. Karadağ genç yaşında devrimci mücadeleye katılmış bir işçidir. Bu uğurda Ölüm Orucu Direnişi'ne katılmış, tahliye olduktan sonra da farklı alanlarda mücadelesini sürdürmüştür. Tüm bu özellikleri ile Alaattin Karadağ kokuşmuş kapitalist düzeni değiştirmek uğruna hayatını ortaya koyan binlerce devrimciden yalnızca biridir. Ve kokuşmuş düzenin cellatları tarafından da katledilmiştir."

Basın açıklamasının ardından söz alan EHP temsilcisi konuşmasında Karadağ'ın örgütlü ve devrimci biri olduğu için katledildiğini belirterek devletin katliam politikasını teşhir etti.

Açıklama ve konuşmaların ardından müzik dinletisine geçildi. Gitar eşliğinde gerçekleştirilen dinletide 'Çav Bella', 'Doğacak Güneş Gibi' ve 'Bütün Dünya Halkları Kardeştir' marşları hep bir ağızdan söylendi.

Anmaya DHF, Devrimci Hareket, EHP, Ege 78liler, Mücadele Birliği ve Halk Cephesi destek verdi. Eyleme yaklaşık 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Bielefeld

Alaattin Karadağ için Almanya Bielefeld'de yapılan anma etkinliğinde Alaattin Karadağ'ın özgeçmişi anlatıldı. Tüm içtenliği ve samimiyeti ile davaya adanan bir ömrün, düşman karşısında verdiği her sınavdan alınmış akıyla çıkan bu yiğit devrimcinin tereddütsüzce ölümü kucaklayan yaşamının bir 'çağrı' anlamına geldiği vurgulandı. Bu çağrının, "Partiyi güçlendirmek, devrim davasını büyütme için ileri!" mesajını verdiği hatırlatıldı.

Karadağ cinayetinde dava sürecinin aktarıldığı başka bir konuşmada ise oluşturulan kamuoyu desteğinin yurtdışında örülmesinin gerekliliğine vurgu yapıldı. Son olarak ise Alaattin Karadağ davasıyla ilgili yurtdışında örgütlenmesi hedeflenen kampanya ile ilgili somut planlamalar yapıldı.

Kızıl Bayrak / Bielefeld

Alaattin Karadağ mezarı başında anıldı!

Alaattin Karadağ'ın yoldaşları, dostları ve ailesi 19 Kasım günü Antakya'daki mezarı başında etkinlik gerçekleştirdi. Büyükdalyan Beldesi Hasanlı Köyü'nde düzenlenen anmada Karadağ'ın katili sermaye devletinden hesap sorma kararlılığı dile getirildi.

Kitlenin aile evinde toplanmasıyla birlikte buradan araçlarla mezarlığa doğru yola çıkıldı. Mezarlığa az bir mesafe kala araçlardan inildi ve buradan sloganlarla mezarlığa yüründü. En önde Alaattin Karadağ'ın fotoğrafının olduğu "Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez! / BDSP" pankartı açıldı. Ayrıca BDSP flamaları ve Allaatin Karadağ'ın resimleri de anma boyunca taşındı. Karadağ'ın mezarı başında gerçekleştirilen anma programı öncelikle Karadağ şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı.

Karadağ'ı anmak mücadeleyi büyütmeektir!

Saygı duruşunun ardından yapılan açılış konuşmasında "O örnek bir dava insanı, örnek bir komünisttir. Son anına dek Partisi'ni, yoldaşlarını, işçi sınıfı ve emekçi kitleleri düşünen bir komünist olarak yaşamış, ardında pürüzsüz, örnek bir devrimci yaşamı bizlere miras bırakmıştır. O asılan her afişte, dağıtılan her bildiride, şiarlarımızla süslenen her duvarda yaşayacaktır. O fabrikalarda sınıf çalışmamızda, eylemlerde sloganlarımızda, işkencehanelerde direnirken yüreğimizde olacaktır. O 'uğrunda tereddütsüz' öleceğimiz davamızda yaşamaya devam edecektir. O da yoldaşlığın 'gerektiğinde üzerine gelen kurşunları bile paylaşmak' olduğunu kendi hayatıyla göstermiştir. Düşündüğü gibi yaşamış, yaşadığı gibi

düşünmüş ve kendisine yakışır bir sonla ölümsüzleşmiştir." ifadelerine yer verildi.

Ölüm Orucu gibi görkemli bir direnişte yer almak için tereddütsüz ileri çıkan Alaattin yoldaşın bu sürece dair kaleme aldığı bir yazısından alıntılar yapılarak konuşmaya devam edildi.

Alaattin Karadağ yoldaşın da tıpkı, Habip, Ümit, Hatice ve Hüseyin yoldaşlar gibi sömürüye karşı mücadeleyi seçen bir devrimci olarak yaşamını bu davaya adadığının dile getirildiği konuşma, "Kanıyalla bayrağımızı daha da kızılaştırmış, bizlere bıraktığı anılarıyla ve öğrettikleriyle yolumuzu aydınlatmış, bizi nihai zafere bir adım daha yaklaştırmıştır. Adı kavga bayrağımızdan asla silinmeyecektir. Devrim için çarpan kalbi, sıkılı yumruklarımızda atmaya devam edecektir." sözleriyle son buldu.

Anmada, Alaattin yoldaşın kardeşi de bir konuşma gerçekleştirdi. Konuşmasında Alaattin yoldaşın Ölüm Orucu'nda ve mahkemede direngen ve baş eğmez tutumuna değinerek, dava sürecinden bahsetti. Ve bu davanın takipçisi olmaya devam edeceklerini vurguladı.

Bu konuşmanın ardından şiir bölümüne geçildi. Programın bu bölümünde okunan tüm şiirlerin ortak paydası devrim şehitlerinin ölümsüzlüğüne vurgu yapmasıydı. Ayrıca bir işçi kendi yazdığı şiiri de okuyarak devrim şehitlerinin ölümsüzlüğüne bir kez daha vurgu yaptı. Alaattin Karadağ'ın sevdiği türkülerin de içerisinde yer aldığı marş ve türkülerin okunmasıyla devam eden anma programı, fabrikalarda, işçi direnişlerinde, sokak eylemlerinde Alaattin'in bıraktığı bayrağı taşıma çağrısıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Antakya

Avrupa'da sahiplenme çağrısı

Alaattin Karadağ cinayeti davasına sahip çıkma ve katil sermaye devletinden hesap sorma çağrısı Avrupa'da da yükseltiliyor.

Essen'de, MLPD'nin organize ettiği "Pazartesi eylemi" (Montags Demo) sırasında, Stuttgart'ta ise başka bir etkinlikte, Karadağ'ın katledilişi gündemleştirildi ve dava süreciyle ilgili bilgi verildi.

Bielefeld'de bir süre önce çalışmalarına başlayan Alaattin Karadağ Davasını İzleme Komitesi Girişimi, davanın Avrupa'da gündemleşmesi için bir çağrı metni hazırladı. Bunun, birleşik bir mücadelenin örgütlenmesine hizmet etmesi hedefleniyor. Öte yandan, Davayı İzleme Komitesi Girişimi, Çağdaş

Hukukçular Derneği ve Karadağ Ailesi'nin yaptıkları davayı sahiplenme çağrılarının da içerisinde yer aldığı bir de dosya hazırladı. Bu dosyadaki metinler çeşitli dillere çevrilerek Avrupa'daki belli başlı insan hakları kuruluşlarına, avukatlar birliğine, sendika vb. demokratik kurumlara dağıtılacak. Dosya yerli basına da verilecek.

Ayrıca, İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) da, bir açıklama yaparak bu çalışmalarını destekleyeceğini açıkladı. Alaattin Karadağ davasının uluslararası bir boyut kazanması, davayla destek ve dayanışma ağının büyütülmesi için tüm imkanlarını seferber edeceğini duyurdu.

Sefaköy

Alaattin Karadağ, 21 Kasım Pazar günü Küçükçekmece'de düzenlenen etkinlik ve eylemle dostları ve yoldaşları tarafından anıldı.

Saygı duruşuyla başlayan anma programında ilk sözü BDSP temsilcisi aldı. Konuşmada Alaattin Karadağ'ın özgeçmişi kısaca aktarıldı. Karadağ'ın proleter kimliği ve mücadeleye kurduğu ilişki kendi metinlerinden alıntılarla ifade edildi.

Mücadele çağrısıyla sonlanan konuşmanın ardından etkinlik şair Rahime Henden'in şiirleriyle devam etti. Henden'in devrim şehitleri ve Parti için yazdığı şiirlerini okumasının ardından, kısa bir şiir dinletisi daha sunuldu. Etkinlik Sefaköy İşçi Kültür Evi Müzik Grubu'nun söylediği marşlar ve türkülerle son buldu.

Etkinliğin ardından BDSP'liler, İnönü Mahallesi Pazartesi Pazarı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Maslakçeşme Caddesi trafiğe kapatılarak yapılan kısa bir yürüyüşün ardından pazar girişine gelen sınıf devrimcileri burada basın açıklamasını gerçekleştirdiler. Açıklamada Alaattin Karadağ'ın anısının mücadele alanlarında yaşatılacağı ifade edildi

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Ankara

Alaattin Karadağ, Ankara'da sınıf devrimcilerinin gerçekleştirdiği toplantı ile anıldı.

Toplantıda yapılan sunumda, Alaattin yoldaşın mücadelesi, örgütlü bir yaşama adım atmasından itibaren geçirdiği süreçler ve gözaltında, zindanda, mahkemede, ölüm orucu sürecinde aldığı tutumlar özetlendi. Sunum, Alaattin yoldaş şahsında devrimci kimlik ve örgütlü kimlik üzerinden anlatımlarla devam etti. Alaattin yoldaşın yanısıra diğer şehit yoldaşlarımızın yaşamları da özetlendi. Yoldaşlarımızın "zor dönemin devrimcileri" oldukları ifade edildi. Tüm yoldaşlarımızın örnek kimliklerinin şekillenmesinde partinin oynadığı özel role vurgu yapıldı.

Alaattin yoldaş şahsında diğer şehit yoldaşların yaşamlarından örnek alınması hatta onların aşılmasının gerekliliği vurgulandı.

Yapılan sunumların ardından tartışma bölümüne geçildi. Zor bir dönemde devrimci olmanın, devrimci siyasal faaliyet yürütmenin, hele ki sınıf içerisinde devrimci siyasal faaliyet yürütmenin özel önemi vurgulandı. Toplantı, sınıf çalışması, aileye karşı tutum, örgütlü mücadelede gerici engellerin nasıl aşılacağı vb. üzerinden yapılan canlı tartışmalarla devam etti.

Toplantı, Alaattin yoldaş ve diğer şehit yoldaşların mücadelesine sahip çıkılması ve örgütlü mücadelenin büyütülmesi çağrısıyla son buldu.

Ankara'dan sınıf devrimcileri

Alaattin Karadağ'ın yoldaşları ve dostları Taksim'de haykırdı...

“Katil devlet hesap verecek!”

Alaattin Karadağ'ın yoldaşları ve dostları 20 Kasım günü Taksim'deydi. BDSP tarafından örgütlenen eylemle Alaattin Karadağ'ın davasına sahip çıkıldığı gösterilirken, katil devletten hesap sorma kararlılığı haykırıldı.

Direnişçi **TEKEL işçileri** ve **BETESAN** direnişçisi **Zeynel Kızılaslan**'ın da katıldığı eyleme Emekçi Hareket Partisi, Proleterce Devrimci Duruş, Alınteri, Devrimci Anarşist Faaliyet de destek verdi. Eyleme 100 civarında kişi katıldı.

Eylem için kitle Taksim Tramvay Durağı'nda toplanmaya başladı. Toplanma sırasında pankart ve flamalar ile birlikte Alaattin'in resimleri açılarak coşkulu sloganlarla Alaattin Karadağ selamlandı. Bir süre canlı ve coşkulu sloganlarla beklenildikten sonra Galatasaray Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi. Oluşturulan kortejin önünde "Alaattin Karadağ yoldaş ölümsüzdür! Devrimciler ölmez devrim davası yenilmez! / BDSP" pankartı açıldı. Pankartın iki yanında iki büyük kızıl bayrak taşınırken, yakılan meşaleler eyleme militan bir hava kattı.

Kortejden gür sloganlar yükselirken düzenli biçimde megafonlarla çevreye yönelik ajitasyon konuşmaları yapıldı. "Alaattin'i katleden sermaye devleti ve onun eli kanlı cellatlarıdır. Alaattin'i katleden kapitalist sömürü düzenidir. Alaattin'i katledenlerden hesap soracağız!" sözleri İstiklal Caddesi'nde yankılandı.

“Katillerin yakasını bırakmamakta kararlıyız”

Yürüyüş Galatasaray Meydanı'nda son buldu. Burada pankartı çevreleyen kitle gür bir şekilde slogan atmayı sürdürürken konuşmalara geçildi.

BDSP adına yapılan basın açıklamasında "Alaattin yoldaş bir yıl önce alçakça katledildi. Bir cinayet şebekesi gibi çalışan Avcılar-Esenyurt polisi yoldaşımızın bedenine sayısız kurşun yağdırdı. Amaç onu katletmek, canını almaktı. Bunun için yerde savunmasız yatarken dahi kurşunlamaya devam ettiler" sözleriyle başlayan açıklamada, polislin aleni biçimde gerçekleştirdiği bu infazın daha sonra düzen kurumlarının elbirliğiyle gizlenmeye çalışıldığı ifade edildi.

Açıklamanın devamında katillerden hesap sorma kararlılığı ifade edilerek, "Burada bir kez daha ilan ediyoruz ki, bu katillerin yakasını bırakmamaya

20 Kasım 2010 | Taksim

kararlıyız. Cinayetin sorumluluğunu şu ya da bu biçimde taşıyan düzen güçlerinden hesap sormakta kararlıyız" denildi.

“Alaattin olmaya çağırıyoruz”

Açıklamada Alaattin yoldaşın devrime adanmış yaşamına da değinilerek, Alaattin gibi yaşama, Alaattin gibi direnme, Alaattin gibi sömürüye karşı mücadele bayrağını yükseltme çağrısı yapıldı.

"Alaattin olmaya çağırıyoruz!" denilen açıklama şu sözlerle sona erdi:

"Buradan yoldaşımızı katleden faşist katillere karşı bir kez daha haykırıyoruz: Alaattinler'in ve davasının karşısında kurşunlarınızın bir hükmü yoktur. Çünkü çürümüş asalak düzeniniz karşısında devrim davası da onun uğruna hayatlarını koyan devrimciler de var olmaya devam edecektir. Ne yaparsanız yapın, ne kadar kan dökerseniz dökün düzeninizin yıkılışına engel olamayacaksınız. Bunun için devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir!"

BDSP adına yapılan açıklamanın ardından kısa bir şiir dinletisi yapıldı. Şiir dinletisini coşkulu sloganlar takip etti.

Ardından BETESAN direnişçisi **Zeynel Kızılaslan** söz aldı. Tuzla'da yaşanan sömürü koşullarını anlatarak, tersane işçilerini katledenlerle Alaattin'i katledenlerin aynı güçler olduğunu vurguladı. Eylem, Avusturya İşçi Marşı'nın hep bir ağızdan söylenmesiyle sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Katliamın 10. yılında 39 er sanık sandalyesinde...

“Gerçek sorumlular yargılansın!”

Kanlı 19 Aralık operasyonu sırasında Bayrampaşa'da yaşanan katliama ilişkin açılan dava Bakırköy Adliyesi'nde görülüyor. Katliamın üzerinden 10 yıl geçtikten sonra 39 er sanık sandalyesine oturtulurken katliamın birinci dereceden sorumluları ise kollanıyor.

O dönem cezaevinde katliama maruz kalan eski tutsaklar ile müdahil avukatların da hazır bulunduğu duruşmada, sadece 39 erin değil, operasyonu yönlendiren komuta kademesinden askerlerin ve hükümet yetkilerinin de yargılanması talep edildi.

“Asıl sorumlular emri verenlerdir”

‘Hayata Dönüş’ operasyonunun simgelerinden biri olan Hacer Arıkan 23 Kasım günü görülen birinci duruşmada ifade verdi. Operasyonu anlatan Arıkan şöyle konuştu: “Silah sesiyle uyandık. İsyan yoktu. Bir bombalama oldu. Attıkları biber gazı ve gaz bombalarını havalandırmaya attık. Koğuştan çıkacakken tavandan hortumla bir madde bırakıldı. Operasyonun adını üç ay sonra öğrendim. Çok komik geldi. Bu yıl sekiz kez ameliyat oldum. Neyle yaktıklarını bilmek istiyorum. Asıl sorumlular erler değil, emri verenler.”

Duruşmada yöneltilen soruları yanıtlayan sanık askerler ise “bilmiyorum, hatırlamıyorum, susma hakkımı kullanıyorum” türünden cevaplar vermekle yetindiler.

10 saati aşkın süre devam eden ilk duruşmada mahkeme heyeti, sanıkların tutuklanması talebini reddetti.

Katliam devlet politikasıdır

Sanık askerler, katliamda yaşamını yitiren 12 devrimci tutsak için ayrı ayrı 20-25'er yıl hapis öngören ‘görevin ifası sırasında kasten adam öldürme’ ve 29 mağdur için ayrı ayrı 9 ile 15'er yıl arasında hapis cezası içeren ‘görevin ifası sırasında kasten adam öldürmeye teşebbüs’ten yargılanıyor.

Duruşmaya katılan 27 tutuksuz asker başka illerden geldiklerini söyledi. İki er ise Bayrampaşa'da değil, Ümraniye'de görevli olduklarını belirtti.

Cezaevinin çok büyük hasar gördüğü gerekçesiyle Adalet Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı vekili davaya müdahil olarak katılmak istediklerini bildirdi. Mahkeme heyeti ise, sanıklar hakkında “adam öldürmek” ve “adam öldürmeye teşebbüs” suçlarından dava açıldığını hatırlatarak, Adalet ve İçişleri Bakanlıklarının doğrudan zarar görmesinin söz konusu olmadığı gerekçesiyle talebin reddine karar verdi.

Duruşmada katliamı yaşayanlardan Turhan Tarakçı,

operasyon sırasında Bayrampaşa C3 Koğuşu'nda tutuklu bulunduğunu, 19 Aralık 2000 günü silah sesleriyle uyandığını, çatılardan atılan bombalar nedeniyle nefes alamaz hale geldiklerini ve üzerlerindeki kıyafetlerin vücutlarını yakmaya başladığını dile getirdi.

Katliamı yaşayan Mehmet Güvel ise; “Buradaki kişiler yemdir. Asıl amaç esas sorumluları kurtarmak. Dönemin Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk ve Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü Ali Suat Ertosun, devletin kendisi sorumludur.” dedi.

“Operasyon planlıydı”

Duruşmada söz alan müdahil avukatlardan Fikret İlkiz, cezaevlerine yapılan operasyonun plan dahilinde olduğunu söyleyerek, bu planın mahkemeye gönderilmesi için Genelkurmay Hareket Daire Başkanlığı, İstanbul İl Alay Komutanlığı, İstanbul Bölge Jandarma Komutanlığı'na yazı yazılmasını istedi.

Duruşma savcısı Doğan Karakoç da duruşmaya gelmeyen sanıklar hakkında yakalama emri çıkarılmasını, duruşmaya katılan sanıkların da duruşmalardan varestede tutulmasını istedi.

“Dönemin yetkilileri hakkında ne işlem yaptın?”

Aradan sonra talepler hakkında kararlarını açıklayan mahkeme heyeti, dönemin Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk, İçişleri Bakanı Sadettin Tantan, İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Ferzan Çitici ile eski Kara Kuvvetleri Komuta emekli Orgeneral Aytaç Yalman'ın da aralarında bulunduğu bazı kişiler hakkında ne gibi işlem yapıldığının Eyüp Cumhuriyet Başsavcılığında sorulmasına karar verdi.

Ayrıca, İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Ferzan Çitici, emekli Binbaşı Zeki Bingöl, Fikret Ünalın, cezaevi 1. ve 2. müdürleri, Ankara Jandarma Özel Asayiş Komutanlığı, Bayrampaşa Cezaevi Jandarma Koruma Tabur Komutanlığı, Halkalı Jandarma Tabur Komutanlığı ve Avrupa Yakası Mürettep Bölük Komutanlığı personeli hakkında da ne gibi bir işlem yapıldığının sorulması için başsavcılığa yazı yazılmasını kararlaştırdı.

Mahkeme heyeti ayrıca, operasyona ilişkin plan yapılıp, yapılmadığı, yapılmış ise sanıkların bu cezaevinde görevlendirilip görevlendirilmediği, görev yerlerinin belirtir şekilde bildirilmesini de gönderilen yazıyla sormayı karara bağladı.

19 Aralık: Katliam ve direniş...

Türkiye ve dünya tarihinin en büyük zindan katliamlarından biri olan ve devlet tarafından “Hayata Dönüş Operasyonu” olarak nitelendirilen 19 Aralık Katliamı'nda 10 bini aşkın asker, polis ve özel tim görev aldı.

20 hapisanede aynı anda, saat 04.30

sıralarında başlatılan katliamda kar maskeli, ağır silahlarla donatılmış binlerce cellat yer aldı.

Sermaye devletine göre, dönemin başbakanı Ecevit'in de açıkça dile getirdiği gibi, cezaevleri sorunu çözülmeden ekonomik-sosyal saldırılar hayata geçirilemezdi. IMF-TÜSİAD'ın sosyal yıkım programlarının pürüzsüz uygulanabilmesi için, bu saldırılara karşı mücadelede işçi sınıfı ve emekçi kitlelere önderlik edecek devrimci güçlerin etkisizleştirilmesi, zindanlardaki devrimciler şahsında temsil edilen direnişçi kimliğinin yok edilmesi sermaye açısından yakıcı bir ihtiyaçtı. Devrimci tutsaklar şahsında teslim alınmak istenen işçi ve emekçi kitlelerin geleceği idi.

28 devrimci tutsağın diri diri yakılarak ya da kurşunlanarak katledildiği “Hayata Dönüş” operasyonunda akla hayale sığmayacak bir vahşet uygulandı. Yaralı tutsaklar işkence eşliğinde F tipi cezaevlerine sevk edildi.

Katliam son derece bilinçli ve planlıydı. Dönemin İçişleri Bakanı Saadettin Tantan, aylar öncesinde maketler üzerinde katliam provası yapıldığını açığa vururken; Adalet Bakanı Sami Türk, katliamın hemen sonrasında “Benim tahminlerimin altında bir zayıftır. Çok daha fazla, bunun birkaç katı olabilir diye öngörüydük... Büyük başarı olarak görüyorum...” deme arsızlığında bulunuyordu.

19 Aralık, bir yandan tarihe kanlı ve vahşi bir katliam olarak geçerken, diğer taraftan görkemli direnişleri ile de devrimci tutsaklar devrim tarihine yüz ağartıcı yeni bir sayfa eklediler. Devlet bir kez daha devrimci irade ve kararlılığa çarptı.

BİR-KAR bildirisinden...

“19 Aralık’ı unutmamak, unutturmayacağız!”

İşçiler, emekçiler,

Tümüyle bir teslim alma politikası olan F tipi hücre saldırısı başladığında, devrimci tutsaklar “Ölürüz, ama asla teslim olmayız!” demişlerdi. Devrimci tutsaklar bu sözlerini tam olarak yerine getirdiler. Faşist Türk devleti, tam bir gözü dönmüşlük örneği olan bu saldırının ardından devrimci tutsakları F tipi cezaevlerine kapatmayı başardı. Ne var ki, bu saldırının temel hedefi, devrimci tutsakların iradesini kırmak ve teslim almaktır, faşizm işte bunu başaramadı. Bu yüzden politik olarak kazanan devrimci tutsaklar oldu.

19 Aralık’ı unutulmaz ve paha biçilmez kılan da budur. O günkü ve sonraki seyri ne olursa olsun, 19 Aralık’ta bir tarih yazılmıştır.

İşçiler, emekçiler, ilerici ve devrimciler,

Günümüzde, devrimci tutsaklar F tipi cezaevlerindeler ve hala hücrededirler. Faşizmin devrimci tutsakları teslim alma politikası ve bunun ifadesi icraatları devam ediyor. Fakat öte yandan, son derece güç ve elverişsiz koşullara rağmen, devrimci tutsakların, F tipi cezaevlerinde ilk günkü acımasızlığıyla devam eden yıldırma ve teslim alma politikalarına karşı direnişi de devam ediyor.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu olarak, 19 Aralık katliamında ve büyük ölüm orucu direnisinde ölümsüzlüğe ulaşan tüm devrimcileri derin bir saygı ile anıyor, tüm işçi, emekçi, ilerici ve devrimcileri, devrimci direniş geleneğimizin onuru ve yüz akı olan cezaevlerindeki devrimci tutsaklara her zaman ve her bakımdan sahip çıkmaya ve direnişlerini desteklemeye çağırıyoruz.

Almanya'da sıcak sonbahar ve görevler

Avrupa dev işçi eylemleri ve grevleriyle sarsılıyor. Fransa ve Yunanistan'da 6 genel grev yapıldı. İspanya tarihinin en büyük genel grevi gerçekleştirildi. Portekiz ve Hollanda sık sık işçi gösterilerine sahne oluyor. Daha geriden seyretse de, Almanya'da da işçiler hareketlenmeye başladı.

Hatırlanacağı gibi, Almanya'da, Eylül-Ekim aylarında çeşitli kentlerde onbinlerce işçinin katıldığı eylemler yapılmıştı. 13 Kasım'da işçiler, Alman Sendikalar Birliği'nin (DGB) çağrısı ile Stuttgart, Nürnberg, Dortmund ve Hannover'de işbaşındaki Merkel hükümetini protesto etmek üzere bir kez daha sokağa çıktılar. Taşeron işçiliğinin kaldırılmasına, emeklilik yasasının 67'ye çıkartılmasına, bütçe açığının kapatılması için eğitim ve sağlık alanlarında kısıtlamalara gidilmesine karşı gerçekleştirilen protesto ve gösterilere toplam 100 bin işçi katıldı.

Pekçok kentten bu eylem merkezlerine akan işçiler coşkulu ve öfkeli sloganlar attılar. Hükümeti sert biçimde uyardılar ve "Tasarruf Önlemleri" adlı saldırı paketinin derhal geri çekilmesini istediler. Fakat dikkate değer olan, bu gösteriler sırasında Fransa ve Yunanistan'dakine benzer politik bir genel grevin Almanya'da da ihtiyaç olduğunun dillendirilmiş olmasıydı. Ver-di Sendikası Başkanı Frank Bsirske kürsüde yaptığı konuşmada bunu açıkça dile de getirdi.

Eylemler sürecektir, mücadele sertleşecek

Bu arada çeşitli platformların organize ettiği kriz karşıtı eylemler de yeniden sahne alacak. Bilindiği gibi 26 Kasım'da "Tasarruf Önlemleri Paketi"nin onaylanması amacıyla Federal Meclis'te oylama yapılacak. İşçiler cephesinden ise 26 Kasım tarihinde "Federal Meclis'i abluka altına alma" eyleminin yapılması düşünülüyor. Bunun için hazırlıklar yapılıyor.

İşçilerin yanısıra öğrenciler de bu eyleme katılmaya hazırlanıyorlar. Öğrenci Birlikleri "Tasarruf paketine karşı öğrenci grevi" örgütlenme kararı almış bulunuyor. Somut olarak da, Berlin-Brandenburg bölgelerindeki

tüm öğrencilere eyleme katılma çağrısı yapılıyor.

Tüm veriler Avrupa'nın diğer tüm ülkelerinde olduğu gibi Almanya'da da önümüzdeki ayların sıcak geçeceğini göstermektedir.

Çünkü Almanya'da da işçi sınıfı oldukça huzursuz bulunuyor. Bu huzursuzluk her geçen gün biraz daha artıyor ve yayılıyor. Tam bir işçi ve emekçi düşmanı olan hükümete ve saldırılara karşı öfke dinmiyor, tam tersine gitgide büyüyor. Daha da önemlisi işçi sınıfı içerisindeki büyüyen mücadele isteği ve kararlılığıdır. İşçi ve emekçiler krizin bedelinin kendilerine fatura edilmesine kesin olarak karşıdılar ve her defasında onbinler halinde meydanlara çıkarak, faturayı ödemeyeceklerini haykırıyorlar. İşçiler sendika bürokratlarının iddialarının aksine, daha ciddi ve etkili eylemler için de hazır. Buna engel ise sendika bürokratları ve onların izlediği sermaye işbirlikçisi politikalarıdır.

Sendika bürokratları mücadelenin önündeki engel

Sendikalar ise sendika bürokratlarının marifetleriyle işçilerin çıkarlarını savunan ve bunun için mücadele eden kurumlar olmaktan çıkarılmışlardır. O kadar ki, sendika bürokratları sermaye sınıfı ile tam bir sınıf işbirliği içindedir ve sendikaları sermaye sınıfının hizmetinde hareket eder hale getirmişlerdir. Bu hain takımı Almanya'daki genel grev yasağına da sığmarak her zaman etkili ve sonuç alıcı mücadelelerden özenle ve bilerek uzak durmakta, yasak savma niteliğinde birtakım protesto ve gösteriler düzenleyerek hareketin havasını boşaltmaktadırlar. Bu çerçevede, oyalayıcı ve sinsî manevralara başvurmakta, yılı işyeri ve kapalı salon toplantıları ile geçiştirerek zaman öldürmektedirler.

Tam da bu nedenle ki, Almanya'da da işçi hareketinin geleceği, diğer şeylerin yanısıra bağımsız devrimci bir sınıf hareketinin oluşup gelişmesine bağlıdır. Bunun ilk gerekli sonucu ise sendika bürokrasisi barikatının aşılması olacaktır.

Mücadeleyi örgütlemek için...

Tüm önemli fabrika ve işyerlerinde sınıf bilinçli ve mücadeleci işçilerden oluşan grev ve direniş komitelerinin kurulması, bunların hareketin karar organları haline getirilmesi ve bu sayede işçilerin mücadele isteğinin doğru hedeflere yöneltilmesi, bu alandaki başarı için kesin koşuldur. Tüm bu konularda yerli-göçmen tüm uluslardan sınıf bilinçli ve öncü işçilere, yerli devrimci partilere ve sınıf devrimcileri olarak bizlere önemli sorumluluklar düşmektedir.

Sınıf devrimcileri komünist hareketin politika ve perspektiflerinin de dolaysız bir gereği olarak, bundan böyle her zamankinden de fazla, bulunulan ülkelerin gündemlerine ilgi göstermeli ve izlemelidirler. Bilinçli ve yönlendirici bir çaba halinde, Kürt ve Türk kökenli işçileri grev ve direnişlere katılmaya teşvik etmeli, yerli devrimci güçlerle tanımlı ve amaca uygun ilişkiler geliştirmeli, bağımsız bir sınıf hareketinin gelişmesine, sahip oldukları güç ve imkanlar ölçüsünde katkı sunmalıdır.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu – BİR-KAR

Dünyadan...

Sendikadan öğrencilere destek

İngiltere'de Muhafazakar Parti Genel Merkezi'ni işgal eden öğrencilere öğretmenler sendikası destek verdi.

Sendika başkanı Alan Whitaker, yaptığı açıklamayla üyelerini öğrencilerin arkasında durmaya çağırarak öğrenci eylemini İngiltere'de son on yılın en canlı ve heyecan verici gösterisi olarak nitelendi.

Öğrenim harçlarının yüzde 300 oranında artırılması üzerine ayağa kalkan öğrenciler 10 Kasım günü hükümetteki Muhafazakar Parti'nin Genel Merkezi'ni kısa süreliğine işgal etmişti. İşgalle sonuçlanan eyleme 50 bin civarında öğrenci katılmış, daha sonra polis barikatlarını yaran bir grup (yaklaşık 2 bin olduğu söyleniyor) öğrenci parti binasını işgal etmişti.

Politeknik Direnişi selamlandı

Politeknik direnişinin 37. yıldönümünde Yunanistan'da onbinler sokağa çıktı. Atina ve Selanik'te yürüyüşler yapılırken gösterilerin sonunda polis kitleye müdahale etti.

Öğrenci ve öğretim görevlilerinin yoğunlukta olduğu gösterilere yaklaşık 50 bin kişi katıldı. Yürüyüşte ayrıca emekçilere dayatılan kemer sıkma politikalarına karşı tepkili işçi ve emekçiler de yer aldı. Aşırı yağmura rağmen gerçekleştirilen yürüyüşte sosyal yıkım saldırılarına ve polise karşı atılan sloganlar dikkat çekti.

Yürüyüş, 1973'teki olaylarda onlarca öğrencinin cunta yönetimi tarafından katledildiği Politeknik Üniversitesi önünde başladı. ABD Atina Büyükelçiliği önünde son bulan yürüyüş boyunca, AB ve IMF karşıtı sloganlar atıldı.

Gösterilerin sonunda polisler anarşistler arasında çatışma çıktı. Polis gaz bombasıyla saldırırken, taş ve molotof kokteylleri ile polise karşılık verildi. Çatışmalar ABD Büyükelçiliği çevresine yakın iki ayrı yerde meydana geldi. Farklı yerlerde yaşanan çatışmalarda 25 kişi gözaltına alındı.

Genç mülteciler yürüdü

Almanya'ya farklı ülkelerden gelen genç mültecilerin oluşturduğu 'Sınır Tanımayan Gençlik', ülkelerine gönderilmek istenen mültecilerin haklarının verilmesi talebiyle 17 Kasım akşamı **Hamburg**'da yürüyüş organize etti.

Polis kordonu altında gerçekleştirilen yürüyüşte en önde 'Sınır Tanımayan Gençlik' imzalı "Herkesin koşulsuz oturma hakkı" pankartı taşındı. Diğer gençlik örgütleri, demokratik kurumlar ve partilerin de yer aldığı yürüyüş sırasında mültecilerin haklarıyla ilgili konuşmalar yapıldı.

Yürüyüşte yapılan konuşmalarda Almanya'da geçici oturma hakkı olan yaklaşık 90 bin ile 100 bin arasında kayıtsız/kaçak insan bulunduğu ve bu insanların sınırdışı edilme korkusu yaşadığı söylendi. 2006'da İçişleri Bakanlar Konferansı'nda, Almanya'da yaşayan belirli mültecilere koşullu oturma izni verilmesi konusunda anlaşma sağlandığının hatırlatıldığı konuşmada bu düzenlemenin mülteciler için fazla birşeyi değiştirmediği ifade edildi.

Çoğunluğu gençlerden oluşan 3500 işçi ve emekçinin katıldığı yürüyüşte BİR-KAR da yerini aldı. Eyleme katılan kitleye "Alaattin Karadağ yoldaş ölümsüzdür" başlıklı bildiriler dağıtıldı ve Kızıl Bayrak gazetesinin satışı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Hamburg

ABD İsrail'i "barış" için silahlandırarak

Emperyalist ABD rejiminin İsrail'e "özel himaye" sağlayıp, kesintisiz bir şekilde son teknoloji ürünü silahlarla donattığı bilinmektedir. Bununla yetinmeyen Washington'daki savaş baronları, hem siyonist rejime yıllık 4-5 milyar dolar hibe etmekte hem de İsrail'in uluslararası hukuk ve anlaşmaları ayaklar altına almasına zemin hazırlamaktadır.

Hal böyleyken, son yirmi yılda başa geçen tüm ABD yönetimleri, Filistin sorununu "çözmek" için plan üstüne plan yaptılar. Barack Obama ise, henüz başkan seçilmeden bu kervana katılarak sadece Filistin'e değil, tüm Ortadoğu'ya barış vaat etmişti. Oysa aradan geçen yaklaşık iki yıllık dönem, emperyalist güçlerden barış ummanın abesle iştiligal olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır.

Barack Obama, başkanlık koltuğuna oturduktan kısa süre sonra Mısır'ın başkenti Kahire'ye gelerek, buradan Arap halklarına vaaz vermişti. Vaazın esas amacı, ABD'nin Filistin sorununu çözmek için samimi bir çaba harcayacağını ilan etmektir. Bu vaadi veren Obama, emperyalist rejimin Ortadoğu halkları nezdinde yerlerde sürünen imajını kısmen de olsa düzeltmeyi umuyordu.

Oysa vaazla icraat farklı şeylerdir. Filistin sorununu çözeceğini vaat eden Obama'nın daha ilk adımda çuvallaması, bu gerçeği bir kez daha teyit etmiştir. İsrail'e özel himaye sağlayanların Filistin sorununun çözülmesini istedikleri ve dahası bu yönde çaba harcayacakları söyleminin kaba bir riyakarlıktan başka bir anlam taşımadığı açıktır. Obama icraatlarıyla bunu bir kez daha kanıtlamıştır.

Filistin halkının temel taleplerinden hiçbirini karşılamadan, sorunu çözmeye yeltenen Obama, ırkçı-siyonistlerin daha da küstahlaşmasından başka bir şey yapmamış oldu. Zira yoğun uğraşlardan sonra tarafları Washington'da buluşturan Obama, İsrail'in Yahudi yerleşimleri inşaatını durdurmayacağını ilan etmesiyle zor duruma düştü.

İsrail'in küstahlığı, tüm umutlarını emperyalist güçlere bağlamış bulunan Mahmud Abbas ve ekibini bile çilden çıkardı. Görüşmelerden çekilen Mahmud Abbas yönetimi, Yahudi yerleşimleri inşaatları durdurulmadan masaya tekrar dönmeyeceğini ilan etmek durumunda kaldı.

Aradan geçen haftalar, maruz kaldığı bu rezaleti sineye çeken Obama'nın, siyonist rejim karşısındaki aczini gözler önüne serdi. Obama'yı rezil eden siyonist rejimin gücü değil elbet, hizmet etmekle yükümlü olduğu Amerikan tekelleri ve Yahudi lobisi karşısındaki aczidir.

İsrail'in küstahlığını sineye çekmekle yetinmeyen Obama, şimdi de siyonist rejime yüklü bir rüşvet

vererek görüşmelerin tekrar başlamasını sağlamaya çalışıyor. Üstelik öne sürdüğü tek şart, sadece Yahudi yerleşimlerinin 90 günlük bir süre için dondurulmasıdır. Üstelik bu yasak sadece Batı Şeria için geçerli olacak. Bu yasağa uysa bile siyonist rejim, Kudüs'ü esas sahipleri olan Araplar'dan arındırma icraatlarına aralıksız devam edebilecek.

Yani siyonist rejim 1967'de işgal ettiği Filistin topraklarından çekilmeyecek, mültecilerin geri dönüş hakkını tanımayacak, inşa ettiği ırkçı-duvarı yıkmayacak, İsrail vatandaşı Filistinlilere karşı ırkçı icraatlara devam edecek ve bunun karşılığında ABD'den yüklü bir rüşvet tahsil edecek.

Obama'nın rüşvet paketinde; İsrail'e 3 milyar dolarlık 20 gelişmiş F-35 savaş uçağının verilmesi, İsrail ile Filistin arasında yapılması öngörülen barış anlaşmasını zorlamaya yönelik BM'deki herhangi bir girişimin ABD tarafından veto edilmesi, İsrail ile Filistin arasında barış anlaşması imzalanırken ABD'nin İsrail'le özel bir güvenlik anlaşması imzalaması gibi maddeler yer alıyor.

Bu önerileri siyonistlere sunuların esas amacı Filistin'i bahane edip İsrail'e bedava silah vermek değilse eğer, ortada ahmaklık abidesi bir plan var demektir. Zira böyle bir plan, Filistin sorununun çözümüne değil, ancak siyonist rejimin daha da küstahlaşmasına ve İsrail savaş aygıtının yeni silahlarla tahkim edilmesine hizmet edebilir.

Siyonistleri şımartan bu plan, mazlum Filistin halkıyla alay etmek, emperyalistlere umut bağlayan Mahmud Abbas yönetimini ise aşağılamak anlamına da geliyor aynı zamanda. Nitekim Obama'nın "rüşvet paketi"ni açıklamasından sonra, görüşme masasına dönüp dönmeyeceğinin sorulması üzerine Mahmud Abbas, "Kudüs dahil tüm Filistin topraklarındaki tüm yerleşimlerin tamamen durdurulması söz konusu olmazsa, kabul etmeyiz" şeklinde yanıtlamıştır. Yani ortada Mahmud Abbas'ı bile avutmuyacak içerikte bir plan vardır.

"Babası Müslüman, siyahi başkan Obama'nın Ortadoğu halklarına sunduğu "barış planı" ancak bu kadar oluyor. Zira diğer başkanlar gibi Obama da, ABD tekellerinin çıkarlarını savunmakla mükelleftir. Başkanlık koltuğuna oturtulmasının esas nedeni de budur. Emperyalist ABD rejimi ise ezilen halkların özgürlüğü için değil, köleliği için çalışır; başında Obama olsa bile...

Ezilen Filistin halkına emperyalistlerden, hele ABD emperyalizminden yarar değil, zarar gelebilir ancak. İrkçı-siyonist işgale karşı etkili olabilecek yegane yol ise, kitlesel/militan direniş ve enternasyonal dayanışmanın yükseltilmesidir.

Grevlerden...

Yunanistan

Yunanistan'da farklı işkollarında çalışan emekçiler talepleri için iş bırakma eylemi ve grevler gerçekleştirdi.

Toplu sözleşmelerinin yenilenmesini talep eden **liman işçilerinin** 48 saatlik grevi nedeniyle, ana kara ile adalar arasındaki deniz seferlerinde aksamalar yaşandı.

GSEE ile ADEDY'nin çağrısıyla, Atina ile Pire kentlerinin de içinde yer aldığı Atika bölgesinde çalışanların 12.00 - 15.00 saatleri arasında iş bırakacakları, başkentin Klathmonos Meydanı'nda bir protesto gösterisi düzenleyecekleri belirtildi. GSEE ile ADEDY'nin 15 Aralıkta da ülke genelinde 24 saatlik greve gidilmesini kararlaştırdıkları belirtildi.

Portekiz

Taslak hali parlamentoda onaylanan kesinti paketinin 26 Kasım'da parlamentoda gerçekleşecek oylaması öncesi, Portekizli işçi ve emekçiler CGTP ve UGT sendikaları öncülüğünde 24 Kasım günü greve çıktılar.

Grev, kamu emekçilerinin ücretlerinin düşürülmesi ve önümüzdeki yıl emekli ücretlerinin dondurulmasını da içeren saldırılara karşı gerçekleştirildi.

Portekiz İşçi Konfederasyonu'ndan yapılan açıklamada greve katılımın yüzde 80 civarında olduğu söylendi. Lizbon Havalimanı çalışanlarının gece yarısı iş bırakması ile başlayan genel grev özellikle ulaşım, eğitim ve sağlık sektörlerini etkiledi. Grevden dolayı ülkedeki limanlar ve havaalanları tamamen kapatılırken, 500'ün üzerinde uçuşun iptal edildiği duyuruldu.

Finair'de grev kararlılığı

Finlandiya Uçuş Personeli Birliği (SLSY) talepleri kabul edilmezse 30 Kasım günü greve başlayacağını duyurdu.

Finlandiya havayolu şirketleri, Finair ve Blue1'de çalışan kabin servis emekçilerini temsil eden örgüt, toplu sözleşmenin talepleri doğrultusunda kabul edilmesini istiyor. SLSY ile şirketler arasındaki toplu sözleşme görüşmeleri Nisan ayında sona erdi. Havayolu emekçileri bir süredir iş yavaşlatma eyemi yapıyorlardı.

Hollanda'

Hollanda'da binlerce çalışanı işten çıkarmayı öngören yeniden yapılandırma projesini protesto eden postacılar 16 Kasım günü greve gitti. Ülke çapında tüm posta hizmetleri durdu. Ülkenin dört bir yanından öğle saatlerinde otobüslerle Den Haag'a gelen postacılar, TNT Post firmasının merkez binası önünde büyük bir gösteri düzenlediler. TNT Post firmasındaki yeniden yapılanma nedeniyle 3 bin 100'ü zorla, 11 bin postacı işten çıkarılmak isteniyor.

Hyundai işçilerine polis saldırısı!

Güney Kore'de Hyundai Motor'da sözleşmeli olarak çalışan işçilerin kadroya alınma talebiyle 15 Kasım günü yaptıkları eyleme polis azgınca saldırdı. Fabrikalarının önünde toplanarak eyleme başlayan 300'den fazla sözleşmeli işçiye saldıran kolluk kuvvetleri kitleyi dağıtmak için gaz bombası kullandı. İşçiler ise başka bir fabrika binası önünde yeniden toplanarak eylemlerine devam ettiler. Çıkan çatışmada 20 işçi yaralanırken onlarca işçi de gözaltına alındı.

Haiti'deki trajedi emperyalistlerin eseri

Haiti'de bu yılın Ocak ayında gerçekleşen depremden sonra halk şimdi de kolera salgını nedeniyle ölümlerle mücadele ediyor. Deprem sırasında ölenlerin sayısı 300 bini bulmuştu. Deprem sonrasında özellikle Birleşmiş Milletler (BM) tarafından kurulan çadırkentlerde yaşayan insanlar kolera salgınına yakalananların başını çekiyor. Yaklaşık 1.5 milyon insanın yaşadığı çadırkentlerde, su ve temiz yiyecek yokluğu, tuvaletlerin olmaması gibi birçok yaşamsal öneme sahip ihtiyaçlar bir yıla yakın süredir giderilemedi. Kolera salgını işte tam da bu nedenle baş gösterdi.

Kolera kirli sudan ve yiyeceklerden geçen bakteriler sonucunda ağır bağırsak enfeksiyonuna yol açan bir hastalık. İshal ve kusmayla su kaybına yol açan hastalık, antibiyotikler ve serumla kolayca tedavi edilebiliyor. Serumla sıvı aktarımı yapılmadığında ise hızla ölüme yol açabilmektedir. Koleranın Ekim ayında ortaya çıkmasından bu yana 1200 kişi öldü. Ayrıca 20 bine yakın kişi kolera teşhisi sebebiyle hastanelere kaldırılmış durumda. Kolera salgını için kısıtlı olan hastanelere kaldırılan Haiti halkı ayakta ya da depo gibi sağlıklı koşullarda tedavi edilmeye çalışılıyor. BM'ye bağlı sağlık örgütlerinin kolera salgınından sonra açıkladıkları raporda, koleradan etkilenenlerin sayısının 200 bini bulabileceği ve komşu Dominik Cumhuriyeti'ne de yayılma ihtimalinin olduğu ifade ediliyor. Aynı adadaki iki ülke olan Haiti ve Dominik Cumhuriyeti arasında sınır sayılan Artibonite nehrinin kolera salgınının en büyük kaynağı olduğu belirtiliyor.

Haiti halkı ise emperyalistler ile Haiti'nin işbirlikçi hükümetini ve BM'nin yardım filosunu suçluyor. BM "barış gücü"nde yer alan Nepal askerleri tarafından koleranın ülkeye girdiğini belirten Haiti halkı BM ve iktidar partisinin binasına taşlı sopalı saldırılar düzenlediler. BM güçleri ise protestoda bulunan halka silahlı karşılık vererek 3 kişinin ölümüne yol açtı. Haiti halkının emperyalistlere olan bu öfkesinin ardından BM'den yalanlarla dolu bir açıklama geldi. Koleranın yayılmasından kendisini sorumlu görmeyen BM, asker sayısını Eylül ayından beri iki katına çıkarmış olmakla kendisini savunuyor.

Gerçekte Haiti'de gerçekleşen doğa olayları kapitalistler tarafından tam bir trajedi ve barbarlığa dönüştürüldü. Amerikan kıtasının en yoksul halkı olarak gösterilen Haitililer'e insani yardım adı altında yapılan sözde yardımlar, halkın durumunu daha da kötüleştiriyor. BM adına yardım etmek örtüsü altında askeri güçlerini Haiti'ye gönderen emperyalist güçler, ülkede üsler kurup yağma politikalarıyla Haiti halkını

daha da yoksullaştırıyor.

Haiti'deki emperyalist yağmanın gerisindeki ana güç ABD'dir. ABD 10 bine yakın askeri ve BM'deki etkinliği sayesinde Haiti'deki siyasal yaşamı belirleyebilecek bir güce sahip durumda. Öyle ki, Haiti'deki seçimlere doğrudan müdahale ederek 15 partiyi seçimlere sokmadı.

Haiti sahillerine büyük lüks otellerin yapımını üstlenen kapitalist şirketler de, ülkenin doğal zenginliklerini sömürürken halkın yaşadığı trajediye sırtlarını çeviriyorlar. Dahası trajedinin ortaya çıkmasına suç ortaklığı ediyorlar. Haiti depreminin üzerinden geçen bunca zamana rağmen lüks turistik otel inşa etmeye devam ederken milyonlarca insanı çadırlarda yaşamaya mahkûm ediyorlar. Böyle bir vurdumduymazlık karşısında tam anlamıyla bir insani dram yaşayan halkın, emperyalist kurumları, şirketleri ve orduları hedef alması doğal değil mi?

Haiti'de deprem, Pakistan'da sel gibi doğal olayların yanı sıra bizzat kapitalistlerin hatalarıyla oluşan Meksika Körfezi'ndeki BP depolarının patlaması ve Macaristan'da alüminyum fabrikasının atıklarının çevreye yayılması gibi birçok olay, 2010 yılı için şimdiden kara bir tablo çıkartmıştır. Dünya halklarının ölümüne yol açan ve çevreyi yaşanılmaz kılan bu tablo bizzat kapitalist barbarlığın ürünüdür. Özellikle Pakistan ve Haiti'de yaşanan doğa olaylarından sonra kapitalist-emperyalistlerin durumu kurtarmak adına yaptıkları yardımlardan bu iki ülke mahrum bırakılmıştır. Her iki ülkenin halkı da kendi kaderine terk edilmiştir.

Silahlanmaya harcadıkları paraları ve krizden dolayı çöken tekelleri kurtarmak için yaptıkları mali yardımları ve hibeleri düşündüğümüzde, emperyalizmin Haiti'deki ikiyüzlülüğü daha da belirginleşmektedir. Dünyayı yağmalayan, insanları köle gibi çalıştıran kapitalist asalaklar Haiti'de sebep oldukları sorunlardan kaçmaktadırlar. Emperyalistlerin ve kapitalist tekellerin destekleriyle Afganistan ve Irak işgalleri finanse edilirken Haiti halkı dünyanın gözleri önünde çaresizliğe ve ölüme itilmektedir. Uzak Asya'dan, Orta Doğu'ya, Afrika'dan Latin Amerika'ya kadar dünya üzerindeki tüm halkları sömüren emperyalistler, geriye Haiti'deki gibi insanlık için utanç verici bir tablo bırakmaktadırlar.

Dünya halklarının barışçı, özgür ve sağlıklı bir dünyada yaşamasının önündeki en büyük engel kapitalist-emperyalist dünya düzenidir. Tüm dünya halklarını olduğu gibi Haiti halkını da salgından, hastalıklardan ve emperyalistlerden sosyalizm kurtarabilir.

Madenlerde kölelik ve ölüm var!

Maden ocağı tabut oldu

Yeni Zelanda'da bir kömür madeninde 19 Kasım günü yaşanan patlama sonucu madende 5 gündür mahsur bulunan 29 maden işçisinden umut kesildi. Madende ikinci kez meydana gelen patlamanın ardından madencilerin hayatta olabileceğine dair tüm umutlar söndü. Maden ocağı 29 işçiye tabut oldu.

Kurtarma ekipleri, yüksek seviyede zehirli ve patlayıcı gazlar nedeniyle arama çalışmalarını yürütemiyordu. Patlamanın gerçekleştiği günden beri, mahsur kalan 29 madenciyle temas

Çin'de işçiler kurtuldu

Çin'deki ölümlü kaza oranları düşünüldüğünde madende mahsur kalan 29 işçinin kurtarılması sevinçle karşılandı.

Weiyuan vilayetinde yer alan Batian kömür madeninde çalışan 35 işçi, 21 Kasım günü sel basması nedeniyle yer altında mahsur kalmıştı. İşçileri çıkarmak için madene inen yedi kişilik kurtarma ekibi, 13 madenciye kurtardıktan sonra ise yeni bir kaza meydana gelmişti. Madenin tekrar suyla dolması sonrasında, 29 kişi madende mahsur kalmıştı. Yaklaşık 24 saat süren çalışmaların ardından 29 maden işçisi madenden çıkartıldı.

Şilili madenciler eylemde

Collahuasi madeninde çalışan 2 bin işçi, daha iyi çalışma koşulları için kitlesel bir gösteri düzenledi. Gösteriye çok sayıda örgüt ve kuruluş destek verdi. Eylem Iquique kentinde 35 yıldır yapılan en büyük eylem oldu.

Collahuasi madeninde yetkili sendika başkanı Manuel Muñoz, Collahuasi madeninde patronların işçilerin ihtiyaçlarını gözardı ettiklerini dile getirdi. İşçiler, ücretlerine zam yapılmasının yanı sıra emeklilik maaşlarının arttırılması ve sağlık hizmetlerinin iyileştirilmesini talep ediyor.

Yerin 800 metre altında işsizlik protestosu

Şili'de Lota ketinde bulunan "Chiflon del Diablo" adlı kömür maddeninin işsizliği protesto etmek için 800 metre derinliğine inen 33 kadın emekçinin direnişi kazanımla sonuçlandı.

Hükümet, şubat ayında 8.8 şiddetindeki yıkıcı deprem sonrasında işe aldığı 12 bin kişiden 8 binini "daha fazla gerek olmadığı" gerekçesi ile işten çıkardı. İşçi kadınlar, ülkenin orta-güney kesimlerinde yaşayan işsiz 12 bin kişi adına madene indiklerini ve felaket bölgelerinde istihdamın yeniden sağlanması için 2011 bütçesine bir acil programın eklenmesini talep etmişti.

Maden ocağına inen protestocuları dışarıda, diğer işçiler de yalnız bırakmamış, yüzlerce kişi, eylemi dışarıda desteklemişti.

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü...

Kadına yönelik şiddetin kaynağı kapitalizmdir!

Bundan 50 yıl önce, 25 Kasım 1960'da Latin Amerika'nın küçük bir ada ülkesi olan Dominik Cumhuriyeti'nin kuzey bölgesinde, bir uçurumun dibinde üç kadın cesedi bulunur. Cesetler Mirabel kardeşlere (Patria, Minerva ve Maria) aittir. Ülkeye egemen Trujillo diktatörlüğü bu ölümler için "trafik kazası" açıklamasını yapmıştır, ancak kısa süre içinde üç kız kardeşin tecavüz edilerek katledildiği anlaşılır.

Trujillo diktatörlüğüne karşı mücadele eden Clandestina Hareketi'nin öncülerinden olan Mirabel kardeşler, bu mücadele içinde semboldürler ve "Kelebekler" diye anılmaktadırlar. Verdikleri mücadeleden ötürü zindanlara da atılan Mirabel kardeşler, 1960 yılının Kasım ayında diktatörlük tarafından ölümlerle tehdit edilmişlerdir. Bu tehditlerin ardından katledilmeleri, hiç kuşkusuz, onların siyasal kimlikleri, diktatörlüğe kafa tutmaları ve özgürlük istemini yükseltmelerinden dolayıdır.

Ama bir kez daha katiller yanıldı. Kelebekler ölümleriyle, Dominik'in, Latin Amerika halklarının ve dünyanın her köşesinden emekçi kadınların sembolü haline geldi. Ölümleri, mücadelenin büyütülmesi çağrısına dönüştü. 1981 yılında Kolombiya'da toplanan Latin Amerika Kadın Kurultayı'nda 25 Kasım tarihi, Mirabel Kardeşlerin anısına "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü" ilan edildi. Birleşmiş Milletler de, 1999 yılında 25 Kasım'ı "Kadına Yönelik Şiddetin Ortadan Kaldırılması İçin Uluslararası Mücadele Günü" olarak kararlaştırdı.

25 Kasım egemenlere, gerici, baskıcı rejimlere karşı verilen mücadelenin sonucu olarak kazanılmıştır. Mirabel kardeşler şahsında kadınlara yönelik şiddeti önleme mücadelesinin gerisinde halkların ve emekçi kadınların egemen sisteme karşı verdiği mücadelenin kendisi yatmaktadır.

Kapitalist düzende kadınlar, çifte ezilmişlik ve sömürü koşullarında, şiddeti en ağır şekilde yaşamaktadır. Psikolojik, fiziksel ve cinsel şiddetle karşı karşıya kalmaktadır. Kadına yönelik şiddet evde, sokakta, fabrikada, gözaltında ve cezaevlerinde devam etmektedir. Gün geçtikçe de örnekleri artmaktadır.

Kadına yönelik şiddet Türkiye'de ve dünyada

korunç boyutlardadır. Bugün dünyada her üç kadından biri şiddete maruz kalmaktadır. Dünyada her 6 dakika bir kadına tecavüz edilmektedir. ABD'de her yıl 4 milyon kadın şiddete maruz kalmaktadır. Çin'de yılda 1 milyon kız çocuğu, sadece kız doğduğu için doğar doğmaz öldürülmektedir. Irak'ta savaşın ilk aylarında tam 20 milyon kadına tecavüz edildi. Her yıl 2 milyon kadın sınır ötesi ticarete kullanılmaktadır. Bu örnekler dünyada kadına yönelik şiddetin bilançosunu az çok gözler önüne sermektedir.

Türkiye'deki kadınların maruz kaldığı şiddet dünyadaki kadınların durumlarından farklı değildir. Rakamlara göre, Türkiye'de kadınların yüzde 79'u fiziksel şiddete, yüzde 52'si sözsöz şiddete, yüzde 29 duygusal şiddete, yüzde 18'i ekonomik şiddete maruz kalıyor.

Bugün şiddetin en yaygın biçimini aile içi şiddet oluşturmaktadır. Bugün ev kadınları "kocaları" tarafından dövülmekte, hakarete uğramakta, cinsel baskıya maruz kalmaktadır. Aile içi şiddette karşı sözde mücadeleden bahseden devlet, çeşitli kampanyalarla göz boyamaktadır. Kocasını tarafından şiddete uğrayan kadınlar devletin kurumlarına ya da polise sığınmakta, ama gerisin geriye tekrar şiddet gördükleri yere nasihatler verilerek geri gönderilmektedir. Kadına yönelik şiddete sözde karşı olduğunu söyleyen devlet, 8 Martlar'da kadınlara azgınca saldırmaktadır. Newrozlar'da kadın, çocuk, erkek demeden kurşun yağdırmakta ve yerlerde sürüklemektedir. "Haydi, Kızlar Okula" kampanyasıyla kız çocuklarını sözde eğitime yönlendiren devlet, devletin kendi kurumlarında ilkököl çağındaki çocukların cinsel taciz ve tecavüze uğramasına göz yummaktadır.

Kadına yönelik şiddetin en önemli ayağını devletin uyguladığı şiddet oluşturmaktadır. Gözaltına alınan kadınlar cinsel taciz ve tecavüz işkencesine maruz kalmaktadır.

Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaştan en çok Kürt kadınları etkilenmektedir. Kürt ve kadın olmak, toplumsal hayatta katmerli ayrımcılıkta kendini göstermektedir. Kürt kadınlarının çifte ezilmişliğine bir de ulusal sömürü eklenmektedir.

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü ve 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde feminist çevreler ve kimi çevreler kadına uygulanan şiddetin kaynağı olarak salt erkekleri göstermektedir. Fakat kadına yönelik şiddetin ve her türlü şiddetin kaynağı bizzat kapitalist sistemin kendisidir. Bu nedenle kadının özgürleşmesi mücadelesinden koparılmış bir şiddete karşı mücadele sorunu sonuçsuz kalmaya mahkumdur. Kadına yönelik şiddete karşı mücadelenin tutarlı olabilmesi, ancak sorunun kaynağı olan kapitalizme karşı mücadeleyle olanaklıdır.

Sonuç olarak kadına yönelik şiddet temelde sınıfsal bir sorundur. Ezen-ezilen ilişkisi varoldukça kadının maruz kaldığı şiddet son bulmayacaktır. Kadına yönelik şiddet, şiddetin kaynağı olan kapitalist sisteme karşı kadın ve erkeğin omuz omuza vereceği mücadeleyle son bulacaktır. Ve kadın ancak sosyalizmle kurtulacaktır.

Uğur Kaymaz anıldı

21 Kasım 2004'te Mardin Kızıltepe'de babası Ahmet Kaymaz'la birlikte evlerinin önünde polis tarafından katledilen 12 yaşındaki Uğur Kaymaz ölümünün 6'ncı yıldönümünde anıldı.

Uğur ve babası Ahmet Kaymaz'ı anmak için BDP Kızıltepe İlçe Örgütü önünde buluşan binlerce kişi, ellerinde Uğur'un fotoğraflarıyla Atatürk Mahallesi Mezarlığı'na yürüdü.

"Uğur ve babasını katledenler dışarıda" pankartının açıldığı yürüyüş boyunca "Şehit namının" sloganları atıldı. Uğur ve babası için mezarları başında gerçekleştirilen anmada konuşan BDP Kızıltepe İlçe Başkanı Seyfettin Ateş, Uğur Kaymaz ve onun gibi öldürülen yüzlerce küçük Kürt çocuğunun failinin meçhul değil belli olduğunu, bu failerin dışarıda serbestçe dolaştığını söyledi. Mezarlıktaki anmanın ardından kitle Uğur ve babasının katledildikleri yere yürüyerek karafil bırakıp mum yaktı.

Medya "terörist" ilan etmişti

21 Kasım 2004 tarihinde Mardin'in Kızıltepe ilçesinde bir evin etrafını saran polisler 12 yaşındaki Uğur ve 31 yaşındaki babası Ahmet Kaymaz'ı evden çıkarken katletti. 12 yaşındaki Uğur Kaymaz'ın bedeninden 13 kurşun çıkarıldı.

Burjuva medya baba Ahmet Kaymaz ve oğlu Uğur'un ölüm haberini Mardin Valiliği'nin açıklamasına dayandırarak "Mardin Kızıltepe'de iki terörist öldürüldü" başlığıyla duyurdu.

Daha sonra Uğur Kaymaz ve babası Ahmet Kaymaz'ı öldürmekten dört polis hakkında Mardin Ağır Ceza Mahkemesi'nde açılan dava güvenlik gerekçesiyle Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesi'ne gönderildi. Hazırlanan iddianamede Uğur Kaymaz'ın yanında silah bulunduğu iddia edildi. Ancak Adli Tıp Kurumu raporunda Uğur'un sırtında dokuz kurşun yarası bulunduğu, silah tutacak yaşta olmadığı ve olay yerinde çatışma izi bulunmadığı belirtiliyordu.

Haklarında 12'şer yıl hapis istenen polislerin davasında mahkeme katil polisler hakkında meşru müdafaa gerekçesiyle beraat kararı verdi. Avukatlar temyize gitti. Verilen beraat kararını Yargıtay onadı. Kararda "Eylemin, meşru müdafaa sınırları içinde kaldığı" vurgulandı. Uğur ve babasının katillerini aklayan sermaye devleti, Uğur'u ve babasını anmak isteyenlere de geçen yılki anma törenlerinden dolayı dava açtı. Aralarında amca Reşat Kaymaz'ın da bulunduğu 6 kişiye 'örgüt propagandası' yaptıkları iddiasıyla 1'er yıl hapis cezası verildi. Kaymaz davası şu anda AİHM'de.

Eğitim emekçileri alanlardaydı!

12 Eylül askeri faşist darbesinin ardından ilan edilen "24 Kasım Öğretmenler Günü"nde alanlara çıkan eğitim emekçileri sorunlarını dile getirildi. İstanbul, Bursa, Niğde ve Adana'da yapılan eylemlerde 24 Kasım üzerinden devletin ikiyüzlülüğü teşhir edildi.

İstanbul'da Sultanahmet Meydanı'nda toplanan eğitim emekçileri İstanbul İl Millî Eğitim Müdürlüğü'ne yürüdü. "Mesleğimize, onurumuza, geleceğimize sahip çıkıyoruz" pankartının açıldığı yürüyüşün ardından basın açıklaması yapıldı.

İl Millî Eğitim Müdürlüğü önündeki polis barikatı dikkat çekerken basın açıklamasını okuyan Eğitim Sen 1 No'lu Şube Başkanı **İsmail Demir**, bugüne kadar hiçbir öğretmenler gününde öğretmenlerin gerçek sorunlarının tartışılmadığını belirtti. Eğitim emekçilerinin sosyal ve ekonomik sorunlarının çözülmesi için adım atılmamasının düşündürücü olduğunu söyledi.

Eğitim emekçileri buradan Sultanahmet Postanesi'ne giderek taleplerinin yer aldığı mektupları Millî Eğitim Bakanlığı'na postaladılar.

Bursa Eğitim Sen Fomara Meydanı'nda yapacağı basın açıklaması ve oturma eylemini hava muhalefeti nedeniyle şube binasına taşıdı. Basın açıklamasını okuyan Şube Başkanı Cemal Akkurt emekçilerin

yıllardır yaşadıkları ekonomik, sosyal, ve özlük sorunlarına sağlıklı ve gerçekçi çözümler üretilmesini beklediğini talep etti.

Her türlü gerici uygulamaya karşı Eğitim Sen'in bilimsel, demokratik ve parasız eğitim mücadelesine kararlılıkla devam edeceğini söyleyen Akkurt, taleplerinden asla vazgeçmeyeceklerini dile getirdi.

Niğde Eğitim Sen'in çağrısıyla bir araya gelen eğitim emekçileri Niğde Hükümet Meydanı'na yürüdü.

Burada basın açıklamasını okuyan Şube Başkanı Göksel Rıza Özkan öğretmenlerin sorunlarına vurgu yaptı. Açıklamanın ardından Niğde Posta Telgraf Müdürlüğü'ne yürüyen eğitim emekçileri taleplerini içeren "tebrik kart"larını Millî Eğitim Bakanı Nimet Çubukçu'ya gönderdiler.

Eğitim Sen **Adana** Şubesi, 23 Kasım günü gerçekleştirdiği basın açıklamasında devletin ikiyüzlülüğüne vurgu yaptı.

Eğitim Sen binası önünde buluşan kitle meşalelerle Atatürk Parkı'na yürüdü. Burada yapılan basın açıklamasında hiçbir öğretmenler gününde öğretmenlerin gerçek sorunları olan atama, kadro ve işsizliğin tartışılmadığı söylendi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Bursa - Adana

Baran Tursun cinayeti 3. yılında

PVSK'da 2007 yılında yapılan değişiklikle tam anlamıyla öldürme yetkisiyle donatılan kolluk güçlerinin ilk kurbanlarından biri Baran Tursun'du. Yetkileri arttırılan ve her cinayeti aklanan polis arkasında sermaye devletin olduğu bilinciyle pervasız bir cinayet daha işlemiş ve Baran Tursun'u kafasına sıktığı kurşunla öldürmüştü.

Baran Tursun, 25 Kasım 2007 yılında "dur ihtarına" uymadığı gerekçesiyle öldürüldü. İki arkadaşının da içerisinde bulunduğu arabayı kullanan Baran kafasından kurşunla vurulurken, kontrolden çıkan araç elektrik direğine çarptı.

3 yıllık zaman zarfında Tursun Ailesi Baran'ı öldüren polisin cezalandırılması için önemli bir mücadele verdi. Bu mücadelede sadece Baran'ı öldüren polis değil tüm polis teşkilatı hedef alındı. Ancak bu süreçte deliller karartıldı, sahte belgeler düzenlendi ve katil polisler aklandı. Polislerini kollayan devlet ise polisin katil olduğunu dile getiren

Tursun Ailesi fertlerine davalar açtı. Tursun Ailesi ise emniyet ve devletin taraf olduğu bu davanın peşini bırakmayacaklarını ve katiller cezalandırılmaya kadar polisi ve onları aklayan devleti teşhir edeceklerini her defasında belirtti.

Baba Mehmet Tursun, Baran Tursun'un öldürülmesinin 3. yılı yaklaşırken hazırladığı bir video ile dava sürecini ve mücadelesini özetledi. Videoda, PVSK ile artan polis cinayetlerinin bir dökümü sunulurken polise öldürme yetkisi verildiği vurgulanıyor.

Videoda çeşitli anlatımlarla devlet terörü teşhir ediliyor. Olay, Baran'ın öldürüldüğü gece aynı araba içerisinde olan arkadaşları Emre Özçelik ve Atilla Doğan tarafından anlatılıyor. Aktarımlarda, olayın polisin lanse ettirdiği gibi gerçekleşmediği, polisin Baran'ı öldürdüğü belirtiliyor.

Tursun polisi, savcısı ve hakimiyi devleti teşhir ediyor.

Kayseri'de Ekim Devrimi etkinliği

21 Kasım Pazar günü Kayseri İşçi Kültür Evi'nde Ekim Devrimi ile ilgili bir etkinlik gerçekleştirildi.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) tarafından gerçekleştirilen etkinlik, Alaattin Karadağ anısına saygı duruşu ile başladı. Ardından açılış konuşması ile sürdü. Açılış konuşmasının ardından ise Ekim Devrimi konulu sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

Sinevizyon gösteriminden sonra etkinliğin ana bölümünü oluşturan seminere geçildi. Seminer "Ekim Devrimi ve Ulusal Sorun" başlığını taşıyordu.

Seminer iki bölüm halinde gerçekleştirildi. İlk bölümde Ekim Devrimi'nin tarihsel süreci ele alındı. Sunumda 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın siyasal planda turnusol kağıdı işlevi gördüğü, Lenin'in önderliğindeki Bolşevikler'in bu dönemde "emperyalist savaşa karşı iç savaş" şiarını yükseltirken 2. Enternasyonal hainlerinin kendi burjuvalarının peşinden sürüklendiği, bu sürecin bir kırılma olduğu ve Bolşevikler'in bu güç şartları göğüsleyerek iktidara adım adım yürüdükleri anlatıldı. Daha sonra Şubat Devrimi'nden Ekim'e giden süreç anlatılarak Ekim Devrimi'nin gerisindeki devrimci parti gerçeğine vurgu yapıldı.

Seminerin bu ilk bölümünün ardından serbest kürsüye geçildi. Birçok kişi bu bölümde söz alarak canlı tartışmalar yürüttü.

Seminerin ikinci bölümünün konusu ise Ekim Devrimi'nin ışığında ulusal sorun oldu. Bu çerçevede yapılan sunumda, Ekim Devrimi'nin ulusal sorunun çözümünde hala da aşılamayan bir teorik-pratik ufuk açtığı vurgulanarak, daha sonra yaşanan bürokratik yozlaşma ile birlikte devrimin bu alandaki kazanımlarının da tahrip edildiği belirtildi. Son olarak insanlığın yeni ekimlere ihtiyacı olduğu, bunun için Yeni Ekimler'in Partisi'nin desteklenmesi gerektiği vurgulandı.

2. bölümün ardından serbest kürsüye geçilerek kapsamlı tartışmalar yapıldı.

Panele yaklaşık 25 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Kayseri

YTÜ'de devrimci faaliyet

Soruşturma ve ceza terörüne karşı YTÜ'de başlatılan direniş sürüyor. İmza kampanyası ile soruşturma saldırısı öğrencilerin gündemine sokulmaya çalışılırken, "füze savunma kalkanı"na dair bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

Sabah saatlerinde dağıtılan bildiri "Emperyalistler ve işbirlikçileri Lizbon'da gerçekleştirdikleri zirvede yeni bir saldırı planının genel çerçevesini hazırladılar. Günlerdir gündemin baş köşelerinden düşmeyen 'Füze Savunma Kalkanı' projesini kabul ettiler. 'Savunma' diye adlandırdıkları projenin aslında Ortadoğu halklarına karşı kullanılacak olan yeni bir savaş makinesi olduğu apaçık ortadayken, emperyalistler yalana sarıldılar" ifadelerine yer verildi.

YTÜ Rektörlüğü'ne verilmek üzere başlayan imza kampanyası ise iki taleple yürütülüyor. İlk talep soruşturmanın durdurulması, diğer talep ise YTÜ direnişçisi Dilbirin Acar'ın 1 yıllık uzaklaşma cezasının geri çekilmesi.

İmza metni, öğrenciler ve akademisyenler tarafından yoğun bir ilgiyle karşılandı. Faaliyet sırasında öğrencilerle yapılan sohbetlerde verilen cezaların arka planı tartışıldı.

Ekim Gençliği / YTÜ

Aleviler İzmir'de oturma eyleminde

“Zorunlu din derslerinin kaldırılması” talebiyle eylem yapan Aleviler, 20 Kasım günü başlattıkları oturma eylemini 1 günün ardından sonlandırdılar.

Alevi Bektaşî Federasyonu'na (ABF) bağlı derneklerin İzmir bileşenleri tarafından örgütlenen oturma eylemi “Asimilasyona Son! Çocuklarımız İçin Laik, Bilimsel, Demokratik Eğitim İstiyoruz” şiarıyla gerçekleştirildi. Eylemde İstanbul, Ankara, Sivas, Didim ve Kuşadası Pir Sultan Abdal Dernekleri ile yöre dernekleri ve KESK Şubeler Platformu da katılımcılar arasında yer aldı. ÖDP, TKP, ESP, SDP ve Halkevleri'nin aralarında bulunduğu kurumların da destek verdiği eyleme TEKEK işçileri de “Zorunlu din dersleri kaldırılсын / TEKEK İşçileri” pankartıyla katıldılar.

Eylem Cumhuriyet Meydanı'nda kitlenin toplanmasıyla başladı. Buradan Konak Meydanı'na yürüdü. Yürüyüşün ardından Konak'taki SGK İl Binası önünde toplanan kitleye seslenen ABF Genel Başkanı Ali Balkız, bilim, eşitlik ve özgürlükten yana bir eğitim istediklerini belirterek, mevcut eğitim sisteminin çocukları ailelerine yabancılaştırdığını

söyledi. Alevi çocukların okullarda dışlandığını, yalnızlaştırıldığını belirtti. Balkız şöyle konuştu:

“Biz 20-25 milyon insanız. İbadethanemiz Cemevidir. Bunu yok saymak kimsenin haddi değildir. Hükümetin, Alevilerle ilgili yürüttüğü çalışmalar konusunda gazetelere bazı haberler çıktı. Cemevleri kültür inanç merkezi olarak değerlendirilerek, başbakanlığa bağlanacaktı. Cemevleri, bizim ibadethanemizdir. O tabelayı Cemevlerine astırmayız, kimseye de bağlı olmayı kabul etmiyoruz. Çakma derneklerle yürütülen çalışmayı kabul etmiyoruz, burada pişen aşı biz yemiyoruz.”

Balkız'ın ardından söz alan Pir Sultan Abdal Derneği (PSAKD) Genel Başkanı Fevzi Gümüş ise, taleplerinin temelinde laik ve demokratik bir Türkiye olduğunu, bunun için de yürüyüşlerine devam edeceklerini belirtti. Hükümetin, zorunlu din dersleriyle ilgili AİHM kararını tanımayarak hukuksuzluk yaptığını belirten Gümüş, eylemlerinin sonuç alınca kadar süreceğini vurguladı.

Eylem programı dernek başkanlarının yaptığı konuşmalarla devam ederken bunların ardından TEKEK işçileri adına bir konuşma yapıldı. Sevim Ulaş şunları söyledi: “12 Eylül faşist cuntasının getirdiği zorunlu din dersine ve AKP hükümetinin din dersi dayatmasına bizler de karşıyız. Faşist, zorunlu din dersi istemiyoruz. Mücadeleniz mücadelemizdir. UPS işçilerinin direnişi de direnişimizdir. Herkesi selamlıyorum.”

Açıklamaların ardından yerel müzik grupları semah ve Alevi deyişlerinden oluşan müzik dinletisi sundu.

Aleviler gece boyunca türküler söyleyerek halay çekti. 24 saatlik oturma eylemi, Alevi Bektaşî Federasyonu Genel Başkanı Ali Balkız ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı Fevzi Gümüş'ün konuşmalarıyla sona erdi.

Adana'da 'hasta tutsaklara özgürlük' eylemi

Adana'da hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle her hafta gerçekleştirilen eylemlere 20 Kasım günü de devam edildi.

İnönü Parkı'nda gerçekleştirilen eylemi İHD, BDSP, Devrimci Proletarya, Halk Cephesi, ESP, Emek ve Özgürlük Cephesi, TUHAY-DER ve BDP örgütledi.

Kurumlar adına okunan basın açıklamasında, Adalet Bakanlığı'nın hapisanelerden tabut çıkarmakla görevli bir kurum gibi çalıştığı belirtilerek, AKP hükümetinin demokratikleşiyoruz' propagandasının bir yalandan ibaret olduğu vurgulandı. “Hapishanelerde, Türkiye'deki tutuklu ve hükümlü sayısı 120 bini aşmıştır, ülkede sözde idam cezaları kaldırılmıştır, fakat idam cezası olduğu dönemden çok daha fazla insan cezaevlerinde katledilmektedir.” denilen açıklamada, Güler Zere'nin ölümü örnek verilerek ölümü garantilenmeden hiçbir hasta tutukluya rapor verilmediği, Adli Tıp Kurumu'nun AKP iktidarının darağacına dönüştüğü vurgulandı.

Hasta tutuklu ve hükümlülerin ağırlaşan durumları karşısında sessizliğini koruyan yetkililerin, son 10 yıl içerisinde 352 tutuklunun ölüme gitmesine göz yumduğuna dikkat çekilen açıklamada, uzmanların “Cezaevinde tedavileri mümkün değil” uyarılarına kulak tıkayan yetkililerin, yaşanan ölümleri “eceliyle öldü” ve “doğal ölüm” sözleriyle onayladıkları söylendi.

Basın açıklamasının ardından oturma eylemi gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / Adana

“Bir karanfil koyabilecek mezar arıyoruz”

Cumartesi Anneleri, oturma eylemlerinin 295. haftasında 30 yıl önce kaybedilen Hayrettin Eren'in akıbetini sordular.

“Failleri belli kayıplar nerede” pankartının açıldığı eylem için kayıp yakınları saat 12.00'de Galatasaray Lisesi önünde bir araya geldi. Cumartesi Anneleri, 30 yıl önce gözaltında kaybedilen Hayrettin Eren'i aradıklarını söylediler. Kayıpların fotoğrafları ve karanfillerle yapılan oturma eylemi sırasında Hayrettin Eren'in ablası İkbâl Eren ve kardeşi Faruk Eren konuşmalar yaptılar.

30 yıldır mücadelelerinin devam ettiğini ve edeceğini belirten İkbâl Eren, “Bir karanfil koyabilecek mezar arıyoruz” dedi. Faruk Eren ise bu utanç verici kanlı tarihe nicelerinin eklendiğini belirtti.

Cumartesi Anneleri'nden Döndü Ergün de söz alarak, Başbakan'ın “maşa olarak kullanılıyorlar” sözlerine atfen, kimsenin maşalığını yapmadıklarını, evlatlarını aradıklarını belirtti. Ergün, karanfil koyacak mezar istediklerini dile getirerek katillerin yargılanmasını istedi.

Konuşmaların ardından komisyon adına basın açıklamasını okuyan Sebla Arcan, Hayrettin Eren'in gözaltına alınış sürecini aktardı. Beraber gözaltına alınan arkadaşlarının tanıklığına rağmen Hayrettin Eren'in gözaltında olduğunun inkar edildiğini belirtti. Annesi Elmas Eren'in 30 yıldır oğlunu beklediğini belirten Arcan, “12 Eylül'le hesaplaşmaktan bahsedenler Elmas Eren'in ‘ya oğlumu ya da çiçeklerle donatacağım mezarını istiyorum’ diyen feryadına kulaklarını tıkıyor” dedi. Hükümete seslenen Arcan, cuntacıların, işkencecilerin yargılanmasının önündeki engellerin ve zanaşımı zırhının kaldırılmasını istedi.

Açıklama şu sözlerle son buldu: “Artık yeter bu suça ortaklık etmekten vazgeçin, 30 yıl önce Gayrettepe Siyasi Şube'de kaybedilen Hayrettin Eren'in akıbetini açıklayın ve suçluları cezalandırın! Hayrettin Eren'i unutmadık, unutturmayacağız. Suçluların peşini bırakmayacağız”

Kızıl Bayrak / İstanbul

Tecride karşı basın açıklaması

Tecrite Karşı Mücadele Platformu (TKMP) 23 Kasım günü Ankara'da gerçekleştirdiği eylemle F tipi cezaevlerindeki baskılara dikkat çekti.

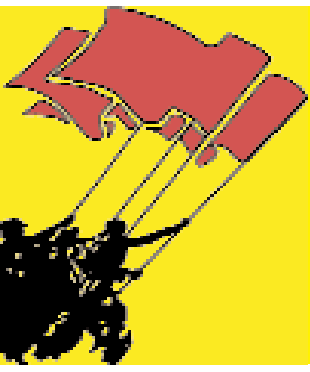
“Ağırlaştırılmış müebbetlerin talepleri kabul edilsin – Tecrit kaldırılсын” pankartının açıldığı eylem Adalet Bakanlığı önünde yapıldı. Nagihan Kurt'un gerçekleştirdiği basın açıklamasında tecrit koşullarına karşı tepki gösteren, koşullarının düzeltilmesini talep eden müebbetlerin cezalandırıldığı söylendi.

Açıklamada, müebbet hapis cezası alan tutukluların, tek kişilik hücrede tutuldukları, günde sadece 1 saat havalandırmaya çıkarıldıkları ifade edilirken, yan havalandırmalarda bulunan tutuklularla dahi aynı havalandırılmaya çıkarılmadıkları dile getirildi.

“Uygulanan havalandırma sürelerinin uzatılması”, “Buldukları hücre koşullarının iyileştirilmesi”, “Yan yana olan hücrelerdeki tutukluların aynı saatte, beraber havalandırmaya çıkarılması” talepleri sıralanırken bunlar iyileştirme olarak nitelendirildi. F tipi cezaevlerinde keyfi baskı ve saldırılara, insanlık dışı uygulamalara son verilmesi için gerekli yasal düzenlemelerin yapılması istendi.

Açıklamanın ardından tutukluların taleplerinin bulunduğu dosyayı yetkililere teslim etmek için bir heyet Adalet Bakanlığı'na girdi. Bu sırada da oturma eylemi gerçekleştirildi.

Mücadele Postası

Bahara durdu kuş

Bir dağ menekşesi açtı gözlerimde...
Vurdu kendini yamaçlara.
Yaylanın sarı çiçeğiyle buluştu,
uçurum başlarında.
Dağ yolları uzadı gitti.
Yalnızlığım bitti.

II
Bir şarkı yükseldi
dere yataklarından.
Bahara durdu kış.
Yaza sonra...
Önce kuşlar kondu
çırparak kanatlarını.
Miyavladı kediler.
Ver, dedi elini asi kız.
Saçları tutuştu.
Bakır rengine büründü gök.
Işıdı ardından geceler.
Soframız bolluk olacak mı,
dedi işsiz adam?
Ne zaman, dedi Nazlı kadın?
Bahar dünyayı sardığı zaman.
Bahar dünyayı sardığı zaman.

III
Gümbürdedi gök taa ötede.
Çaktı şimşekler.
Nazlı kadın yürüdü gitti.
İşsiz adam işliklere koştu.
Hak verilmez, alınır, dedi
TEKEL işçisi.
Özgürlük sokakta kazanılır.
Zeynel Kızılaslan
dikildi karşısına zorbanın.
Türkan Albayrak
yaktı meşalesini.
Yürüdü alana doğru.
Bu iş burada bitmedi, dedi
Emine Arslan.
Her yer TEKEL, her yer direniş,
dediler hep bir ağızdan.
Yürüyüp gittiler zulmün üstüne.
Dağ, tepe, bayır
bu türküye verdi rengini.

IV
Bir meşale daha yandı
herkes ayaklandı.
Paris Komünü, dedi usta.
İşte Fransa.
İşte Taksim.
Sokrates'in torunları
Yunanistan'da.
Ötelerde şarkılar yükseldi.
Duyuldu dünyanın öbür ucundan.
Savruldu saçları asi kızın.
Mevsim bahara durdu.

Rahime Henden
14.11.2010
Çobançeşme

Bir tersane işçisinin kaleminden...

“Cehennemin arka bahçesinden yazıyorum”

Merhaba arkadaşları ben cehennemin arka bahçesi, demir tarlası, insanların makineleştirilip insani değerlerinden arındırıldığı, kuralızsızlığın kural haline getirildiği, haklı seslerin bastırıldığı, güneşin cehennemden kopup gelen bir ateş parçası gibi görüldüğü tersanelerde çalışan 19 yaşında bir tersane işçisiyim. Daha doğrusu her tersanede çalışan insan gibi kendini “işçi” zanneden bir “ücretli köle”yim.

Önceleri tersaneleri acı iş cinayetlerinin, dakika sürmeyen televizyon haberlerinden, bir iki gazetenin dördüncü-beşinci sayfasının bir köşesinden duyar, bazen hiç umursamaz, bazen de kendi küçük sıkıntılarımı bir tarafa bırakır, o yitirilen canlar için benim de canım giderdi.

Olayın içinde olmayan insanlar için ne kadar insanlık dışı bir durum değil mi? İş cinayetlerini umursamadığımız anlar için kendimden büyük utanç duyuyorum. Bir de kendi durumlarının farkında olmayan ya da farkında olup da kayıtsız kalanlardan büyük utanç duydum.

İş cinayetine şahit olduğumda ise kilitlendim, ağzımdan tek kelime bile çıkmadı. Çıkamadı. İnsan olduğumu unutmayanlar da var tabii ki. 90 günü aşan direnişleriyle gün geçtikçe herkesin saygısını kazanan, büyük bir direnme gücünü sergileyen, tüm işçilerin örnek alması gereken “ZEYNEL KIZILASLAN”, insan olduğumu unutmayanlardandır.

Kızıl Bayrak'ta yayınlanan güncelerinde Zeynel Kızılaslan'ın da bir iş cinayetine şahit olduğumu okudum. Ama Kızılaslan sessiz kalmamış, çalışmaya devam etmelerini söyleyenleri, yapılması gerektiği gibi sert bir çıkışla susturmuş. Zaten işçi arkadaşlarının haklarını savunmak için işten çıkarıldığı için direnişte.

BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan yalnız değildir!
BETESAN patronunun ve onun gibilerinin günü “işçiler birleşiyor” korkusuyla geçiyor. Düşünün, Kızılaslan'ı her ziyaret edişimde gördüğüm gibi, yüzlerce işçinin kanından beslenen BETESAN patronunun gözü direniş çadırından ayrılmıyor.

Birçoğumuzun Kızılaslan'dan farkı yok. Özellikle biz tersane işçilerinin hiçbir farkı yok. Bizler ölümü kendi gölgelerimizde saklıyoruz, işe başladığımızda herkesten önce ölümle selamlaşıyoruz. Her tersane işçisi gibi benim de ölüme sürüklendiğim, bir anım var.

Olay paydos etmeye hazırlanırken yarım akıllı bir ustabaşının fazla mesai olduğunu söylemesiyle başladı. Güvertede 4 işçiydik, sonradan gelen arkadaşlarla 7 kişi olduk. Ne yapacağımızı bilmiyorduk. Ustabaşı bizi güverteden aşağıya inen bir melondan içeri soktu.

Alanı melondan içeriye giren zayıf ay ışığı aydınlatamıyor ve o beş metre karelik alanda iskelenin üzerinde sanki yaşamaları yasaklanmış 7 can vardı. Taşeron ve mühendis de oradaydı. Ama bir şeyler eksikti. Aydınlatma ve herhangi bir güvenlik önlemi yoktu (ustabaşının ve taşeronun elindeki küçük fener hariç). Bizi bir kat aşağıya, karanlığın daha da yoğunlaştığı yere indirdi ustabaşı. O an aklıma “Gılgamış Destanı” geldi.

“Gılgamış, insan-akrebin dediğini yaparak yola çıkar. Gılgamış bir fersah yol gider, karanlık heryeri kaplar. Gılgamış iki fersah, üç fersah, beş fersah, on fersah yol gider, karanlık daha da yoğunlaşır. Ama onbirinci fersaha ulaşıncaya şafağın ışığı sel gibi Gılgamış'a akar ve ölümsüzlük otuna ulaşır.”

Bizler de karanlığa sürüklenmiştik. Para kazanma uğruna en ufak bir hatada canımızın bizden gidebileceğini bile bile ustabaşı bizi güverteden beş kat aşağıya indirdi. Üstelik elindeki küçük el feneriyle. Dediğim gibi en ufak bir hatada aşağıya düşen birinin hayatta kalma ihtimali bu ihtimali akla getirmek kadar zor. Ben aşağıda aydınlatma olduğunu zannediyordum ama öyle değilmiş. Döndüm ve ustabaşına “Burada aydınlatma yok mu? Yedi kişi bu karanlıkta nasıl çalışacağız?” dedim. O ise elindeki feneri benim yüzüme doğru tutarak “Aha, bu var ya la” dedi. Feneri yüzüme doğru tutması beni oldukça sinirlendirmişti. “Çek o feneri yüzümden!” dedim ve devam ettim. “Buraya aydınlatma getirmek o kadar zor bir şey değil. Ben seyyar getirmeye gidiyorum” dedim. Taşeronun “Gel buraya, gerek yok.” demesine aldırış etmedim. Geri döndüğümde arkadaşlarımın bizim görevimiz olmayan bir iş yaptıklarını gördüm. “Bu bizim işimiz mi?” diye sordum, cevap alamadım. Daha sonra da beni yemekhaneye kumanya almaya gönderdiler. Ben gittikten sonra taşeron düşme tehlikesi yaşamış, ustabaşı da “Aman abi, sen bize lazımsın, dikkat et kendine!” gibilerinden sözler söyleyerek taşeronu yalalaklıklar yapmış.

İşte Gılgamış, işte biz. Gılgamış karanlıktan ölümsüzlük otuna ulaşırken, bizler sessiz kalarak ölüme doğru sürükleniyoruz. Beni taşeronun tavrı hiç mi hiç alakadar etmedi. Çünkü o işi çabuk bitsin, cebi çabucak dolsun diye bizim canlarımızı, hatta farkında olmadan kendi canını bile umursamaz. Arkadaşlarımın sessiz kalması, küçük de olsa bir tepki göstermemesi çok rahatsız etti. Eğer onlar da beni destekleyen bir tavır sergileselerdi, tek başıma yaptığımdan daha fazlasını, yani birliğimizi sağlamış olacaktık.

Birleşen işçi asla kaybetmez! Dün, bütün işçi sınıfına örnek olan ve takdire layık bir direniş gösteren ÇEL-MER işçileri bilinçli bir şekilde birleşerek ve hareket ederek sendika haklarını kazandılar. Bugün Türkan Albayrak Paşabahçe direnişinde kazandı. Eminim ki yarın bizim birliğimizle aynı sorunları yaşayan, tüm işçi ve emekçi sınıfının hayran kaldığı Zeynel Kızılaslan da BETESAN'da kazanacak!

Ramazan Canpolat

EKSEN Yayıncılık Büroları

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt.
No:2 D:3 İzmit / KOCAELİ

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220
Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı
Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Emperyalizme ve siyonizme

“kalkan” oldular...

**Kahrolsun
emperyalizm
ve uşakları!**